

2011-2012

ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ

Brendan Behan

το ΔιαστημόΤρενο

του κυρίου
Ιγνάτιου Ροδόλφου
Ντε Λος Χούπα Γκλιούπα

Ηλία Μαμαλάκη

Fa(K)eBook Stories

Μουσική Παράσταση

ΑΜΑΪΟΣΤΟΙΧΙΑ - ΘΕΑΤΡΟ
ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ

Brendan Behan

4-33

το ΔιαστημόΤρενο

του κυρίου

Ιγνάτιου Ροδόλφου

Ντε Λος Χούπα Γκλόρια

34-49

Ηλία Μαμαδάκη

Fa(Re)Book Stories

Μουσική Παράσταση

50-59

ΑΜΑΙΟΣΤΟΙΧΙΑ-ΘΕΑΤΡΟ
ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ • ΛΕΩΦ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ • ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ • ΤΗΛ. 210 52 98 922 • 6937 604988

www.totrenostorouf.gr

15 χρόνια Τρένο στο Ρουφ κι είμαστε ακόμα... στην εφηβεία!

*Ένας καινούργιος κύκλος ανοίγει φέτος
για το Τρένο στο Ρουφ*

Το τρενάκι, που άραξε πριν από 15 χρόνια στις ράγες ενός έρημου και εγκαταλελειμμένου σταθμού, «ταξίδεψε» πολλούς επιβάτες, έκανε στάση σε σπουδαίους σταθμούς, αγκομάχισε, κατηφόρισε, ανηφόρισε, διέσχισε τοπία γνωστά και τοπία άγνωστα και έγινε ένας μικρός αλλά εκτυφλωτικός φάρος πολιτισμού για να φωτίσει τα έσω και τα έξω σκοτάδια μας.

Τα χρόνια κύλησαν κι ήρθαν τα πάνω κάτω, αλλά το τρενάκι συνεχίζει να είναι μοναδικό σ' ολόκληρο τον κόσμο, να κυλάει στην τροχιά του σταθερά και πεισματικά και να ονειρεύεται...

Επτά παραγωγές για τη φετινή σεζόν
κι άλλες πολλές προτάσεις στην πορεία...

Οι σταθεροί παλιοί καλοί συνεργάτες
και το καλωσόρισμα των καινούργιων στην οικογένεια.

Η γλυκιά συνεργασία με τον Ηλία Μαμαλάκη στην Παιδική μας Σκηνή.

Η τιμητική συνάντηση με τον Μίκη Θεοδωράκη κι η απίστευτη χαρά όλων μας
για τα δυο καινούργια του τραγούδια.

Φρέσκιες προτάσεις και ιδέες για σας, τους φίλους θεατές μας
στο Θεατρικό Βαγόνι, στο Wagon-Restaurant, το Wagon-Bar, το New Wagon, την Αποβάθρα.

Τα 12 Κουπέ για νέους καλλιτέχνες.

Το Αύριο... με ελπίδα.

Το τρενάκι τολμάει
κι όλοι εμείς, που δουλεύουμε σ' αυτό και το αγαπάμε,
σας προσκαλούμε στην παρέα μας
κι απαντάμε στην κρίση των καιρών

Επικοινωνία

Συλλογικότητα

Συμμετοχή

και... σκληρή δουλειά!

Join us on real life!

Ευχαριστώ όλους από καρδιάς

Τατιάνα Λύγαρη

22/10/2011

ΕΝΑΣ
ΟΜΗΡΟΣ
Brendan Behan

σελ. 4-33

ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ

Brendan Behan

Μετάφραση
Βασίλης Ρώτας - Βούλα Δαμιανάκου

Σκηνοθεσία
Τατιάνα Λύγαρη

Σκηνικά - κοστούμια
Ντόρα Λελούδα - Δανάη Κουρέτα

Μουσική
Μίκης Θεοδωράκης
Ενορχήστρωση - διασκευή
Γιάννης Σαμπροβαλάκης

Χορογραφίες
Ζωή Χατζηαντωνίου

Φωτισμοί
Δημήτρης Θεοδωρόπουλος
Βοηθός σκηνοθέτης
Αλκυώνη Βαλσάρη

Παίζουν οι ηθοποιοί (με αλφαβητική σειρά)

Μεγκ Ντίλλον
Εβελίνα Αραπίδη
Πριντσέσα Γκρέης - ταμπούρο
Μιχάλης Afolayan
Μονσιού - γκάιντα, φουσαρμόνικα
Θανάσης Βλαβιανός
Τερέζα - alto & soprano, φλάουτο με ράμφος
Δάφνη Καφετζή
Κύριος Μουλέντυ
Παναγιώτης Κλίνης
Στρατιώτης Λέσλι
Κωνσταντίνος Κωτσαδάμ
Πατ - ακουστική κιθάρα
Βασίλης Πουλάκος
Αξιωματικός - ακκορντεόν
Κωστής Τζανοκωστάκης
Μις Τζίλκριστ
Έλενα Χατζηαυξέντη
Μουσικός - ηλεκτρική κιθάρα
Απόστολος Θεοδοσίου
Φωνή εκφωνητή
Νέστωρ Κοψιδάς

Η παράσταση παίζεται χωρίς διάλειμμα
Διάρκεια παράστασης 120'

Brendan Behan

Ένας Ιρλανδός ποιητής, διηγηματογράφος, μυθιστοριογράφος και θεατρικός συγγραφέας με αδυναμία στο ποτό...

O Brendan Francis Behan

γεννιέται στο Δουβλίνο στις 9 Φεβρουαρίου του 1923 και πεθαίνει μόλις 41 χρόνια αργότερα, στις 20 Μαρτίου του 1964 στη γενέτειρά του.

Προερχόμενος από μορφωμένη καθολική οικογένεια της εργατικής τάξης, όπου οι περισσότεροι έχουν κάποια σχέση με την αντιστασιακή δράση του IRA αλλά και τις τέχνες, ο B.Behan επηρεάζεται ιδιαίτερα και πολύ γρήγορα αναλαμβάνει δράση. Απ' τον πατέρα του μαθαίνει το επάγγελμα του ελαιοχρωματιστή, τον πατριωτισμό και την αγάπη για την κλασική λογοτεχνία (G.B.Shaw, Yeats, Dickens, Dostoyevsky). Από τη μητέρα του παίρνει την καλή φωνή, τη θεατρική του προσωπικότητα και την αγάπη για την πολιτική. Ως ατίθαση προσωπικότητα από παιδί, αλλάζει δύο σχολεία θρησκευτικής κατεύθυνσης, πριν τα εγκαταλείψει οριστικά στα δεκατέσσερά του χρόνια. Εργάζεται για λίγο καιρό ως εργάτης σε εργοστάσιο και ως ελαιοχρωματιστής κοντά στον πατέρα του και παράλληλα γράφει τα πρώτα του ποιήματα και πεζά, τα οποία δημοσιεύονται στην *Irish Press* (1931, μόλις 8 χρονών) και κατόπιν στο περιοδικό της Fianna, *The Voice of Young Ireland*. Λίγο αργότερα γίνεται μέλος της Οργάνωσης Νεολαίας του IRA (Fianna Eireann).

Στα 16 του χρόνια (1939), ο B.Behan ως κατώτατο μέλος του Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού (IRA) παίρνει μέρος σε βομβαρδιστική αποστολή στο Λίβερπουλ. Συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε 3 χρόνια φυλάκισης σε αναμορφωτήριο. Οι εμπειρίες του εκεί θα αποτελέσουν τη βάση για το αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα που θα ακολουθήσει χρόνια αργότερα, το *Borstal Boy* (1958).

Το 1941 αποφυλακίζεται κι επιστρέφει στην Ιρλανδία όμως λίγους μήνες αργότερα (1942) παίρνει μέρος σε απόπειρα δολοφονίας δύο αστυνομικών στο Δουβλίνο κατά τη διάρκεια τελετής μνήμης για τον Wolfe Tone (1763-1798, θεωρείται ο πατέρας του Ιρλανδικού Ρεπουμπλικανισμού). Συλλαμβάνεται εκ νέου και καταδικάζεται σε 14 χρόνια φυλάκισης. Από τα 14 χρόνια εκτίει μόνο τα 4 και το 1946 αφήνεται ελεύθερος στο πλαίσιο της γενικής αμνηστίας για τους πολιτικούς κρατούμενους. Αυτά τα χρόνια εγκλεισμού του B.Behan περιέχονται στο βιβλίο *"Confessions of an Irish Rebel"*, που γράφει η Rae Jeff για 'κείνον. Πρόκειται για μια αυτοβιογραφία του B.Behan, όπου ο ίδιος τής διηγείται τη ζωή του.

Εξορίζεται για ένα μικρό διάστημα στη Γαλλία και το 1947 ξαναπαίρνει στη φυλακή. Μετά απ' αυτό αποχωρεί οριστικά από τον IRA και αφοσιώνεται στα κείμενά του.

Τα επόμενα 17 χρόνια ο B.Behan είναι κατ' επάγγελμα συγγραφέας, εκτός φυλακής, ταξιδεύει (Παρίσι, Αμερική...) και είναι σχεδόν πάντα μεθυσμένος. Αρχικά γράφει ποίηση και διηγήματα στα ιρλανδικά και στη συνέχεια θεατρικά έργα και κείμενα για ραδιοφωνικές εκπομπές κι εφημερίδες.

Μέχρι το 1950 έχει δημοσιεύσει ήδη δύο μικρές ιστορίες σε λογοτεχνικά περιοδικά *A Woman of No Standing* για το περιοδικό *Envo* στο Δουβλίνο και *After the Wake* για το περιοδικό *Point* στο Παρίσι.

Το 1952 γράφει δύο θεατρικά μονόπρακτα για το Radio Eireann που μεταδίδονται στην Ιρλανδία *Moving Out* και *A Garden Party*.

Το 1953 δημοσιεύεται το *The Scarpener*, ένα μυθιστόρημα

που γράφει σε συνέχειες για τους *Irish Times* με το ψευδώνυμο Emmet Street και το 1954 συνεργάζεται με την εφημερίδα *Irish Press*.

Το 1954 γράφει το πρώτο του θεατρικό έργο *The Quare Fellow*. Αρχικά έχει τον τίτλο *The Twisting of Another Rope*, τον οποίο αλλάζει ο εκδότης του Alan Simpson για λόγους οικονομίας στις καταχωρήσεις των εφημερίδων. Ένα έργο δυνατό, βασισμένο σε προσωπικές του εμπειρίες, όπου περιγράφονται οι πραγματικές συνθήκες στις φυλακές, ο απύθμενος παραλογισμός και η βαρβαρότητα, η υποκρισία και η αντίληψη ότι η θανατική καταδίκη είναι αποδεκτή την ίδια ώρα που η ομοφυλοφιλία θεωρείται ποινικό αδίκημα...

Το έργο ανεβαίνει σε σκηνές του Λονδίνου και του Δουβλίνου για τα επόμενα 4 χρόνια με μεγάλη επιτυχία. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και η Rae Jeff στο *"Confessions of an Irish Rebel"*, Έγινε μια δεσπόζουσα λογοτεχνική μορφή, σχεδόν εν μια νυκτί...

Το 1955 παντρεύεται τη βοτανολόγο Beatrice Salkeld (κόρη του ζωγράφου Cecil Salkeld), η οποία τον στηρίζει στις λογοτεχνικές του φιλοδοξίες.

Το 1956 παρουσιάζεται μεθυσμένος σε τηλεοπτική εκπομπή του BBC ανεβάζοντας απρόσμενα την τηλεθέαση. Ακολουθούν κι άλλες δημόσιες εμφανίσεις σε κατάσταση μέθης.

Το 1957 γράφει κατά παραγγελία για το Τρίτο Πρόγραμμα του BBC το θεατρικό μονόπρακτο *The Big House*.

Το 1958 δημιουργεί τα έργα που τον καταξιώνουν στον θεατρικό και λογοτεχνικό χώρο,

- το θεατρικό έργο που αρχικά γράφει στα ιρλανδικά (*An Giall*, 1957) και κατόπιν στα αγγλικά *The Hostage*, 1958) ανεβαίνει στο An Damer στο Δουβλίνο και στο Theatre Royal στο Στράτφορντ (1958) προκαλώντας ποικίλα σχόλια, στο Παρίσι (1959) από τον αγγλικό θίασο *Workshop Theatre* στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Θεάτρου με διθυραμβικές κριτικές από τις γαλλικές εφημερίδες και στη Γερμανία (1961) προκαλώντας σκάνδαλο.

- Το αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα, *Borstal Boy*.

Το 1959 παρουσιάζονται στον B.Behan τα πρώτα οσαυτά προβλήματα υγείας, Διαβήτης και Αλκοολισμός. Η πτώση έχει αρχίσει.

Το 1960 ξεκινάει να γράφει ένα μονόπρακτο θεατρικό έργο στα ιρλανδικά. Στη συνέχεια το επεκτείνει και το μεταφράζει στα αγγλικά με τον τίτλο *Richard's Cork Leg*. Ο B.Behan καταλαβαίνει πως πεθαίνει και μέσ' απ' το έργο αυτό προσεγγίζει τον θάνατο από μια αισιόδοξη πλευρά.

Το 1961 ξεκινά περιοδεία στις ΗΠΑ και τον Καναδά. Στην Καλιφόρνια εξακολουθεί να δουλεύει πάνω στα προσχέδια του *Richard's Cork Leg* όμως αφήνει το έργο ημιτελές έως τον θάνατό του (1964). Οκτώ χρόνια αργότερα, ο A. Simpson το επιμελείται, το ολοκληρώνει και το σκηνοθετεί για το Θεατρικό Φεστιβάλ του Δουβλίνου (1972).

Ο B.Behan συνεχίζει να προσπαθεί όμως η προηγούμενη επιτυχία του απ' τη μια και ο αλκοολισμός από την άλλη τον εμποδίζουν να δώσει έργα αντίστοιχης αξίας.

Το 1962 μαγνητοφωνεί σε ταινία, λόγω των προβλημάτων υγεί-

Ο τάφος του βρίσκεται στο νεκροταφείο του Glasnevin. Από το μνημείο του λείπει μια χάλκινη προτομή του

ας, το βιβλίο, **Brendan Behan's Island**, με αναμνήσεις από την Ιρλανδία.

Το 1963 μαγνητοφωνεί επίσης το βιβλίο **Hold your hour and Have Another**, που αφορά σε συλλογή άρθρων του σε εφημερίδες της προηγούμενης δεκαετίας. Τον Νοέμβριο γεννιέται η κόρη του Blanaid Orla Marghead Behan.

Το 1964 ολοκληρώνει το τελευταίο του βιβλίο **Brendan Behan's New York** με αναμνήσεις από το ταξίδι του στην Αμερική. Τον Μάρτιο ο B.Behan καταρρέει και μεταφέρεται σε νοσοκομείο του Δουβλίνου. Φεύγει μόλις στα 41 του χρόνια...

Διαβάζοντας το βιογραφικό του B. Behan τι γνώμη σχηματίζει κανείς;

Ίσως ότι πρόκειται για έναν μέθυσο άθεο επαναστάτη ή τρομοκράτη που μπανοβγαίνει στις φυλακές από τα νεανικά του χρόνια, με λογοτεχνικές εκρήξεις και συσσωρευμένο θυμό που τον καταγράφει σε κάθε του βιβλίο; Η για έναν ανεύθυνο επαγγελματία που δεν σέβεται τους συνεργάτες του και τον ίδιο του τον εαυτό;

Όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Μιλάμε για έναν άνθρωπο με αστείρευτη ενέργεια και ζωντάνια. Μιλάμε για τον ίδιο άνθρωπο που κράτησε βαθιά μέσα του τις θρησκευτικές και ηθικές αξίες με τις οποίες μεγάλωσε, που τα προσωπικά βιώματα της βίας που υπέστη στα σωφρονιστικά ιδρύματα και στις φυλακές δεν αλλοίωσαν την ψυχή του, που η πολεμική οκιά με την οποία γεννήθηκε κι έζησε δεν του στέγνωσαν το χιούμορ και τη δίψα του για ζωή και μιλάμε για τον ίδιο άνθρωπο που προτίμησε να μετουσιώσει όλη αυτήν την απάνθρωπη εμπειρία σε γνώση και τέχνη!

Με μια αχίλλειο πτέρνα... Το ποτό... Ίδιον του γνήσιου Ιρλανδού όμως...

Η γραφή του

Χαρακτηριστικό γνώρισμα του B.Behan είναι η ευφράδεια κι ο αυτοσχεδιασμός. Ακόμη καλύτερα, η ευφράδεια κι ο αυτοσχεδιασμός του πωμένου Ιρλανδού! Αυτήν την ικανότητά του τη μεταφέρει και στο χαρτί, στα κείμενά του, στα τραγούδια του. Καταγράφει το κέφι και τη ζωντάνια τού να ζεις, τον λυρισμό της ιρλανδικής γλώσσας, την γκροτέσκ άποψη της δυστυχίας, τη δύναμη του πόνου, τη δίψα και τον ενθουσιασμό της επανάστασης, το γλέντι στην απώλεια και τον θρήνο, τη σάτιρα ως άμυνα και αντίσταση στην άδικη καταπίεση, την ελαφρότητα του μεθυμένου κόντρα στη σκληρή του πραγματικότητα, το ανοιχτόκαρδο αγκάλιασμα, ψιθυρίζει τον έρωτα, προστατεύει τη νιότη, μιμνιάζει τον άνεμο, προσκυνά τους νεκρούς...

Ο B. Behan ζει, σκέφτεται και γράφει ιρλανδικά. Η όποια επεξεργασία, μεταφορά και μετάφραση στην αγγλική γλώσσα είναι ένας μικρός θάνατος για 'κείνον και για το κείμενο. Είναι σα να προσπαθεί να ενηλικιωθεί η παιδική του αθωότητα. Εκφράζεται μέσα από τη χρήση τής αργκό, μέσα από διαλέκτους, ομοιοκαταληξίες και τραγούδια που ζωγραφίζουν τους ήρωές του, γιατί οι ήρωές του είναι απ' τη μία κομμάτια του εαυτού του κι απ' την άλλη, μέρος μιας κοινωνίας για την οποία μάχεται απ' τη στιγμή της γέννησής του.

Κατά μια έννοια, κάνει στρατευμένο θέατρο. Όχι φυσικά με την αυστηρή μπρεχτική προσέγγιση όμως δανειζεται στοιχεία του, την ίδια στιγμή που τ' αντιμάχεται. Θέτει πολιτικά, κοινωνικά, θρησκευτικά και σεξουαλικά ζητήματα στα έργα του. Επεξεργάζεται πραγματικά στοιχεία και ασκεί έμμεση κριτική. Θέλει το κοινό του να μπει σε διαδικασία σκέψης, θέλει όμως και να το ψυχαγωγήσει. Θέλει να αποστασιοποιηθεί, θέλει όμως και να το απορροφήσει, να το κάνει μέρος του έργου. Ο ίδιος, ως ρόλος, απευθύνεται στο κοινό. Συνομιλεί μαζί του όμως ταυτόχρονα παιχνιδίζει συνωμοτικά. Το παγιδεύει σ' ένα χιούμορ που εμπεριέχει την άποψή του και τη θέση του για τα τεκταινόμενα. Χρησιμοποιεί το τραγούδι, όχι όμως για να διακόψει τη μαγεία του θεάτρου. Το χρησιμοποιεί γιατί απλώς είναι μέρος της κουλτούρας του, γιατί βγαίνει αβίαστα από μέσα του, γιατί μέσ' απ' αυτό μπορεί να μιλήσει και ν' ακουστεί δυνατά και γιατί απλώς η ποίηση είναι επανάσταση από μόνη της. Κι αυτό μπορεί να φέρει...μεταβολή στο πεδίο των κοινωνικών σχέσεων...

Η παραμονή του B. Behan στη μεταπολεμική Γαλλία τού ανοίγει νέους ορίζοντες. Η συναναστροφή του με τους λογοτεχνικούς κύκλους της εποχής κι η γνωριμία του με τον Υπαρξισμό και το Παράλογο (Ζ. Ζενέ, Ζ.Π. Σάρτρ, Σ. Μπέκετ, Α. Καμύ κ.ά.) του δίνει το καλλιτεχνικό αλλά και το επαγγελματικό σπινθήρισμα που του λείπει. Μην φανταστεί κανείς ότι επηρεάζεται από κάποιο ρεύμα ή κίνημα τόσο ώστε να ενταχθεί κάπου. Όμως προβληματίζεται πάνω σε φιλοσοφικά ζητήματα, μπαίνει σε διαδικασία επαναπροσδιορισμού της θέσης του ατόμου στην κοινωνία κατά το πνεύμα της εποχής ενώ από πρακτικής άποψης ανταλαμβάνεται ότι η "πειθαρχία" είναι βασικό στοιχείο ενός επαγγελματία συγγραφέα. Προσπαθεί να το εφαρμόσει, αν κι έρχεται σε αντίθεση με την ελεύθερη ιρλανδική φύση του. Πιθανότατα όμως, η προσπάθεια αυτή είναι που δίνει τα μεγάλα έργα τού '58.

Ο χώρος, ο χρόνος και τα σκηνικά αντικείμενα ακουμπάνε στην πραγματικότητα. Οι συμβολισμοί και οι όποιες προεκτάσεις προκύπτουν από το έργο, δεν είναι αποτέλεσμα επισταμένης δουλειάς αλλά αποτέλεσμα του απλού, γρήγορου κι έξυπνου τρόπου σκέψης του B. Behan. Αν το παραλληλίσουμε με τη ζωγραφική, βρίσκεται κοντά στους ιμπρεσιονιστές, γράφει γρήγορα την εντύπωση... Η ακόμη καλύτερα κοντά στο σκίτσο. Δίνει το περίγραμμα, το νόημα, την ουσία, τη γραμμή που ορίζει το σημαντικό για 'κείνον. Τη λεπτομέρεια ας την κάνει κάποιος άλλος... Γι' αυτό και τα κείμενά του έχουν αυτό το άκομφο στοιχείο, το ακατέργαστο, τον παρορμητισμό του "γνήσιου". Εμπεριέχουν την τεμπελιά μιας ελεύθερης ψυχής. Γι' αυτό πολλά έμειναν ημιτελή κι άλλα διορθώθηκαν από τρίτους. Γι' αυτό και το ραδιόφωνο ταίριαζε στον τεμπελικό τρόπο προσέγγισης της δραματουργίας του B. Behan.

Ωστόσο αφήνει ένα ιδιαίτερο στίγμα γραφής και προσθέτει το όνομά του στον μεγάλο ιρλανδικό λογοτεχνικό κατάλογο.

Φραντζέσκα Ζουγανέλη
Θεατρολόγος - Ηθοποιός

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Πρώτη παρουσίαση του έργου στην Ελλάδα

1962, ΚΥΚΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ σε σκηνοθεσία Λεωνίδα Τριβιζά, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σκηνικά-κοστούμια Γιάννη Τσαρούχη, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, τραγούδι Ντόρα Γιαννακοπούλου, κλασική κιθάρα Δημήτρης Φάμπας.

1964-1965 Χειμερινή Περίοδος, **ΘΕΑΤΡΟΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΝ** από τον θίασο του Τίτου Βανδύ, σε σκηνοθεσία Λεωνίδα Τριβιζά, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σκηνογραφία Γιάννη Τσαρούχη, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφίες Μ.Καστρινού. Στο έργο έγινε αλλαγή διανομής στον ρόλο της Μέγκ και στον ρόλο της Κολέτ.

1965 Ιούνιος, **ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΣΤΙΑ** καλλιτεχνική διεύθυνση Γιώργος Χριστοφίλης, σε σκηνοθεσία Βασιλή Ρώτα, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σκηνικά-κοστούμια Γιώργου Σεσκάφου, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφία Δημήτρης Γκόκα.

Πρώτη παρουσίαση του έργου στην Κύπρο

1970 Φεβρουάριος, **ΘΕΑΤΡΟ ΟΡΦΕΥΣ** από τον θίασο του Νίκου Σιαφάκη, σε σκηνοθεσία Νίκου Σιαφάκη, μετάφραση Γιώργου Ευγενίου, μουσική Μίκη Θεοδωράκη.

1975 Ιανουάριος-Μάρτιος, **ΘΕΑΤΡΟ ΑΥΛΑΙΑ** από το ΚΘΒΕ - ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Τσιώλη, σκηνικά-κοστούμια Μαριλένας Αραβαντινού, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφίες Ντόρας Τσάτσου Συμεωνίδη, βοηθός σκηνοθέτη Γιώργος Φουρνιάδης (με διπλές διανομές ρόλων).

1975 Μάρτιος-Απρίλιος, **ΚΙΝΗΤΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΕΑΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ** από το ΚΘΒΕ, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Τσιώλη, σκηνικά-κοστούμια Μαριλένας Αραβαντινού, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφίες Ντόρας Τσάτσου Συμεωνίδη, βοηθός σκηνοθέτη Γιώργος Φουρνιάδης.

Πρώτη παρουσίαση του έργου στην τηλεόραση της Κύπρου

1975 Νοέμβριος, τηλεοπτική μεταφορά στο ΡΙΚ σε σκηνοθεσία Εύης Γαβριηλίδου.

1981-1982 Χειμερινή Περίοδος, **ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ** από τον εταιρικό θίασο ΟΕΘ-ΣΕΗ, μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Κώστα Μπάκα, σκηνικά-κοστούμια Γιάννη Μυδά, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφία Ρεγγίνας Καπετανάκη.

1984 Θερινή Περίοδος, **ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ - ΚΙΝΗΤΗ ΜΟΝΑΔΑ** μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Λάμπρου Κωστόπουλου, σκηνικά-κοστούμια Νίκου Πετρόπουλου, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφίες Γιάννη Φλερό.

1986-1987 Χειμερινή Περίοδος, **ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΡΗΤΗΣ** μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Κώστα Μπάκα, σκηνικά-κοστούμια Αφροδίτης Κουταουδάκη, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, χορογραφία Ρεγγίνας Καπετανάκη.

2008-2009 Χειμερινή Περίοδος, **ΘΕΑΤΡΟ ΡΙΑΛΤΟ - ΛΕΜΕΣΟΣ, ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΤΣΙΩΝ** από τον ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΚΥΠΡΟΥ (ΘΟΚ), μετάφραση Βασιλή Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου, σε σκηνοθεσία Εύης Γαβριηλίδου, σκηνικά-κοστούμια Στέφανου Αθανασίου, μουσική Μίκη Θεοδωράκη, προσαρμογή μουσικής, διδασκαλία και δημιουργία δύο τραγουδιών Γιώργου Χριστοδουλίδη, χορογραφία Μάχης Δημητριάδου Lindahl, βοηθός σκηνοθέτη Αίγλη Σπυριδάκη.

Προτεινόμενη βιβλιογραφία και films

- Alan Simpson, **Behan The Complete Plays**, Grove Press, New York
- Brendan Behan, Rae Jeff, **Confessions of an Irish Rebel**, Hutchinson & Co, United Kingdom 1965.
- Dominic Behan, **My Brother Behan**, Simon and Schuster, New York
- Morash Christopher (επιμ.), **A History of Irish Theatre 1601-2000**, Cambridge University Press, Καμπριτζ 2004.
- Murray Christopher, **Twentieth-Century Irish Drama, Mirror up to Nation**, Manchester University Press, Μάντσεστερ και Νέα Υόρκη 1997.
- Fitz-Simon Christopher, **The Abbey Theatre, Ireland's National Theatre. The First 100 Years**, Thames & Hudson, Νέα Υόρκη 2003.
- Richards Shaun (επιμ.), **The Cambridge Companion to Twentieth-Century Irish Drama**, Cambridge University Press, Καμπριτζ 2004.
- Brown Terence, **Ireland. A Social and Cultural History 1922-2001**, Harper Collins, Λονδίνο 2004.
- Γ.Σ.Μάρκου, **Η αρχαιοελληνική συμβολή στη διαμόρφωση της Ευρώπης του Μεσαίωνα**, Εκδ. Οίκος Περίπλους, Αθήνα 2001
- **The Informer** (John Ford, 1935)
- **Ryan's Daughter** (David Lean, 1970)
- **Barry Lyndon** [Μπάρρυ Λίντον] (Stanley Kubrick, 1975)
- **My Left Foot** [Το αριστερό μου πόδι] (Jim Sheridan, 1989) - Όσκαρ ανδρικού και γυναικείου ρόλου
- **The Crying Game** [Το παιχνίδι των λυγμών] (Neil Jordan, 1992)
- **In the Name of the Father** [Είς το όνομα του πατρός] (Jim Sheridan, 1993)
- **Michael Collins** [Μάικλ Κόλλινς] (Neil Jordan, 1996) - Χρυσός Λέων Φεστιβάλ Βενετίας
- **The General** [Ο στρατηγός] (John Boorman, 1997)
- **The Boxer** [Ο πυγμάχος] (Jim Sheridan, 1997)
- **A Prayer for the Dying** (Mike Hodges, 1997)
- **Angela's Ashes** [Οι στάχτες της Αντζέλα] (Alan Parker, 1999)
- **The Magdalene Sisters** [Οι κόρες της ντροπής] (Peter Mullan, 2002)
- **Veronica Guerin** [Βερόνικα Γκερίν] (Joel Schumacher, 2003)
- **The Wind that Shakes the Barley** [Ο άνεμος χορεύει το κριθάρι] (Ken Loach, 2006) - Χρυσός Φοίνικας Φεστιβάλ Καννών
- **The Guard** [Εκτός νόμου και χρόνου] (John Michael McDonagh, 2011)

“Το γελαστό παιδί”

Ο **Michael John Collins** υπήρξε ηγετικό στέλεχος του Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού (IRA), του κόμματος Sinn Féin, των Ιρλανδών Εθελοντών και της Ιρλανδικής Ρεπουμπλικανικής Αδελφότητας (IRB), με συμμετοχή τόσο στις εξεγέρσεις για τον Απελευθερωτικό Αγώνα όσο και στο διπλωματικό πεδίο. Το 1921 ως Υπουργός Οικονομικών υπογράφει την Αγγλο-Ιρλανδική Συνθήκη πιστεύοντας ότι ενδεχομένως υπογράφει ταυτόχρονα και τον θάνατό του.

Το 1922 ο IRA διασπάται, ξεκινάει εμφύλιος πόλεμος και ο M.J.Collins δολοφονείται από συμπατριώτες του σε ενέδρα στη γενέτειρά πόλη του, (Cork 22-8-1922).

Η μητέρα του B. Behan, που υπήρξε προσωπική φίλη του M. Collins, συνήθιζε να τον προσφωνεί **‘Το γελαστό παιδί’**. Ο B. Behan έγραψε για ‘κείνον στα δεκατρία του μόλις χρόνια το παρακάτω ποίημα,

*Είταν πρωί τ’ Αυγούστου, κοντά στη ροδαυγή,
βγήκα να πάρω αέρα στην ανθισμένη γη.
Βλέπω μια κόρη κλαίει, σπαραχτικά θρηνεί
σπάσε καρδιά μου εσχάθη το γελαστό παιδί.
Είχε αντρεία, είχε θάρρος κι αιώνια θα θρηνώ
το ζωηρό του βήμα, το γέλιο το γλυκό.
Ανάθεμα την ώρα, κατάρα τη στιγμή,
σκοτώσαν οι εχθροί μας το γελαστό παιδί.
Κάλλιο να είχε πέσει στου αρχηγού το πλάι,
καλύτερα από βόλι Εγγλέζου να ‘χε πάει,
απ’ απεργία πείνας μέσα στη φυλακή,
θα ‘ταν τιμή μου που ‘χασα, το γελαστό παιδί.
Βασιλικιά μου αγάπη, μ’ αγάπη θα σ’ το λέω
και για το τι έχεις κάνει αιώνια θα σε κλαίω,
Γιατί όλους τους εχθρούς μας θα ξέκανες εσύ,
δόξα τιμή στ’ αξέχαστο το γελαστό παιδί.*

(μετάφραση Βασιλή Ρώτα – Βούλας Δαμιανιάκου
από το θεατρικό έργο του B. Behan **“Ένας Όμηρος”**)

“...Όταν γύρισα στο Δουβλίνο με είχαν ήδη περάσει στρατοδικείο και με είχαν καταδικάσει ερήμην μου κι έτσι είπα κι εγώ πως θα μπορούσαν και να με ντουφεκίσουν ερήμην μου...”

Από το θεατρικό έργο του B. Behan
“Ένας Όμηρος

“... Ως παιδί υπήρξα πολύ θρήσκοσ αλλά αργότερα αντιμετώπισα κάποιες δυσκολίες όσον αφορά τον εαυτό μου και το σεξ. Είχα δει τους φίλους μου ν’ αφορίζονται, είχα ακούσει πως ο πατέρας μου είχε αφοριστεί μαζί με χιλιάδες άλλους. Τώρα είχα αφοριστεί κι εγώ ο ίδιος αλλά υποθέτω πως βαθιά μέσα μου ήμουν μόνο κατ’ επιφάνεια άθεος, αφού δεν θα μου άρεσε να πεθάνω χωρίς παπά...”

[...] Δεν είμαι φοιητής – κι αν σκότωσα, σκότωσα μόνο σε καιρό πολέμου και λυπάμαι πολύ γι’ αυτό. Μακάρι, ειδικά να μακάρι, να μπορούσαν όλοι να μ’ ακούσουν να το λέω αυτό, γιατί δεν είναι καυχήσιμα. Ποτέ δεν σκότωσα κανέναν για γη ή για σιτιδιήποτε που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί «προς ίδιον όφελος». Αν σκότωσα, σκότωσα κάποιον στρατιώτη, ως μέλος του Ιρλανδικού Δημοκρατικού Στρατού, στον οποίο ήμουν περήφανος που ανήκα...”

[...] Για την ιρλανδική μπουρζουαζία και τους ερασιτέχνες της ιρλανδικής διανόησης ήμουν πάντα κόκκινο πανί. Αυτό δεν με πολυαπασχολούσε, αφού όταν ένα έργο σου παίζεται δυο εβδομάδες συνέχεια στο Δουβλίνο θεωρείται μεγάλη υπόθεση. Μισούσαν όμως την επιτυχία μου σε χωριουδάκια σαν το Παρίσι, τη Στοκχόλμη, το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη και απέδιδαν αυτήν την επιτυχία στο γεγονός ότι γελοιοποιούσα την πίστη και την πατρίδα μου. Προσωπικά ποτέ δεν γελοιοποίησα την πίστη μου, όσον αφορά όμως την πατρίδα το βασικό καθήκον ενός συγγραφέα είναι να προδίδει την πατρίδα του, αλλιώς δεν είναι συγγραφέας.

Μα το Χριστό, πώς μπορεί ένας συγγραφέας να επιτεθεί στην πατρίδα κάποιου άλλου αν πρώτα δεν επιτεθεί στη δική του...”

Αποσπάσμα από την αυτοβιογραφία του B. Behan
Confessions of an Irish Rebel

Ο ΓΙΟΣ ΜΟΥ ΜΠΡΕΝΤΑΝ

“... Πάντα τραγουδάγα και συνήθιζε να ν’ ρχεται μια φορά την εβδομάδα. Νοίκιαζε αυτοκίνητο. Δεν είχε δικό του. Πηγαίναμε μια βόλτα στο Ντάλνερ ή στο Χάουθ ή κάπου αλλού και πάντα σταματούσε σε κάποιο κοιμητήριο. Παράξενο δεν ήταν; «Ω, μητέρα, να ένα κοιμητήριο». Πηγαίναμε οι δυο μας και διαβάζαμε όλες τις επιγραφές που είχαν τα μνήματα. Ξέρετε, δεν αρνήθηκε ποτέ τη θρησκεία του.

Και την ώρα που πέθανε, προσευχόταν.

[...]

Από μωρό ο Μπρένταν ήταν εξαιρετικό ταλέντο. Διάβαζε από τριών χρονών, στα εννιά του έγραφε ποιήματα και προτού κλείσει τα δώδεκα, άρθρα σε εφημερίδες.

[...]

Πήγα να δω τη δασκάλα του στην οδό Γουίλλιαμ. Αρχισε να γίνεται λίγο ατίθασος. Αυτή μου είπε «Ξέρετε κυρία Μπρίαν, μεγαλώνετε μια ιδιοφυΐα». Κι εγώ, μια φτωχή βασανισμένη μάνα με την ποδιά και το παιτό πάνω από την ποδιά «Να σας πω, Αδελφή, της λέω, «αδιοφυΐα ξεδιοφυΐα, πρέπει να τον διορθώσετε!»...

Αποσπάσματα από
συνέντευξη με την Κάθλιν Μπρίαν

ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΡΕΝΤΑΝ ΜΠΡΑΝ

Βρισκόμουν σ’ ένα μπαρ προχθές. Καθόμασταν μαζί μ’ έναν Σκωτσέζο φίλο που δουλεύει στην αγγλική τηλεόραση και κουβεντιάζαμε. Εκεί που πήμαμε ήσυχα τον καφέ μας, ανοίγει η πόρτα του μπαρ και μπαίνει μέσα σαν σείφουνας ένας ογκώδης άνδρας με στραπατσαρισμένα ρούχα, μαλλιά σα υπερδεμένα χι από δα, ανοιχτό πουκάμισο μέχρι τη μέση, στραβή μύτη πυγμάχου, μελανιασμένο μάτι κι ένα μάσο εφημερίδες κάτω από την αμασχήλη του. Ξμοιάζε με κλωσάρ. Δεν ξαφνιάστηκα, γιατί το θέαμα αυτό είναι από τα πιο συνηθισμένα στο Παρίσι. Ξαφνικά έρχεται κατ’ ευθείαν επάνω μου, μου ρίχνει μια γρήγορη ματιά και μου λέει απότομα, «Ενδιαφέρεστε για πορνογραφικές φωτογραφίες; Έχω κάτι πολύ όμορφες και σε καλές τιμές». Τον κοιτώ από την κορφή ως τα νύχια. Μελανιασμένο πρόσωπο, βασανισμένο, μικρό στόμα σαν παιδιού, ένα σημάδι σαν από τσεκουριά στο κεφάλι και δυο μάτια κόκκινα από το κρασί μια αβύς, γεμάτα ανθρώπινη ζεστασιά. Τον κοιτώ με συμπάθεια. Ούτε του απαντώ ούτε βλέπω να περμίνει καμιά απάντηση στην ερώτησή του. Μόνο παίρνει την μπόρα του, έρχεται αναμεταξύ μας και ζητά να πει μαζί μας.

Βγάζει απ’ την αμασχήλη του το μάσο τις εφημερίδες που κρατούσε, τις ανοίγει μία μία – ήταν οι πρωινές εκείνης της μέρας – ψάχνει μέσα και μου δείχνει τις κριτικές του γαλλικού τύπου για το θεατρικό του έργο «Ένας Όμηρος». Μου δείχνει το όνομά του και μου λέει «Αυτός είμαι εγώ!».

Γυρίζω το μάτι μου στον Σκωτσέζο φίλο και τον ρωτώ αν ο

άνθρωπος αυτός είναι κανένας τρελός. «Ναι» μου λέει, «είναι τρελός, μα πραγματικά αυτός είναι ο Μπρένταν Μπήαν». Κοιτώ γύρω μου· έχει εξαφανιστεί από μπροστά μου. Έχει πιάσει κουβέντα με μια διπλανή παρέα, διηγείται ανέκδοτα, μιλάει συνεχώς, σαν χείμματος, δημιουργεί γύρω του μιαν εκρηκτική ατμόσφαιρα. Δείχνει τον μπάρμαν και λέει «Να, αυτός είναι ο εργοδότης μου!...», γελάει ανοιχτόκαρδα και κερνάει τις γριούλες που 'ρχονται να πιούνε λίγο ρούμι. Ρίχνω μια γρήγορη ματιά στις εφημερίδες. Όλες, απ' το «Φιγκαρό» μέχρι την «Ουμανιτέ», τον επαινούν και είναι ενθουσιασμένες για την παράσταση του αγγλικού θιάσου «Ουόρκοπ», του πρωτοποριακού αυτού θεάτρου που άρχισε τις παραστάσεις του με το παραπάνω έργο του Μπρένταν Μπήαν προ τεσσάρων πέντε ημερών στο θέατρο Σάρα Μπερνάρ, μέσα στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Θεάτρου, που άρχισε προ ενός μηνός περίπου στο Παρίσι. Ξανάρχεται μαζί μας. Μας κερνάει μύρες την μία πίσω απ' την άλλη. Πιάνουμε κουβέντα, δηλαδή αρχίζει έναν καταπληκτικό μονόλογο γεμάτο εξπνόνδα, ζωντάνια και κέφι. Πετάγεται από το ένα θέμα στο άλλο σαν αϊλουρος. Υφαίνει τον λόγο του δημιουργώντας ένα καταπληκτικό σύνολο από χίλιες δυό χαριτωμένες λεπτομέρειες και διηγείται από τη ζωή του. Σατιρίζει τους Άγγλους, μιμείται τη φωνή τους, χορεύει μόνος του και τραγουδάει. Δεν αφήνει λεπτό που να μην το γεμίσει με την περίεργη επαναστατική του προσωπικότητα. Έχει μιάν άμεση επαφή με τα πράγματα που λέει, ακούει, βλέπει και είναι σα να θέλει να αγγίζει τα πάντα. Έρχεται μέσα η Μπεατρίς, η γυναίκα του, μια γλυκιά Ιρλανδέζα απόγονος μιας ποιήτριας. Τον πλησιάζει, του βάζει μια παραμάνι να κλείσει το πουκάμισο στο στήθος. Όταν τού 'πα πως ήμουν Ελληνες, μου πιάνει το χέρι, το κρατάει σφιχτά για πέντε λεπτά και αρχίζει με τη βροντώδη φωνή του να τραγουδάει ένα παλιό ιρλανδέζικο επαναστατικό τραγούδι, που μοιάζει με νανούρισμα. Η φωνή του τρέμει από συγκίνηση κι όλο το μπαρ έχει μείνει με ανοχτό το στόμα και τον ακούει. Δάκρυσα. Μέσα σε λίγα λεπτά είχε ρίξει τα τείχη που χωρίζουν τους ανθρώπους συναμαξή τους κι έχει δημιουργήσει με την ανοχή του καρδιά και την ιρλανδική του ιδιοσυγκρασία μια άνεση σε όλους γύρω. Ένας Γάλλος ζωγράφος πάει να του προτείνει να πάει στο ατελιέ του, για να του ποζάρει να του κάνει το πορτραίτο του. Αρνείται με θυμό, κοντεύει να τον βρῖσει. Μας προτείνει να πάμε να φάμε όλοι μαζί και φεύγουμε μισομεθυσμένοι.

[...]

Το λαϊκό εστιατόριο μέσα στο οποίο τρώμε και πίνουμε είχε μεταμορφωθεί σε τσίρκο με την παρουσία του Μπρένταν

Μπήαν. Γονατίζει και περπατάει με τα γόνατα σε όλα τα τραπέζια. Πλησιάζει όλους, όλοι τον αγαπούν. Έτσι που είναι γονατιστός αρχίζει να τραγουδάει επαναστατικά τραγούδια, μιμείται τη φωνή της Α.Μ. της Βασίλεισης της Αγγλίας, σαρκάζει τον Τσώρτσιλ, ρίχνει αξίες και ανθρώπους της τάξεως και του κράτους με το δροσερό και κεφάτο σαρκασμό και την υπέροχη παντομίμα που κάνει. Είναι ένα μεγάλο παιδί που θέλει να λέει αμέσως ό,τι του 'ρχεται εκείνη την ώρα στο κεφάλι. Τίποτα δεν λογαριάζει, τίποτα δεν υπολογίζει, παρά μόνο πώς να εκφράσει αυτό που αισθάνεται με μια ελικρίνεια που σπάνια μπορεί να τη βρεί κανείς και στους πιο αληθινούς ανθρώπους. Φεύγουμε από κεί και μας γυρίζει από μπαρ σε μπαρ. Είναι αδύνατο να συγκρατήσει κανείς το νήμα των ιστοριών που διηγείται. Πετάγεται από το ένα θέμα στο άλλο με μια αφέλεια και ευκίνησία. Δεν σταματάει πουθενά, ούτε κουράζει αυτούς που τον ακούν.

[...]

Όταν το 1956 τον κάλεσαν στην αγγλική τηλεόραση για να του πάρουν συνέντευξη, ζήτησε πρώτα ένα μπουκάλι ούισκυ, γιατί αλλιώς δεν μπορούσε να πιει τίποτα, γιατί δεν μπορούσε χωρίς το αλκοόλ να βρει τον πραγματικό του εαυτό. Αφού ήπιε όλο το ούισκυ, οι απαντήσεις που έδινε στα σεμνά ερωτήματα των υπαλλήλων άρχιζαν να βγαίνουν από το κανονικό πλαίσιο και τέλος ξέσπασε σ' έναν λιβελλο μπροστά στην οθόνη ενάντια στην Αγγλία και τους ανθρώπους που την κυβερνούν, αλλά ήταν πια αργά για να κόψουν τις σκηνές αυτές. Μεταδόθηκε ακριβώς όπως ειπώθηκε. Αυτό ήταν το μεγαλύτερο σκάνδαλο που έγινε ποτέ στα χρόνια της αγγλικής τηλεόρασης.

[...]

Αρχίζει και νυχτώνει πια. Έχουμε γυρίσει ένα σωρό μπαρ, έχομε πιεί, έχομε γίνει φίλοι. Οι κουβέντες του βγαίνουν κατ' ευθείαν από την καρδιά του και πάνε κατευθείαν στην καρδιά του ανθρώπου. Πρέπει να τον αφήσω, γιατί έχω δουλειά. Εκείνος θα συνεχίσει μέχρι αργά να πίνει από μπαρ σε μπαρ. Ενθουσιασμένος από τη συνάντησή αυτή, φεύγω με την αίσθηση πως γνώρισα έναν από τους πιο γνήσιους και ζωντανούς ανθρώπους που έχω συναντήσει. Σκύβω να τον φιλήσω στο μάγουλο. Γυρίζει και μου λέει χαμογελαστά «Κακομοίρη μου, αν το έκανες αυτό στο Λονδίνο, θα σε κλείνανε αμέσως φυλακή!...»

ΜΙΝΩΣ ΑΡΓΥΡΑΚΗΣ

“ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ” ΣΤΟ ... ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

Αθήνα, 12.10.2011

Μίκης Θεοδωράκης

Πολλές φορές μου έτυχε να συνθέσω κάποια μουσική σχεδόν «αναγκαστικά», θα έλεγα ανόρεχτα, λόγω οικονομικής ή άλλης πίεσης και στο τέλος να αποδειχθεί «σταθμός» στο σύνολο του έργου μου.

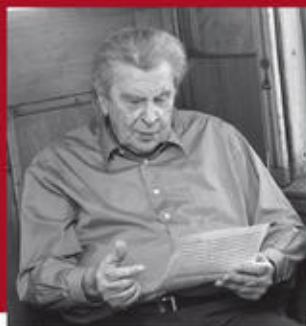
Μια τέτοια περίπτωση είναι και η μουσική που έγραψα για το έργο «Ένας Όμηρος». Στα 1961 βρέθηκα για κάποια φωνοληψία στην Αθήνα, βιαστικός όπως πάντα, γιατί στην Ευρώπη με περίμεναν ανειλημμένες υποχρεώσεις, όταν μου τηλεφώνησε ο Αχιλλέας Μαμάκης, θεατρικός κριτικός στο «Έθνος» και με παρακάλεσε να με δει επειγόντως.

Στο γραφείο του συνάντησα τον Λεωνίδα Τριβιζά, νεαρό τότε σκηνοθέτη, τον οποίο ο κ. Μαμάκης μου παρουσίασε με τα καλύτερα λόγια και μου πρότεινε να γράψω μουσική για κάποιο έργο που επρόκειτο να ανεβάσει στο νεότευκτο «Κυκλικό Θέατρο».

Στην αρχή, όπως ήταν φυσικό, αρνήθηκα γιατί πράγματι ήμουν πολύ απασχολημένος. Εντέλει δέχθηκα να πάρω το κείμενο με την υπόσχεση, αν έβρισκα λίγο χρόνο, να έγραφα τη μουσική.

Πετώντας προς το Παρίσι, διάβασα μέσα στο αεροπλάνο το έργο, που μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Όταν έφτασα, κάθησα αμέσως στο πιάνο και φαίνεται ότι το περιεχόμενο με ενέπνευσε τόσο πολύ, ώστε άρχισα να συνθέτω το ένα τραγούδι μετά το άλλο και έτσι μέσα σε μια ώρα έγραψα όλη τη μουσική, χωρίς όμως να έχω την εντύπωση ότι αυτή η μουσική θα ήταν μια εντελώς ξεχωριστή σελίδα μέσα σε όλο μου το έργο.

Η αξία της μουσικής αυτής εκτιμήθηκε πρώτα από τον Τριβιζά και τους ηθοποιούς που εκτέλεσαν άψογα τα τραγούδια και έτσι αποφασίστηκε να γίνει η ηχογράφηση δύο τραγουδιών (“Το γελαστό παιδί” και “Ανοιξε λίγο το παράθυρο” με την πρωταγωνίστρια Ντόρα Γιαννακοπούλου), η οποία προς έκπληξη όλων μας είχε αμέσως πολύ πλατειά απήχηση. Έτσι η εταιρία αποφάσισε να κάνει δίσκο όλη τη μουσική. Η λογοκρισία όμως απαγόρευσε την έκδοση του δίσκου λόγω του στίχου «Από τους μπάσταρδους τους ξένους κρύψε καλή μου το χάλι σου», που αρνήθηκα να αφαιρέσω. Έτσι η πρώτη δημόσια εκτέλεση έγινε με έναν ερασιτεχνικό θα έλεγα τρόπο: τραγούδησα ο ίδιος με πιάνο όλα τα τραγούδια και οι κασέτες διανεμήθηκαν δωρεάν. Πολύ αργότερα έγινε η πρώτη φωνοληψία με μένα πάλι στον ρόλο του ερμηνευτή, ενώ την παραμονή της δικτατορίας είχαμε τελειώσει και τη δεύτερη έκδοση με ερμηνεύτρια τη Μαρία Φαραντούρη.

Η πλοκή του έργου που παρέπεμπε σε μεγάλο βαθμό στις δικές μας ιστορικές εμπειρίες, προσέδωσε στο έργο –πέρα από την όποια αισθητική του αξία– και πολιτική διάσταση, δεδομένου ότι την εποχή εκείνη ζούσαμε σημαντικά γεγονότα όπως η δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, που άνοιξε νέα σελίδα στην ελληνική ιστορία και έτσι “Το γελαστό παιδί” μπορούμε να πούμε ότι εκείνη την εποχή έγινε ύμνος της επαναστατημένης νεολαίας.

Η κορύφωση της επιτυχίας του έργου ήρθε με το φιλμ «Ζ» του Κώστα Γαβρά, που του έδωσε διεθνή διάσταση. Όσον αφορά τη μουσική του σημασία μέσα στο σύνολο του έργου μου, θα έλεγα ότι η ιδιαιτερότητά του προέρχεται από το γεγονός ότι η αναφορά του σε μια άλλη χώρα με άλλη κουλτούρα, με οδήγησε σε μια ιδιαίτερη μουσική γραφή, στην προσπάθειά μου να αποδώσω όσο γίνεται περισσότερο τον ιρλανδικό χαρακτήρα χωρίς να αποστασιοποιούμαι από την ελληνικότητα της μουσικής μου γραφής.

Όσον αφορά τη δική μου γνώμη για το έργο αυτό, το θεωρώ ως ένα από τα πιο λυρικά και τρυφερά έργα που έχω γράψει και γι’ αυτόν τον λόγο χαίρομαι ιδιαίτερω για το ανέβασμά του από το θέατρο «Το Τρένο στο Ρουφ» υπό την καθοδήγηση της Τατιάνας Λύγαρη και μάλιστα σε μια εποχή κατά την οποία δοκιμάζονται οι αντοχές μας ως Εθνους και ως Λαού.

Γι’ αυτή τη νέα παρουσίαση του θεατρικού έργου

ο θίασος μου ζήτησε να βάλω μουσική και σε δύο ακόμα τραγούδια που ως τώρα οι στίχοι τους περιλαμβανόταν στο έργο αλλά όχι μελοποιημένοι και που ολοκληρώνουν το έργο, ενώ παράλληλα ενώνουν δύο διαφορετικές εποχές.

Είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω μια πρόβα και πρέπει να πω ότι μου έκανε εντύπωση η μουσικότητα των καλλιτεχνών αλλά και η νέα αντίληψη για την ερμηνεία των τραγουδιών.

Τους ευχαριστώ όλους και εύχομαι κάθε επιτυχία.

Μ. Θ.

Ο δικός μας Μίκης Θεοδωράκης

Η μουσική που γράφει

ο Μίκης Θεοδωράκης για την παράσταση του έργου **Ένας Όμηρος** του Brendan Behan (16 τραγούδια) παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα το 1962 από το Κυκλικό Θέατρο της Αθήνας, σε σκηνοθεσία Λεωνίδα Τριβιζά, μετάφραση Βασίλη Ρώτα - Βούλας Δαμιανάκου και σκηνικά-κοστούμια Γιάννη Τσαρούχη. Στους βασικούς ρόλους είναι οι ηθοποιοί Κώστας Μπάκας, Νέλλη Αγγελίδου, Μαρίκα Κοτοπούλη, Χρήστος Πάρλας και Τασσώ Καββαδία. Στην παράσταση τραγουδάει η Ντόρα Γιαννακοπούλου με συνοδεία κλασικής κιθάρας από τον Δημήτρη Φάμπα. Ακολουθούν άλλες εννέα παρουσιάσεις του έργου, μεταξύ 1964-2009 σε Ελλάδα και Κύπρο, με την ίδια μουσική. Ήδη, από τις πρώτες ηχογραφήσεις των τραγουδιών του έργου η ανταπόκριση του κόσμου είναι εκείνη που επιβεβαιώνει στον συνθέτη την αναγκαιότητα της μουσικής του. Λειτουργεί συσπειρωτικά και εκτονωτικά ταυτόχρονα. Στοιχεία ζητούμενα για τον ίδιο, που από πολύ νωρίς τάσσει τον εαυτό του και το έργο του υπέρ της ενότητας και της ειρήνης των ανθρώπων.

Σήμερα, 49 χρόνια μετά από την πρώτη εκτέλεση, **ο Μίκης Θεοδωράκης συνθέτει δύο νέα τραγούδια** για την παράσταση του ίδιου έργου στην Αμαξοστοιχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ, σε σκηνοθεσία Τατιάνας Λύγαρη.

Φ. Ζ.

Το 1969, ο Κώστας Γαβράς σκηνοθετεί την ταινία "Ζ", βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο του Βασίλη Βασιλικού. Ένα πολιτικό θρίλερ γύρω από την υπόθεση της δολοφονίας του Γρηγόρη Λαμπράκη το 1963. Την ταινία επενδύει η μουσική του Μίκη Θεοδωράκη και το μουσικό θέμα για το "Τελευταίο Παιδί" από το θεατρικό έργο Ένας Όμηρος παίρνει πολιτικές διαστάσεις.

Έχω μια αγάπη

MIS TZIAKPIZET

Handwritten musical score for the song "Έχω μια αγάπη" (I have a love).

Handwritten title: Έχω μια αγάπη

Handwritten title: MIS TZIAKPIZET

Handwritten tempo: 66

Handwritten lyrics:

Δεν έχεις ποτέ να σε, εγώ σε έχω Kap Zai

ou se tha se pa pa va ti-u- ti pa se pa-va

Exhhi-pa-va ti pa ti pa ti pa a- pa ti

Exhhi-pa-va ti pa ti pa ti pa a- pa ti

Handwritten signature: Mis Tziakpizet

Handwritten signature: Mis Tziakpizet

Handwritten date: 13.9.2011

Handwritten signature: A. Tziakpizet

...Τόσο απλά μπορεί να μελοποιηθεί ένα ιρλανδικό ποίημα σαν "Το γελαστό παιδί" και να γίνει ελληνικό σύμβολο για τους αγώνες ενός ολόκληρου λαού...

...Τόσο απλά μπορεί να γραφτεί η μουσική για ένα θεατρικό έργο, όταν η δίψα για Ελευθερία και για Δημιουργία συναντώνται. Όταν ο παραλογισμός της πολεμικής σκιάς σου κόβει το οξυγόνο. Όταν ο κόσμος χάνεται από παράπλευρες απώλειες...

...Τόσο απλά μπορεί να ενωθεί η μουσική με το θεατρικό κείμενο, οι Ιρλανδοί με τους Έλληνες, ο κινηματογράφος με την πολιτική, οι άνθρωποι μεταξύ τους... και να φτιαχτεί το Όλον...

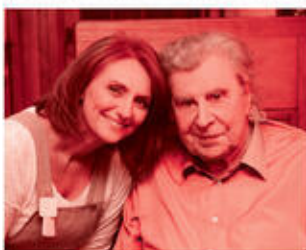
...Τόσο απλά μπορεί μια μουσική μελωδία να κάνει ειρηνική αντίσταση κι επανάσταση μαζί...

...Τόσο απλά μπορεί μια μουσική μελωδία να δώσει ελπίδα...

Φ. Ζ.

Φωτογραφίες από τις πρόβες

Μακέτες κοστούμιων
Ντόρας Λελοῦδα

Γνωριμία με την Ιρλανδία...

Το ιρλανδικό ζήτημα Αντι-αποικιακός αγώνας σε ευρωπαϊκό έδαφος

Το θεατρικό έργο Ένας Όμηρος, που έγραψε ο Bredan Behan (1923-1964) το 1957, στην ιρλανδική γλώσσα, απηχεί την εκρηκτική ατμόσφαιρα στη Βόρεια Ιρλανδία λίγο πριν ξεσπάσουν οι εκτεταμένες εθνο-θρησκευτικές συγκρούσεις που έφεραν αντιμέτωπη, ακόμη μια φορά, την καθολική-εθνικιστική μειονότητα με τους προτεστάντες υποστηρικτές της ένωσης με τη Μεγάλη Βρετανία. Η βρετανική κυριαρχική παρουσία στην Ιρλανδία ανάγεται στον 12ο αιώνα όταν αντιμαχόμενοι ιρλανδοί φεουδάρχες κάλεσαν σε ενισχύσεις, το 1171, τον Ερρίκο Β' της Αγγλίας και εκείνος, αφού επέβαλε την ηγεμονία του στο νησί, ενθάρρυνε την εγκατάσταση Νορμανδών εποίκων. Η μακρά συμβίωση και οι επιγαμίες μεταξύ των δύο κοινοτήτων οδήγησαν στη σταδιακή αφομοίωση Νορμανδών και Κελτών και στον σχηματισμό μιας κοινής ιρλανδικής ταυτότητας με ερείσματα την ιδιαίτερη ιρλανδική γλώσσα και κουλτούρα. Τον 16ο αιώνα, η δυναστεία των Τυδώρ εκχώρησε σημαντικές εκτάσεις γης σε νέους εποίκους από την Αγγλία και τη Σκωτία και το 1541 ο Ερρίκος Η' ανακηρύχθηκε βασιλιάς της Ιρλανδίας. Λίγο νωρίτερα (1534) είχε έλθει σε οριστική ρήξη με τη Ρώμη προκαλώντας την απόσχιση της Αγγλικανικής Εκκλησίας από το καθολικό δόγμα. Τέθηκαν έτσι τα δύο βασικά ζητήματα της εμφύλιας διαμάχης στην Ιρλανδία, η κατοχή της γης και η θρησκευτική ελευθερία. Η αντίσταση των Ιρλανδών κάμφθηκε μετά από πολύχρονο πόλεμο ενώ στους ιρλανδούς ρωμαιοκαθολικούς και τους ετερόδοξους προτεστάντες (*Dissenters*) επιβλήθηκαν σειρά περιορισμών και στέρηση βασικών δικαιωμάτων, όπως του εκλέγεσθαι και της κληροδοσίας. Τη βρετανική εξουσία στήριζε η μειοψηφία των αγγλικανών μεγάλων γαιοκτημόνων, ιερέων και ελεύθερων επαγγελματιών (*Anglican Ascendancy*) που κατείχαν το 95% της ιρλανδικής γης όταν οι καθολικοί αποτελούσαν το 75% του πληθυσμού. Ωστόσο, μετά τα μέσα του 18ου αιώνα, διαπιστώνεται ένα κοινό κίνημα ιρλανδικού εθνικισμού στο οποίο συμπαρατάσσονται

καθολικοί και προτεστάντες, οι «Πατριώτες», με κυρίαρχο το αίτημα μεγαλύτερης συνταγματικής ελευθερίας για το ιρλανδικό κοινοβούλιο. Το ξέσπασμα της Γαλλικής Επανάστασης, το 1789, δημιούργησε νέες προσδοκίες για αποδυνάμωση της βρετανικής αρχής και ένωσε τους Ιρλανδούς και των δύο δογμάτων στη μεγάλη εξέγερση του 1798 για την ανεξαρτησία της Ιρλανδίας. Παρά τις γαλλικές ενισχύσεις και αυτή η εξέγερση κατεστάλη βίαια και το 1800 η Μεγάλη Βρετανία ανακοίνωσε την κατάργηση του χωριστού βασιλείου της Ιρλανδίας ανακηρύσσοντας το νέο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας (*Act of Union*).

Η πράξη αυτή εγκαίνισε μια περίοδο αμφίσημης διακυβέρνησης της Ιρλανδίας, που θεωρητικά αποτελούσε πλέον ισότιμο και αναπόσπαστο μέρος του ενιαίου βασιλείου με εκπροσώπηση στο βρετανικό κοινοβούλιο αλλά ιδιαίτερο διοικητικό και οικονομικό καθεστώς. Την εποχή της τεράστιας επέκτασης και ενδυνάμωσης της βρετανικής αυτοκρατορίας, που ήλεγχε 26 εκατομμύρια τετρ. χλμ. και πληθυσμό 400 εκατομμυρίων υπηκόων από τον Καναδά ως τη Νέα Ζηλανδία και από τη Σκωτία ως τη Νότια Αφρική, η Ιρλανδία αντιμετωπίζεται ως περιφερειακή, υπανάπτυκτη και απείθαρχη επαρχία με σαφή αποικιακά χαρακτηριστικά. Οι κάτοικοι της θεωρούνται από τους Βρετανούς κυβερνήτες βάρβαροι ιθαγενείς, ένας «άγριος και αφιλόξενος λαός» που επιμένει να μιλά μια ακατανόητη γλώσσα και αρνείται τον προσληπτισμό στη θρησκεία της μητρόπολης. Η «κέλτικη κατωτερότητα» έπρεπε να «διορθωθεί» με κατάλληλη εκπαίδευση και «φωτισμένη» διακυβέρνηση. Έτσι η χώρα αποτέλεσε το κατ' εξοχήν πεδίο πειραματισμού μεθόδων αποικιακής διοίκησης και καταστολής. Εδώ θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά το νέο εκπαιδευτικό σύστημα για τις αποικίες βασισμένο στο ενιαίο βρετανικό πρότυπο που αγνοούσε την τοπική ιστορία, γλώσσα και γεωγραφία. Στην Ιρλανδία επίσης θα δοκιμαστεί το σχήμα μιας ένοπλης δύναμης καταστολής με βρετανούς αξιωμα-

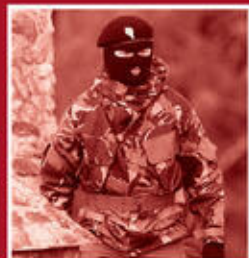

τικούς και γηγενείς χωροφύλακες, στρατολογημένων από τη μάζα των εξαθλιωμένων ακτημόνων (*Irish Constabulary*), που στη συνέχεια επεκτάθηκε σε όλη την αυτοκρατορία. Η τραγικότερη στιγμή στη νεώτερη ιστορία της Ιρλανδίας υπήρξε η «Μεγάλη Πείνα» στα μέσα του 19ου αιώνα (1845-1849), όταν επιδημία κατέστρεψε ολοσχερώς τη σοδειά της πατάτας, που αποτελούσε το βασικό και συχνά αποκλειστικό είδος διατροφής των Ιρλανδών, και οδήγησε στη μείωση του πληθυσμού κατά 25%, απόρροια των θανάτων και της μαζικής μετανάστευσης προς τις ΗΠΑ. Σε όλη τη διάρκεια του 19ου αιώνα η ιρλανδική ιστορία σημαδεύεται από παθιασμένες εκστρατείες κοινής γνώμης κατά της βρετανικής πολιτικής, συνεχείς ταραχές και συνομοσίες. Οι απόπειρες του Gladstone, ηγέτη των Φιλελευθέρων, να εκτονώσει την υποβόσκουσα κοινωνική ένταση με την εκχώρηση ειδικού καθεστώτος αυτονομίας (*Home Rule*) συνάντησαν την έντονη αντίδραση της Βουλής των Λόρδων και η πρότασή του καταψηφίστηκε δυο φορές. Η αυτονομία της Ιρλανδίας θα ψηφιστεί τελικά μόλις το 1912 αλλά και τότε θα τεθεί σε αναστολή εξαιτίας του επικείμενου πολέμου. Η έκρυθμη κατάσταση όξυνε την αντίδραση κατά της βρετανικής κυριαρχίας και ενίσχυσε το κίνημα του ιρλανδικού εθνικισμού. Το 1913 συγκροτούνται αντίπαλα ένοπλα σώματα, πρώτα στις βορειο-ανατολικές κομητείες του Ulster, κατά πλειοψηφία προτεσταντικών, και στη συνέχεια στο νότιο, καθολικό τμήμα της χώρας με ορατό τον κίνδυνο εμφύλιας σύρραξης ταυτόχρονα με την κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η «Πασχαλινή Εξέγερση» στο Δουβλίνο τον Απρίλιο 1916 θα σηματοδοτήσει την εμφάνιση του Ιρλανδικού Επαναστατικού Στρατού (IRA) και τη ριζοσπαστικοποίηση του ιρλανδικού αγώνα για την ανεξαρτησία, την ίδια περίοδο που η Μεγάλη Βρετανία αντιμετώπιζε αντι-αποικιακές ταραχές στη Νότια Αφρική, τη Νιγηρία, την Ινδία, την Κύπρο και την Αίγυπτο. Η Ιρλανδία θα αποτελέσει εφεξής τον οδηγό και το παράδειγμα για τα αντι-αποικιακά κινήματα του 20ού αιώνα.

Στις εκλογές του Δεκεμβρίου 1918, το Sinn Féin, το κόμμα που είχε μαχητικά ταχθεί υπέρ της πλήρους ανεξαρτησίας, σημείωσε σαρωτική νίκη και προχώρησε στην ανακήρυξη της Ιρλανδικής Δημοκρατίας. Ο εμφύλιος πόλεμος που ακολούθησε μεταξύ των υποστηρικτών της ανεξαρτησίας (υπό την ηγεσία του νέου Πρόεδρου της Δημοκρατίας, Éamon de Valera) και όσων τάσσονταν υπέρ της ένωσης με τη Μεγάλη Βρετανία, έληξε με την αναγνώριση του Ελεύθερου Ιρλανδικού Κράτους από τη Βρετανία τον Ιούλιο 1921 υπό τον όρο όμως της διαίρεσης της χώρας και της υπαγωγής των έξι προτεσταντικών κομητειών του Ulster στο βρετανικό στέμμα. Ο IRA διασπάστηκε σε οπαδούς της ειρήνης και σε υπέρμαχους του ανένδοτου αγώνα κατά των Βρετανών και οι αιματηρές συγκρούσεις του εμφυλίου συνεχίστηκαν για άλλα δύο χρόνια. Το 1949 η Ιρλανδία ανακηρύχθηκε σε Δημοκρατία και αποχώρησε από τη Βρετανική Κοινοπολιτεία έχοντας οριστικά διαρρήξει τους δεσμούς της με το βρετανικό στέμμα. Το πιο ριζοσπαστικό σκέλος του IRA συνέχισε ωστόσο να μάχεται για την επανένωση της χώρας με χρήση ένοπλης βίας κατά στόχων στη Βόρεια Ιρλανδία και τη Μεγάλη Βρετανία και ιδιαίτερη έξαρση των επιθέσεων από τα τέλη της δεκαετίας του 1960. Η οριστική ειρήνευση της χώρας επήλθε με την υπογραφή της Συμφωνίας του Μπέλφαστ, στις 10 Απριλίου 1998, μεταξύ των παρατάξεων της Βόρειας Ιρλανδίας, της βρετανικής και της ιρλανδικής κυβέρνησης που, παρά τις κατά καιρούς κρίσεις, τηρείται μέχρι σήμερα.

Αννα Καρακατσούλη
Επίκουρη Καθηγήτρια
Τμήμα Θεατρικών Σπουδών
Πανεπιστήμιο Αθηνών

Χρονολόγιο κυριότερων ιστορικών γεγονότων του 20ου αιώνα

Απρίλιος 1912, Το ψήφισμα για την αυτονομία της Ιρλανδίας (Home Rule Bill) εισάγεται προς συζήτηση στη Βρετανική Βουλή.

Ιανουάριος 1913, Ίδρυση της Εθελοντικής Δύναμης του Ulster (Ulster Volunteer Force, UVF) με σκοπό την, ακόμα και ένοπλη, προστασία των δικαιωμάτων της προτεσταντικής μειονότητας.

Νοέμβριος 1913, Ίδρυση των Ιρλανδών Εθελοντών (Irish Volunteers), της αντίστοιχης οργάνωσης των Καθολικών Ιρλανδών.

Μάρτιος 1914, Ανταρσία των βρετανικών στρατευμάτων που στάθμευαν στο στρατόπεδο του Κάρραγκ λόγω φημολογίας ότι η κυβέρνηση αμφέβαλλε για την νομιμοφροσύνη τους. Παραίτηση του Υπουργού Αμύνης λίγους μήνες πριν από την κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Μάιος 1914, Ψήφιση της Αυτονομίας της Ιρλανδίας από τη Βουλή των Κοινοτήτων.

Αύγουστος 1914, Κήρυξη Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Αναστολή εφαρμογής της αυτονομίας μέχρι την επάνοδο της ειρήνης.

Απρίλιος 1916, Ένοπλη Πασχαλινή Εξέγερση στο Δουβλίνο (Easter Rebellion, 24-29/4), υποκινημένη από τα πιο ριζοσπαστικά στοιχεία του ιρλανδικού εθνικιστικού κινήματος χωρίς επαρκή προετοιμασία και αποδοχή από τον πληθυσμό. Αποτυγχάνουν τα σχέδια για στρατιωτική υποστήριξη από τη Γερμανία. Μαζικές συλλήψεις και εκτελέσεις. Οι ηγέτες Éamon de Valera και Michael Collins καταρθώνουν να διαφύγουν.

Οκτώβριος 1917, Ο Éamon de Valera εκλέγεται στην ηγεσία του εθνικιστικού κόμματος Sinn Féin (Σιν Φέιν, που στα ιρλανδικά σημαίνει "Εμείς μόνοι μας").

Απρίλιος 1918, Απόπειρα να επιβληθεί υποχρεωτική στρατολόγηση στην Ιρλανδία για τις ανάγκες του πολέμου. Μεγάλες αντιδράσεις και μαζικές απεργίες.

Δεκέμβριος 1918, Σαρωτική νίκη του Sinn Féin στις εκλογές. Οι βουλευτές του αρνούνται τη συμμετοχή τους στο αγγλικό κοινοβούλιο και απαιτούν δικό τους, ανεξάρτητο κοινοβούλιο στην Ιρλανδία.

Ιανουάριος 1919, Οι Ιρλανδοί βουλευτές συγκροτούν το Κοινοβούλιο της Ιρλανδικής Δημοκρατίας (*Dail Eireann*) και ανακηρύσσουν μονομερώς την ανεξαρτησία της Ιρλανδίας. Ξεκινάει ο Ιρλανδικός Απελευθερωτικός Αγώνας με τον Michael Collins στην ηγεσία του Ιρλανδικού Επαναστατικού Στρατού (IRA).

Ιανουάριος 1920, Η Μεγάλη Βρετανία συγκροτεί ειδικό, ιδιαίτερα σκληρό και βίαιο σώμα από απόστρατους τους Blacks-and-Tans, για την καταστολή της εξέγερσης. Στη συνέχεια η δύναμη αυτή θα χρησιμοποιηθεί και σε άλλα αποικιακά εδάφη (π.χ. Παλαιστίνη).

Νοέμβριος 1920, Ο IRA εκτελεί 11 Άγγλους πολίτες στο

Δουβλίνο και ως αντίποινα οι Blacks-and-Tans επιτίθενται σε αθλητικό γήπεδο προκαλώντας 12 νεκρούς και 60 τραυματίες («Ματωμένη Κυριακή»). Κηρύσσεται στρατιωτικός νόμος στη νότια Ιρλανδία.

Ιούλιος 1921, Υπογραφή ανακωχής και έναρξη διαπραγματεύσεων.

Δεκέμβριος 1921, Υπογραφή της Αγγλο-Ιρλανδικής Συνθήκης. Δημιουργείται το Ελεύθερο Ιρλανδικό Κράτος αλλά η χώρα διχοτομείται και οι 6 κατά πλειοψηφία προτεσταντικές κομητείες του Βορρά (Ulster) παραμένουν τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου. Η Ιρλανδία γίνεται μέλος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας.

1922, Ο IRA διασπάται και ξεκινάει διετής εμφύλιος πόλεμος μεταξύ της εξτρεμιστικής μερίδας που ζητά πλήρη απελευθέρωση και ένωση της χώρας και των υποστηρικτών της Συνθήκης.

1937, Ψήφιση νέου Συντάγματος. Η επίσημη ονομασία της χώρας είναι πλέον Ιρλανδία.

1939-1945, Η χώρα κηρύσσεται σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης (Emergency) και παραμένει ουδέτερη κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο IRA συνεργάζεται με τη ναζιστική Γερμανία επιδιώκοντας γερμανική απόβαση στη Βόρεια Ιρλανδία. Ακολουθεί εσωτερική τρομοκρατία.

1949, Η Ιρλανδία ανακηρύσσεται σε Δημοκρατία και αποχωρεί από την Κοινοπολιτεία.

1960-1970, Ο IRA δρα πλέον ως παράνομη οργάνωση επιχειρώντας χτυπήματα στρατηγικής σημασίας, αλλά σταδιακά αποδιοργανώνεται. Οι Καθολικοί της Βόρειας Ιρλανδίας οργανώνονται σε κινήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά των θρησκευτικών διακρίσεων με μη-βίαιες διαμαρτυρίες στο πρότυπο του κινήματος του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ για τα δικαιώματα των Μαύρων στις ΗΠΑ. Ο Éamon de Valera εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας (1959-1973).

1970-1998, Περίοδος των Ταραχών («The Troubles»). Έξαρση της βίας, δράση παρα-στρατιωτικών οργανώσεων και πολλαπλασιασμός των τρομοκρατικών επιθέσεων στη Βόρεια Ιρλανδία μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

1981, Εκστρατεία απεργιών πείνας από Ιρλανδούς πολιτικούς κρατούμενους στις βρετανικές φυλακές με δέκα νεκρούς, εκ των οποίων και ο Bobby Sands.

Απρίλιος 1998, Υπογραφή της Συμφωνίας του Μπέλφαστ (10/4), που ρυθμίζει το καθεστώς της Β. Ιρλανδίας, τις σχέσεις με την Ιρλανδία και τη Μεγάλη Βρετανία, τα δικαιώματα των κοινοτήτων και τον αφοπλισμό των ενόπλων.

A. K.

Η Ιρλανδία ως τόπος

Ένα νησί με μαγικές εικόνες από τη φύση του, στη βορειοανατολική πλευρά του Ατλαντικού, πλάι στη Μεγάλη Βρετανία. Χωρίζεται σε περιφέρειες και κομητείες. Συνολικά 32 κομητείες, εκ των οποίων οι 26 αποτελούν το βασικό και ανεξάρτητο πια τμήμα της Ιρλανδίας, με πρωτεύουσα το Δουβλίνο, ενώ οι υπόλοιπες 6 κομητείες στο βόρειο τμήμα του νησιού ανήκουν στη Μεγάλη Βρετανία. Είναι αυτός ο χωρισμός του νησιού που κάνει τους Ιρλανδούς, εθνικόφρονες, επαναστάτες και μαχητές.

Οι παγετώνες, που κάποτε κάλυπταν το νησί, έχουν αφήσει τα σημάδια τους προσδίδοντας μια ιδιαίτερη μορφολογία με χαμηλά βουνά κι απόκρημνους σχηματισμούς βράχων, πολυάριθμους κόλπους, χερσόνησους, ποτάμια και λίμνες στο εσωτερικό αλλά και απέραντες εκτάσεις με καταπράσινα λιβάδια. Ένας τόπος με ήπιο κλίμα, που ευνοεί την ενασχόληση με την κτηνοτροφία, την αλιεία και ιδιαίτερα τη γεωργία. Η αγροτική παραγωγή είναι η βάση της οικονομίας. Ειδικά η καλλιέργεια της πατάτας υπήρξε σωτήρια για τους Ιρλανδούς. Στις αρχές του 19^{ου} αιώνα φτάνει ν' αποτελέσει τη βασική διατροφή του πληθυσμού στις δυτικές και νότιες περιοχές του νησιού. Όμως μεταξύ 1816-1842 η σοδειά τους καταστρέφεται από αρρώστια πάνω από δέκα φορές ενώ μεταξύ 1845-1849 η καταστροφή είναι ολοκληρωτική με αποτέλεσμα τη *Μεγάλη Πείνα*. Μεγάλο μέρος του πληθυσμού πεθαίνει ή μεταναστεύει προς τις ΗΠΑ.

Μετά την πατάτα, ακολουθεί το ποτό... Οι Ιρλανδοί μαθαίνουν να πίνουν από μικροί. Μπύρα και Ουϊσκι. Αφθονη παραγωγή, αντίστοιχη των απέραντων καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Με μια ιδιαιτερότητα στη γεύση, που προέρχεται από την επεξεργασία τύρφης.

Η τύρφη είναι ένα είδος βιομάζας που δημιουργείται στο υπέδαφος των βαλτότοπων, που αφθονούν στην Ιρλανδία. Η χρησιμότητά της, πολλαπλή. Ως θρεπτικό λίπασμα για τις αγροτικές καλλιέργειες, ως καύσιμη ύλη, ως μέσον αποξήρανσης του κριθαριού (έξου και η ιδιαίτερη γεύση των ποτών), ως φίλτρο, ως ενεργειακό μέσο λειτουργίας των εργοστασίων ακόμη και ως μέσο συντήρησης ζωντανών οργανισμών. Οι αρχαιολογικές ανασκαφές έχουν φέρει στο φως καλοσυντηρημένα υπολείμματα ανθρώπινων σωμάτων, που στο μακρινό παρελθόν αποτέλεσαν μέρος τελετουργικών θυσιών.

Διάσπαρτα μεγαλιθικά οικοδομήματα, γοτθικοί ναοί, μεσαιωνικά μοναστήρια και φρούρια, δημιουργούν ένα τοπίο υποβλητικό και μυστηριώδες. Δεν είναι τυχαίο ότι οι κάτοικοι τους κρατούν δεσμούς με τις παγανιστικές λατρείες των κέλτικων δοξασίων, όπως δεν είναι τυχαίο ότι συγγραφείς και λογοτέχνες επηρεάζονται κι επηρεάζουν το

έργο τους και την κουλτούρα του νησιού. Ο W.B. Yeats είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα και η ίδρυση του Abbey Theatre βασίζεται πολύ σε αυτό.

Η γλώσσα είναι ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα με το παρελθόν. Οι Ιρλανδοί υπερασπίζονται με κάθε τρόπο τη διατήρηση της γαελικής ή γοιδικής γλώσσας, που προέρχεται από την κέλτικη παράδοση κι έτσι υπάρχουν δύο επίσημες γλώσσες στο νησί. Τα ιρλανδικά και τα αγγλικά. Φυσικά μεγάλο μέρος της γαελικής γλώσσας έχει χαθεί κάτω από την πίεση της βρετανικής αποικιακής πολιτικής, όμως ό,τι έχει διασωθεί οφείλεται κατά μεγάλο ποσοστό στην ιδιουσυγκρασία των Ιρλανδών αγροτών, που σε πείσμα της καταπίεσης δημιούργησαν ένα είδος "κρυφού σχολείου" σε απομακρυσμένες περιοχές, σε αγρούς και φράχτες. Όπως ακριβώς έκαναν για να ασκήσουν και τα απαγορευμένα θρησκευτικά τους καθήκοντα και να διατηρήσουν την παράδοσή τους, τις ρίζες τους, την ύπαρξή τους ολόκληρη ως άνθρωποι και ως έθνος. "*Να μην ξεχάσουν!*".

Η μουσική με τις κέλτικες ρίζες βοήθησε σ' αυτό κι η άρπα επιλέχθηκε και διατηρήθηκε επί αιώνες ως επίσημο σύμβολο της Ιρλανδίας. Την τελευταία δεκαετία βρίσκεται χαραγμένη στη μια πλευρά του νομίσματός της (Euro). Δεύτερο επίσημο σύμβολο αποτελεί το Shamrock, ένα είδος τριφυλλίου που λέγεται ότι είχε χρησιμοποιήσει ο Άγιος Πατρίκιος προκειμένου να εξηγήσει την τριαδικότητα του Θεού.

Φ. Ζ.

Μια ακόμη μεγάλη μορφή ειρηνικής αντίστασης!

Εξέγερση του 1798. Μια ομάδα αγωνιστών συγκροτείται στην Ιρλανδία που ονομάζεται **Croppies** (από το ρήμα *Crop* που σημαίνει θερίζω). Χαρακτηριστικό τους είναι τα πολύ πολύ κοντά κουρεμένα μαλλιά, σε ένδειξη συμπαράστασης στο Γαλλικό επαναστατημένο λαό και στο κίνημα της αντι-περσικής. Ένα αντι-αριστοκρατικό κίνημα που εστιάζει στην περούκα με τα μακριά μαλλιά ως σύμβολο της αριστοκρατικής τάξης. Η δράση τους δεν θα γραφτεί εδώ. Αξίζει όμως να σημειωθεί μια απλή σκέψη τους και μια απλή κίνηση που αποδεικνύεται μια ακόμη μεγάλη μορφή ειρηνικής αντίστασης... Όταν οι *croppies* ξεκινούν για τη μάχη, οι δικοί τους άνθρωποι που μένουν πίσω, τους δίνουνε βρώμη και κριθάρι για να γεμίσουν τις τσέπες τους. Αν επιστρέφουν ζωντανοί, έχει καλώς. Αν όχι, τότε οι απόροι βλασταίνουν μέσα απ' το χώμα που έχουν θαφτεί προχθίως... Κάπου στα καταπράσινα λιβάδια... Σημάδι ενός ανώνυμου τάφου... Ειρήνη κι αποχαριτωμένος μαζι... Και υπενθύμιση, να μη χαθούν στη λήθη...

Φ. Ζ.

Ιρλανδικός Πολιτισμός, Λογοτεχνία & Θέατρο

Η Ιρλανδία κατοικείται πάνω από 7000 χρόνια από ένα μίγμα εισβολέων. Τον 6° π.Χ. αιώνα όμως, επιδρομείς Κέλτες εγκαθίστανται και θέτουν τις βάσεις ενός πολιτισμού με νέα γλωσσικά στοιχεία, μαθηματικές και φιλοσοφικές γνώσεις που κυριαρχεί έως τον 5° μ.Χ. αιώνα και φτάνει να επηρεάζει όχι μόνο την περιοχή της Ιρλανδίας αλλά ολόκληρο τον ευρωπαϊκό κλασικό κόσμο της εποχής. Η γνώση και η φιλοσοφία τους αποτυπώνεται στις τέχνες τους, με πύο αντιπροσωπευτικό γλυπτικό στοιχείο, τον ψηλό λίθινο λαξευτό σταυρό.

Τον 5ο μ.Χ. αιώνα ο Άγιος Πατρίκιος, χριστιανός ιεραπόστολος, διδάσκει τον Χριστιανισμό στην Ιρλανδία. Θεωρείται προστάτης της χώρας και η γιορτή του στις 17 Μαρτίου είναι Εθνική Εορτή. Η εξάπλωση του χριστιανισμού σημαίνει δημιουργία μοναστηριών, εξέλιξη σε όλες τις καλές τέχνες και την αρχιτεκτονική, αλλά κυρίως μεγάλη άνθιση των γραμμάτων. Γραπτά λογοτεχνικά κείμενα σώζονται, αντιγράφονται, διδασκούνται και εξαπλώνονται ενώ ταυτόχρονα καλλιεργείται ένα λογοτεχνικό είδος σε πεζό ή ποιητικό λόγο (*sánga*), με αναφορές σε πραγματικά ή θρυλικά κατορθώματα ευγενών και βασιλιάδων.

Μεταξύ 9ου-12ου αιώνα το νησί δέχεται διαδοχικές επιθέσεις από Βικινγκς, Νορμανδούς και Άγγλους εποίκους. Όμως η λατινική παιδεία που έχουν οι Ιρλανδοί τους επιτρέπει να μελετούν αρχαίους έλληνες συγγραφείς, να εμπνεύονται απ' τα έργα τους και ν' αντιστέκονται διατηρώντας έναν δικό τους πολιτισμικό χαρακτήρα. Πιστεύεται δε ότι είναι η εποχή που το όνομα Έλληνας γίνεται συνώνυμο του Ιρλανδός.

Μεταξύ 12ου-17ου αιώνα το λογοτεχνικό είδος του Μεσαίωνα εξελίσσεται σε επίπεδο γλώσσας, θεμάτων και εκφραστικών μέσων, από λαϊκούς ποιητές και βάρδους, που λειτουργούν υπό την προστασία ευγενών. Την ίδια περίοδο αναπτύσσεται η λογοτεχνία του Φένιαν (*"Fenian"* ή *"Ossianic"*), που αναφέρεται στο μυθικό πρόσωπο του Φιόν Μακ Κουλ (*"Fionn Mac Cumhail"*), του στρατού του και τα κατορθώματά τους γραμμένα σε πεζό και έμμετρο λόγο.

Το 1601 έχουμε την πρώτη τεκμηριωμένη παράσταση που παίζεται σε Κάστρο του Δουβλίνου με τίτλο *Corbudo*. Τέτοια έργα με πολιτικούς υπαινιγμούς παίζονται σε μεγάλα σπίτια ως το τέλος του αιώνα, όμως το 1635 ανοίγει το πρώτο ιδιωτικό στεγασμένο Ιρλανδικό Θέατρο, το *"Werburgh Street Theatre"*, από τον John Ogilby παίζοντας έργα του James Shirley. Κλείνει πέντε χρόνια αργότερα. Ο ίδιος ανοίγει το 1662 στο Δουβλίνο το πρώτο Βασιλικό Θέατρο παρουσιάζοντας έργα κυρίως αγγλικού ρεπερτορίου. Ονομάζεται *Smock Alley*¹ και τα επόμενα χρόνια ανοίγει και κλείνει ανάλογα με τις πολιτικές εξελίξεις. Στις μέρες μας επαναλειτουργεί ως θεατρική σκηνή ενώ αναμένεται να λειτουργήσει κι ως Εθνική Σχολή Θεάτρου της Ιρλανδίας.

Μεταξύ 17ου-19ου αιώνα η ιρλανδική γλώσσα και η λογοτεχνία δέχονται βαθύ πλήγμα κάτω από την αγγλική αποικιακή πίεση και ως αντίδραση γίνεται μεταστροφή προς την αναβίωση της γαελικής γλώσσας. Σ' αυτήν την ύστερη κλασική περίοδο οι συλλογές διηγημάτων είναι το κυρίαρχο είδος. Η κλασική μετρική ποίηση παρακμάζει κι αντικαθίσταται από ένα ιδιαίτερο μετρικό είδος που λέγεται *"amharan"* και βασίζεται στον χρόνο των συλλαβών. Η προστασία των βάρδων και των ποιητών από τους ευγενείς καταργείται όμως ένα άλλο λαϊκό είδος έρχεται να κρατήσει τη γλωσσική σχέση με το πάθος και τη δύναμη της γαελικής παράδοσης κι αυτό είναι το μοιρολόι.

Η ζωγραφική και η γλυπτική αναπτύσσονται αυτό το διάστημα ενώ στο θέατρο έχουμε τα πρώτα σημαντικά δείγματα γραφής, στις αρχές του 18ου αιώνα. Ο **William Congreve** (1670-1729), αν και Άγγλος στην καταγωγή, σπουδάζει και ζει στην Ιρλανδία, όπου απογειώνει την κωμωδία της Παλινόρθωσης, μια αριστοκρατική κωμωδία ηθών που εξιστορεί τις ερωτικές περιπέτειες των διεφθαρμένων ευγενών. Ακολουθούν, **Oliver Goldsmith** (1730-1774) και **Richard B. Sheridan** (1751-1816), δύο δυνατοί ιρλανδοί δραματουργοί και ποιητές, με γενναίο χιούμορ αλλά λιγότερη ελευθεριότητα, που όμως γράφουν για τις αγγλικές σκηνές. Ο O. Goldsmith υπερασπίζεται την κωμωδία που γελοιοποιεί τις ανθρώπινες αδυναμίες και τα ελαττώματα, γιατί έτσι βελτιώνει την ηθική του θεατή. Αντίθετα ο B. Sheridan χρησιμοποιεί την υπερβολική συναισθηματολογία της εποχής αποδεικνύοντας πως λειτουργεί σαν μάσκα για τους υποκριτές. Το 1734 ανοίγει το "Aungier Street Theatre", το 1736 το Theatre Royal, ενώ από το 1770 και μετά ανοίγουν νέα θέατρα στο Belfast και το Limerick.

Ο 19ος αιώνας για τη λογοτεχνία και το θέατρο ακολουθεί την πορεία της Ιρλανδίας για ανεξαρτησία από την αγγλική κυριαρχία. Η αναγεννησιακή περίοδος που ακολουθεί βρίσκεται κοντά στα μοντέρνα ρεύματα της υπόλοιπης Ευρώπης. Το ρομαντικό μυθιστόρημα, το σύντομο διήγημα, το παραμύθι, οι αυτοβιογραφίες αλλά και το θέατρο που αναπτύσσονται ταχύτατα βρίσκουν διαρκώς μεγαλύτερη απήχηση. Ο Peadar Ó Laoghaire (1839-1920), Pádraic Ó Conaire (1883-1928) και Patrick Pearse (1879-1916).

Στο θέατρο ο αιώνας ανοίγει με τον **Dionysius L. Boucicault** (1820-1890), έναν ευφυή ιρλανδό ηθοποιό και θεατρικό συγγραφέα με ικανότητα στην κωμωδία, τη θεατρική προσαρμογή κειμένων και τη συγγραφή μελοδραμάτων, ένα λαϊκό μουσικό θεατρικό είδος με σοβαροφανή υπόθεση και κωμικές σκηνές. Μετά απ' τον D. Boucicault ανοίγει ο δρόμος για τα μεγάλα ονόματα της ιστορίας του θεάτρου και της λογοτεχνίας που επηρεάζουν το παγκόσμιο στερέωμα ακόμη και σήμερα.

Oscar Wilde (1854-1900), η πρώτη πολύ μεγάλη λογοτεχνική μορφή της Ιρλανδίας. Μυθιστοριογράφος, ποιητής, κριτικός και θεατρικός συγγραφέας. Κάθε είδος από τα παραπάνω λαμβάνει νέα πνοή στα χέρια του. Άριστος φοιτητής, με λογοτεχνικές διακρίσεις, επηρεάζεται από τους J. Ruskin και W. Pater, υπερασπίζοντας το δόγμα *Η τέχνη για την τέχνη*. Αρνείται την αναγκαιότητα της ηθικής και των κοινωνικών συμβάσεων στην Τέχνη κι έτσι θεωρείται εκπρόσωπος του *Αισθητισμού*. Κατηγορείται για ομοφυλοφιλία και καταδικάζεται σε καταναγκαστικά έργα.

George Bernard Shaw (1856-1950), ένα ευφυές μυαλό που περνάει από όλα σχεδόν τα λογοτεχνικά είδη και στα 94 χρόνια της ζωής του αφήνει έναν μεγάλο όγκο κειμένων. Η κοινή συνισταμένη όλων είναι ο διδακτισμός. Κάνει νατουραλιστικό, στρατευμένο θέατρο προκαλώντας τον θεατή να ασχοληθεί με ηθικά, πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, όμως ουσιαστικά, μέσα από πολυσύνθετους χαρακτήρες, βαθύ χιούμορ και καλοδουλεμένες τεχνικές, προβάλλει και επιβάλλει τις προσωπικές του απόψεις. Βέβαια μ' ένα Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1925 κι ένα Όσκαρ το 1938 στην κατοχή του ο λόγος του αποκτάει άλλη βαρύτητα.

William Butler Yeats (1865-1939), ένας ονειροπόλος Ιρλανδός πατριώτης, ποιητής της ρομαντικής πλευράς του Συμβολισμού, με μυστικιστικές και μεταφυσικές ανησυχίες, μελετητής των ανατολικών θρησκειών και της μετά θάνατον ζωής, λάτρης των γυναικών που

Smock Alley

σημάδεψαν τη ζωή του κι αποτέλεσαν έμπνευση για την πένα του, ιδρυτής του *Irish Literary Theatre* (1899) που στη συνέχεια πήρε τη μορφή του *Abbey Theatre* και κάτοχος του Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1923.

John Millington Synge (1871-1909), οι περισσότεροι κριτικοί της εποχής του τον χαρακτηρίζουν ως παράξενο άνθρωπο. Στο ξεκίνημά του, η μουσική παίζει πρωταρχικό ρόλο. Στη συνέχεια απορρίπτει την προτεσταντική καταγωγή του και μάχεται εναντίον της μέσ' απ' τα έργα του. Η αγροτική ζωή, οι μελέτες του Δαρβίνου, τα συνεχόμενα ταξίδια και η γνωριμία του με τις παγανιστικές δοξασίες στρέφουν την πένα του σε ιδιαίτερα βίαιες σκηνές που προκαλούν σοκ στο κοινό αίσθημα και ξεσηκώνουν αντιδράσεις. Ωστόσο αποτελεί συνιδρυτικό μέλος του *Abbey Theatre* και κατοπινός διευθυντής του.

Sean O'Casey (1880-1964), "Ποτέ μην πάσεις στο στόμα σου τη λέξη πείνα... αν δεν έχεις περάσει τρεις συναπτες ημέρες δίχως τροφή". Ένας άνθρωπος που έζησε σε απόλυτη φτώχεια καταφέρνει να δημιουργήσει έργα που προκαλούν σάλο. Με πολιτικό και σοσιαλιστικό περιεχόμενο, με εξπρεσιονιστικά χαρακτηριστικά και με χαρακτήρες που σκιαγραφούν τα παιδικά του χρόνια.

James Augustine Aloysius Joyce (1882-1941), συνεχιστής του Ίψεν με κοινωνικές και προσωπικές αναζητήσεις, λογοτεχνικές τεχνικές και ονειρικά στοιχεία, που περνά από το διήγημα στο μυθιστόρημα κι απ' το δοκίμιο σε ένα και μοναδικό θεατρικό έργο.

Paul Vincent Carroll (1900-1968), γράφει θεατρικά έργα με μια μίξη ρευμάτων προκαλώντας αντιφατικές αντιδράσεις. Ένας ακόμη συνεχιστής του Ίψεν, σατιρικός, μυστικιστής, επικριτής του φωτογραφικού ρεαλισμού και με σφοδρές επιθέσεις κατά της Καθολικής εκκλησίας, καταφέρνει να γίνει γνωστός και στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού.

Ο 20ός αιώνας διαγράφεται μαχητικός και βίαιος από κάθε άποψη. Η ιρλανδική λογοτεχνία και η ποίηση, παρόλο που μεταφράζονται και στην αγγλική γλώσσα, ακολουθούν τη μοντέρνα επαναστατική πορεία των κινημάτων της υπόλοιπης Ευρώπης επιδεικνύοντας ηχηρά ονόματα και βραβεία Νόμπελ Λογοτεχνίας, William Butler Yeats (1923), George Bernard Shaw (1925), Samuel Beckett (1969), Seamus Heaney (1995).

Η βιομηχανία του κινηματογράφου ξεκινά ως νέα μορφή τέχνης, με κρατική υποστήριξη σε σκηνοθέτες και ηθοποιούς, κάνοντας παραγωγές με διεθνείς διακρίσεις.

Για το θέατρο ο αιώνας ανοίγει με τη δημιουργία του *Abbey Theatre* κι εδώ η ιστορία του θεάτρου της Ιρλανδίας αλλάζει ρου.

Το **Abbey Theatre** (27 Δεκ.1904), είναι η επίσημη εξέλιξη του *Irish Literary Theatre* (1899). Πρωτεργάτης ο W.B. Yeats με συνδημιουργούς τους J. M. Synge και Lady Gregory, με τη βοήθεια του G. Moore και τη χρηματοδότηση της Annie E.F. Horniman, ιδρύουν το **Εθνικό Θέατρο της Ιρλανδίας**. Η ίδρυσή του αποτελεί πόλο έλξης για τους λογοτεχνικούς κύκλους της εποχής και σοβαρό κίνητρο για τη συγγραφή σύγχρονων θεατρικών έργων. Οι νέοι συγγραφείς βρίσκουν εκεί την εστία που χρειάζονται για να εκφραστούν και να δημιουργήσουν έργα επιπέδου. Η παραγωγή ανεβαίνει κατακόρυφα. Έργα των ιδρυτών αλλά και άλλων ενθουσιασμένων συγγραφέων όπως T. C. Murray, St. J. Erving, G. B. Shaw, S. O'Casey παίζονται στη σκηνή παράλληλα με έργα απ' όλο το σύγχρονο ευρωπαϊκό ρεπερτόριο. Από τις παραστάσεις δεν λείπουν τα επεισόδια. Τα προκλητικά για την εποχή έργα ξεσηκώνουν την κοινή γνώμη. Οι δύο πρώτες δεκαετίες της ζωής του *Abbey Theatre* συμβαδίζουν με τις εθνικιστικές εξεγέρσεις των Ιρλανδών για ανεξαρτησία και με τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το κλί-

The Abbey Theatre

μα είναι εκρηκτικό κι ενθουσιώδες παράλληλα. Το Abbey καταφέρνει να δημιουργήσει ένα εθνικό θεατρικό στυλ, αντιπροσωπευτικό της Ιρλανδικής κουλτούρας. Από το 1925 και μετά το Abbey Theatre προσφέρεται από τους ιδρυτές του στο ελεύθερο Ιρλανδικό κράτος κι επιδοτείται επισήμως από 'κείνο. Καίγεται τον Ιούλιο του 1951 και εγκαθίσταται ξανά το 1966 ακολουθώντας το ρεύμα της σύγχρονης εποχής, πάντα με βήμα στους νέους δημιουργούς αλλά με πιο βιομηχανοποιημένη παραγωγή και με οικονομικούς κλυδωνισμούς. Νέες σκηνές που εμφανίζονται είναι το **Peacock Theatre** (1928, μικρό πειραματικό θέατρο), που περιλαμβάνει αρχικά και μια δεύτερη σκηνή, την Gate, πριν γίνει αυτόνομη ως **Gate Theatre** (1930), το **Lyric Theatre** (1944) κι άλλες μικρότερες σκηνές όπως Damer Theatre, Pike Theatre και Theatre Royal.

Samuel Beckett (1906-1989), σταθμός του αιώνα. Με Νόμπελ Λογοτεχνίας το 1969, μ'ένα μεγάλο συγγραφικό έργο κυρίως στα γαλλικά (γιατί έτσι μπορεί να γράφει "χωρίς όφρος", όπως υποστηρίζει), με αντιστασιακή δράση στη Γαλλία κατά των Ναζιστικών στρατευμάτων και μ'ένα πλούσιο σε εμπειρία προσωπικό βίο, βγαίνει από τη σκιά του J. Joyce. Ως εκφραστής του Θεάτρου του Παραλόγου, όπως κατατάχθηκε με βάση τα έργα της μεσαίας περιόδου, δημιουργεί αριστουργήματα μέσα από την κατάργηση των συμβάσεων του παραδοσιακού θεάτρου. Καυτηριάζει την αστική λογική την ίδια ώρα που αποδομεί το κείμενό του. Χρησιμοποιεί το ζεύγος μνήμη-λήθη και τις σχέσεις εξουσίας στα έργα του για να σκορπίζει τις πολιτικές του ανησυχίες. Εγκλωβίζει τους ήρωές του σ'ένα διαρκές παρόν φέροντας το βάρος της ύπαρξής τους, για να τους αφήσει μεταίωρους μέσα σε μια επανάληψη που δεν έχει στόχο... που δεν οδηγεί πουθενά. Όπως ακριβώς συμβαίνει και στον κόσμο...

Brendan Behan (1923-1964), **Brian Friel** (1929), **Tom Murphy** (1936), **Martin McDonagh** (1970), **Conor Mc Pherson** (1971), είναι μερικά από τα ονόματα των συγγραφέων του 20ού αιώνα, που λίγο έως πολύ ακολουθούν στα έργα τους τις πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στη χώρα τους. Μιας Ιρλανδίας που, ακόμη και σήμερα, δεν έχει ελευθερωθεί από το πνεύμα χώρας που υπέστη βασανιστήρια και που το θέατρό της ήταν και παραμένει ένα μέσο για να εκτίθενται κοινωνικά προβλήματα και να εξωτερικεύεται ο συσσωρευμένος θυμός.

Αυτό που αντιλαμβάνεται κανείς για την Ιρλανδία, είναι πως τα πάντα είναι το παρελθόν της, οι μύθοι της, η ιστορία της, η παράδοσή της, η θρησκεία της, η μνήμη της, οι αγώνες της, η γλώσσα της, η μουσική της, οι άνθρωποί της... Όλα αυτά που με τόση προσπάθεια κι αιματοχυσίες αιώνων προσπάθησαν να εξαφανίσουν οι βρετανικές αποικιακές πρακτικές και που δεν κατάφεραν, γίνονται πια αναπόσπαστο μέρος του πολιτισμού και της κουλτούρας της.

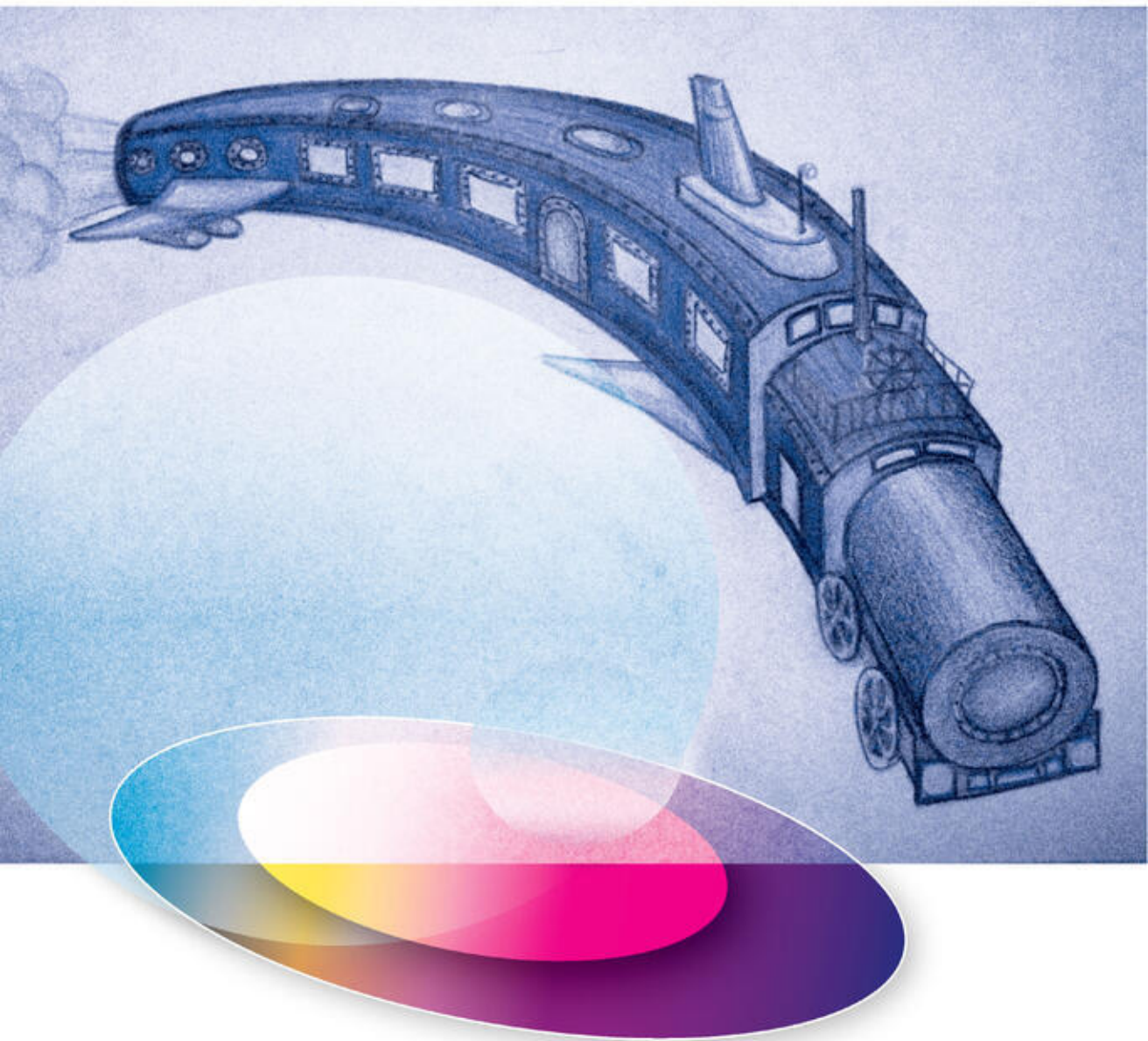
Το Ιρλανδικό Θέατρο δεν είναι κάτι διαφορετικό. Φέρει το βάρος του παρελθόντος. Έχει γεννηθεί μέσα απ' αυτό κι έχει τραφεί με αυτό· όμως σε κάθε περίπτωση, η λαϊκή ποίηση και αφήγηση είναι το λογοτεχνικό εκείνο είδος που ποτέ δεν χάθηκε και που λειτούργησε ως συνδετικός κρίκος, διατηρώντας τους δεσμούς με την πρωτόλεια κελτική και γαελική παράδοση.

Φ. Ζ.

Το Διασπρόμενο
του κρητικού
Ιγνατίου Ροδόλφου
Ντε Λος Χοσέ
Γκλόντσα
Μαρία Μαριλάκη

σελ. 34-49

το ΔιαστημόΤρενο

του κυρίου **Ιγνάτιου Ροδόλφου Ντε Λος Χούπα Γκλούπα**

Ηλία Μαμαλάκη

Σκηνοθεσία
Τατιάνα Λύγαρη

Σκηνικά – κοστούμια
Ντόρα Λελούδα - Δανάη Κουρέτα

Μουσική
Άλκηστις Ραυτοπούλου

Ηχητικά εφέ
Άλκηστις Ραυτοπούλου - Φώτης Μυλωνάς

Στίχοι
Μηνάς Ι. Αλεξιάδης

Χορογραφίες
Ζωή Χατζηαντωνίου

Βίντεο-μοντάζ
Alessandro Spiliotopoulos

Φωτισμοί
Δημήτρης Θεοδωρόπουλος
Βοηθός σκηνοθέτης
Αλκυώνη Βαλσάρη

Παίζουν οι ηθοποιοί
(με αλφαβητική σειρά)

Φύρα-Μύρα, Ηρακλής, Δαίδαλος, Ποθινός
Μιχάλης Αfolayan

Χειλάκι Πετροκέρασο, Μαριάν, Κλεοπάτρα
Δάφνη Καφετζή

Ιγνάτιος Ροδόλφος Ντε Λος Χούπα Γκλούπα
Παναγιώτης Κλίνης

Μάγουλο Βερίκοκο, Αικατερίνη των Μεδίκων, Νεφέλη, Ειράς
Στέφη Πουλοπούλου

Ελ Μπαντολεόν, Πυθαγόρας, Ίκαρος
Κωστής Τζανοκωστάκης

Στην ηχογράφηση των τραγουδιών έπαιξαν οι μουσικοί

Σωκράτης Γανιάρης (τύμπανα, κρουστά)

Φώτης Μυλωνάς (κιθάρα, μπάσο, ούτι, σάζι, νέι, φλάουτο, κλαρινέτο)

Άλκηστις Ραυτοπούλου (πιάνο, πλήκτρα)

Η παράσταση παίζεται
χωρίς διάλειμμα

Διάρκεια παράστασης 1.30'

Τραγούδια ακούγονται από τον σταθμό του Τρένου στο Ρουφ. Κάποιοι στήσανε χορό στην αποβάθρα. Κάποιος άλλος συνταιριάζει στιχάκια.

Η σκηνοθέτης με ένα μεγάλο καπέλο προσπαθεί να φέρει βόλτα τους ηθοποιούς.

Ο συγγραφέας χτυπιέται κάτω γιατί το διαστημότρενό του φεύγει για άλλους γαλαξίες και δεν το προφταίνει.

Τα ρούχα είναι κεντητά. Τα φτερά αυθεντικά. Μεγάλο πανηγύρι γίνεται στο Τρένο στο Ρουφ. Μια ομάδα γίνανε όλοι. Γνωριστήκανε, αγαπηθήκανε και φύγανε για μεγάλο ταξίδι. Πρωταγωνιστής τους ο κύριος Ιγνάτιος Ροδόλφος Ντε Λος Χούπα Γκλούπα. Ούτε ο ίδιος ξέρει εάν είναι πρώτα καλοφανάς και μετά ταξιδευτής ή το αντίθετο, διχασμένη προσωπικότητας.

Πάντως τα καταφέρνει ακόμα καλά και στα ηλεκτρονικά και στα ταξίδια. Και έτσι η παρέα τσιγκλώντας ο ένας τον άλλον φτιάξανε ένα ονειρικό ταξίδι στον χρόνο και τον χώρο. Ταξιδευτές μπορεί να γίνουν κυρίως παιδιά από 6 έως 66 χρονών, αρκεί να μπορούν να δημιουργήσουν εικόνες μέσα από το ατελείωτο ταξίδι του κυρίου Ιγνατίου.

Ποιος ξέρει εάν είναι ένα ταξίδι αναζήτησης ενός νόστιμου μεζέ ή μιας ενδιαφέρουσας προσωπικότητας;

Ξέρετε, ας πούμε, από πού πήρε το όνομά του ο Γαλαξίας;

Ξέρετε πού γεννήθηκε η σύγχρονη δημοκρατία;

Ξέρετε την αδυναμία της Κλεοπάτρας;

Ξέρετε πώς ο Πυθαγόρας, χάραξε στην άμμο τα πρώτα του σχήματα;

Το ταξίδι μας λοιπόν είναι γεμάτο γνώσεις αλλά και διασκέδαση. Ένα διαστημότρενο με πενταμελές πλήρωμα. Αρχικαπετάνιος ο Ιγνάτιος Ροδόλφος και μαζί του ο Φύρα Μύρα, ο Ελ Μπαντολεόν και αεροσυνοδοί η Χελάκι Πετροκέρασο και η Μάγουλο Βερικόκο.

Για να ταξιδέψετε μαζί τους χρειάζεστε το διαγαλαξιακό σας διαβατήριο, ένα ζευγάρι παπούτσια με χοντρές σόλες και όλα τα υπόλοιπα αφήστε τα στον καπετάνιο.

Μπαμπάδες λοιπόν, μαμάδες, θείες και θείοι, νονοί και νονές, γιαγιάδες και παπούδες, δάσκαλοι και δασκάλες, πιάστε σφιχτά το χέρι των παιδιών σας γιατί το ταξίδι μας ξεκινάει!

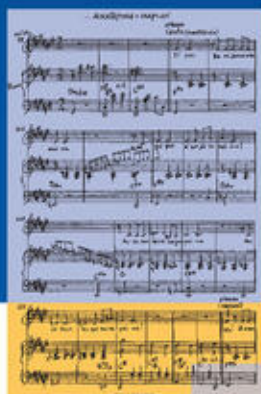
Ηλίας Μαμαλάκης

Μια δεύτερη συνεργασία με τον Ηλία μας...

Η Πεντανόστιμη
ήταν για την οικογένεια
του τρένου μια πεντανόστιμη
έκπληξη!

Η σύγχρονη εκδοχή του μύθου της Σταχτοπούτας σύμφωνα με την οποία η παγκοσμίως αγαπημένη και διαχρονική νεαρή ηρωίδα είναι μια υπέροχη μαγείρισσα μέσα απ' τα κείμενα της Λένας Διβάνη, τη μαγειρική εποπτεία των Ηλία και Στέλλας Μαμαλάκη και τη σκηνοθετική ματιά της Τατιάνας Λύγαρη, αποδείχτηκε μια πετυχημένη συνταγή που αγαπήθηκε από μικρούς και μεγάλους.

... ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΜΑΡΙΑΝ

atempo
Canto (ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ)

Voice 97

Eί ηαι βα σι χι σα από

Piano

Bm/F# F# rit. C# F#9

102

κού νια

yo Res κ' υμ χι τα κού νια!

Deim C# F#9 Deim

107

Αυ τὰ πει πὺρε λαρ γου ρού νια

Da

C# G C#

112

α tempo
(ΜΑΡΙΑΝ)

μα θουν να κρη του πε ρού νια!

Ma! Η σην

G#D C# C# F#9 C# rit. F#9

Παρτιτούρα
Άλκηστης Ραυτοπούλου

Μακέτες κοστούμιών
Ντόρας Λελούδα

Φωτογραφίες
απο τις πρόβες

το ΔιασημόΤρενο

του κυρίου Ιγνατίου Ροδόλφου Ντε Λος Χούπα Γκλούπα

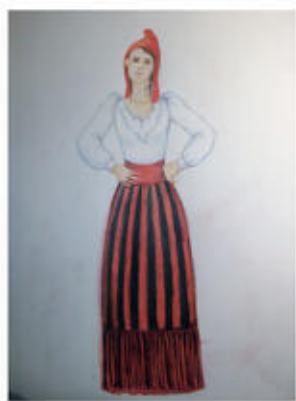

Σκίτσο Κωνσταντίνα Αραπάκη

Ποιά ήταν η Αικατερίνη των Μεδίκων;

Αικατερίνη των Μεδίκων (1519 - 1589), κόρη του Λορέντσο Β' των Μεδίκων. Στα δεκατέσσερά της χρόνια παντρεύτηκε τον μετέπειτα βασιλιά της Γαλλίας Ερρίκο Β'. Ως βασίλισσα της Γαλλίας έμεινε γνωστή για τη σκληρότητα του χαρακτήρα της, τις δολοπλοκίες, την έλλειψη ενδιασμού στις ενέργειές της, αλλά και για τις πολιτικές και εφευρετικές της ικανότητες. Κατά τους θρησκευτικούς πολέμους της εποχής της, προκειμένου να σώσει το στέμμα και να διατηρήσει την ενότητα του έθνους εφάρμοσε πολιτική ίσης μεταχείρισης μεταξύ Καθολικών και Διαμαρτυρομένων. Η Αικατερίνη ήταν εκείνη που οργάνωσε τη σφαγή των Ουγενώτων τη νύχτα της 24ης Αυγούστου 1572, κατά τη διάρκεια της γιορτής του Αγίου Βαρθολομαίου.

Τί ήταν η Μαριάν της Γαλλικής Δημοκρατίας;

Μαριάν της Γαλλικής Δημοκρατίας, αλληγορική αναπαράσταση της Γαλλικής Δημοκρατίας. Συνήθως αναπαρίσταται με τη μορφή γυναίκας που φέρει φρυγικό σκούφο στο κεφάλι. Μετά τη Γαλλική Επανάσταση (1789) καταργήθηκαν τα οικόσημα που αντιπροσώπευαν τη μοναρχία και προέκυψε η ανάγκη να βρεθεί ένα εθνόσημο, που θα αντιπροσωπεύει την ελευθερία και τη δημοκρατία στη Γαλλία. Έτσι από το 1792, δημιουργήθηκαν και ίσχυσαν για πολλά χρόνια σφραγίδες, νομίσματα και επίσημα χαρτιά του κράτους, που έφεραν τη μορφή της "Μαριάννας" με το φρυγικό σκούφο, ως έμβλημα της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Ελάτεεεεεεε,

κάνουμε ταξίδι μακρινό και γνωρίζουμε πολλά μέσα απ' αυτό...

Ξεκινάμεεεεεεεεεεε!!!

Ποιός ήταν ο Πυθαγόρας;

Πυθαγόρας (585-500), μεγάλος Έλληνας μαθηματικός και φιλόσοφος από τη Σάμο, ιδρυτής φιλοσοφικής σχολής, στην οποία γίνονταν δεκτοί μαθητές μόνο μετά από αυστηρή και μακροχρόνια άσκηση, όπου η σιωπή, η εγκράτεια, η πειθαρχία, η σωφροσύνη, η δικαιοσύνη και η ανδρεία ήταν βασικά στοιχεία. Πίστευε στη μετενσάρκωση και στην κάθαρση της ψυχής μέσ' από τους αριθμούς, τη γεωμετρία και την αρμονία της μουσικής. Κατά τον Πυθαγόρα, η ουσία των πραγμάτων βρίσκεται στους αριθμούς, που είναι θείκα και ιερά σύμβολα και στα μαθηματικά. Άρα θρησκεία κι επιστήμη είναι αλληλένδετα. Επίσης πίστευε ότι υπάρχουν δύο κόσμοι, ο αισθητός και ο νοητός.

Ο Ηρακλής ήταν ο μεγαλύτερος ήρωας της Ελληνικής Μυθολογίας. Έγινε γνωστός για το θάρρος, την υπερφυσική δύναμη, την αρετή και την αγάπη του για τον άνθρωπο. Ημίθεος. Γιος του Δία και της Αλκμήνης. Η επίσημη σύζυγος του Δία όμως, η ζηλιάρα Ήρα, όταν έμαθε ότι θα γεννιόταν ένα αγόρι, γιος του Δία που κάποτε θα

βασίλευε στις Μυκήνες και

στο Άργος, επενέβη και καθυστέρησε τη γέννησή του μέχρι να γεννηθεί ο εξάδελφός του Ευρυσθέας, για να χάσει τη βασιλεία και να γίνει υποτακτικός του. Όμως δεν της έφτανε αυτό. Όταν γεννήθηκε, έβαλε στην κούνια του δύο μεγάλα φίδια, τα οποία ο Ηρακλής κατάφερε να πνίξει!

Τόσο εντυπωσιάστηκε η Ήρα απ' αυτό το κατόρθωμα, ώστε αποφάσισε να τον θηλάσει για να γίνει αθάνατος. Λέγεται πως λίγες σταγόνες απ' το γάλα της Ήρας πετάχτηκαν στον αιθέρα και σχηματίστηκε μια γαλακτοειδής όψη που ονομάζουμε "γαλαξία".

Η Ήρα όμως συνέχισε να τον κατατρέπει οδηγώντας τον σε μισρές πράξεις. Εκείνος για να εξαγνιστεί από το μίasma έπρεπε να κάνει δώδεκα άθλους κατ' εντολή του Ευρυσθέα.

Οι άθλοι του Ηρακλή ήταν 12

Ο Λέων της Νεμέας Ο Ηρακλής κατάφερε να πνίξει το λιοντάρι της Νεμέας μόνο με τη δύναμη των χειρών του και κράτησε το δέρμα του λιονταριού (τη "λεοντή") σαν πανοπλία, γιατί ήταν τόσο σκληρή που δεν τη διαπερνούσε ούτε σπαθί, ούτε τόξο. Όταν επέστρεψε στο παλάτι του Ευρυσθέα, εκείνος κρύφτηκε απ' το φόβο του νομίζοντας πως ο Ηρακλής ήταν το λιοντάρι!

Η Λερναία Ύδρα Ήταν ένα φοβερό υδρόβιο τέρας με 9 κεφάλια, που αν του έκοβες ένα, φύτρωναν άλλα δύο. Ο Ηρακλής κατάφερε με τη βοήθεια του Ιόλαου, να κόψει όλα τα κεφάλια του τέρατος, καυτηριάζοντας τις πληγές με αναμμένο δαυλό, ώστε να μην μπορεί να φυτρώσει καινούργιο. Το τελευταίο κεφάλι, το κεντρικό και αθάνατο, το έθαψε βαθιά στη γη για να μην ξαναζωντανέψει κι από το αίμα της υδροφίδας έκανε τα βέλη του δηλητηριώδη.

Η Κερυνίτις έλαφος Ήταν το αγαπημένο ελάφι της θεάς Άρτεμις, με ολόχρυσα κέρατα και χάλκινα πόδια, ήταν γρηγορότερο κι απ' τον άνεμο. Ο τρίτος άθλος απαιτούσε να το πιάσει ζωντανό και να το πάει στο παλάτι για να το δει ο Ευρυσθέας. Ο Ηρακλής το κυνήγησε και το έπιασε καθώς κολυμπούσε στον ποταμό Λάδωνα. Η Άρτεμις, όταν έμαθε το κατόρθωμά του Ηρακλή και το λόγο που το έκανε, του έδωσε τη συγκατάθεσή της να το παρουσιάσει στον Ευρυσθέα.

Ο Ερυμάνθιος κάπρος Ο Ηρακλής έπρεπε να πιάσει ζωντανό ένα φοβερό αγριόχοιρο, που όταν έβγαине για τροφή ρήμαζε τις καλλιέργειες των χωρικών της περιοχής της Αρκαδίας και να το δείξει στον Ευρυσθέα. Ο Ευρυσθέας τόσο φοβήθηκε, ώστε όταν τους είδε κρύφτηκε σ' ένα πιθάρι.

Οι Στυμφαλίδες όρνιθες Ήταν μεγάλα σαρκοβόρα πουλιά, με ψηλά πόδια και σιδερένες φτερούγες, που πολλαπλασιάζονταν ταχύτατα. Ο Ηρακλής με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς σκότωσε τα πουλιά αυτά που τρομοκρατούσαν τους κατοίκους της βόρειας Αρκαδίας.

Ο Κρής ταύρος Ο Ηρακλής έφερε ζωντανό στον Ευρυσθέα τον άγριο ταύρο που κατατρόμαζε τους κατοίκους της Κρήτης.

Οι σταύλοι του Αυγείου Ο Ηρακλής κατάφερε να καθαρίσει μέσα σε μία μέρα τους σταύλους του Αυγεία, όπου είχαν συσσωρευθεί τα περιττώματα τριών χιλιάδων βοδιών επί τριάντα χρόνια, εκτρέποντας τους ποταμούς Αλφειό και Πηνειό, ώστε να περάσουν μέσα απ' τους σταύλους. Ο Ευρυσθέας αργότερα αρνήθηκε ν' αναγνωρίσει τον άθλο, λόγω αυτού του τεχνάσματος.

Η ζώνη της Ιππολύτης Ο Ευρυσθέας ζήτησε, αυτή τη φορά για λογαριασμό της κόρης του, τη ζώνη της Αμαζόνας Ιππολύτης, αρχηγού του πολεμόχαρου μητριαρχικού στρατού των Αμαζόνων στον Εύξεινο Πόντο. Η Ιππολύτη αρχικά δεν είχε αντίρρηση όταν της τη ζήτησε ο Ηρακλής, η θεά Ήρα όμως για μια ακόμη φορά, δυσκόλεψε τα πράγματα κι έτσι μετά από μάχη ο Ηρακλής σκότωσε την Ιππολύτη και πήρε τη ζώνη της.

Οι βόδες του Γηρυόνη Ο Ηρακλής έφερε στον Ευρυσθέα τα βόδια του Γηρυόνη, ενός τρικέφαλου γίγαντα, που χρειάστηκε να σκοτώσει μαζί με το δικέφαλο σκύλο του Όρθρου.

Οι ίπποι του Διομήδη Ο Ηρακλής κατάφερε να πιάσει και να εξημερώσει τα άλογα του Διομήδη, βασιλιά της Θράκης, που τρέφονταν με ανθρώπινες σάρκες.

Τα μήλα των Εσπερίδων Ο Ηρακλής έφερε στον Ευρυσθέα τα χρυσά μήλα των Εσπερίδων από την άκρη της γης εκεί όπου η γη ακουμπάει τον ουρανό, νικώντας τον εκατοντακέφαλο δράκο Λάδωνα.

Ο Κέρβερος Τέλος, ο Ηρακλής κατέβηκε στον Άδη κι έφερε μαζί του στη γη τον τρικέφαλο σκύλο Κέρβερο, φύλακα των νεκρών.

Γιατί έγιναν γνωστοί ο Δαίδαλος και ο Ίκαρος;

Ο Δαίδαλος, κατά τη μυθολογία, ήταν Αθηναίος τεχνίτης, πρωτοπόρος στην αρχιτεκτονική και τη γλυπτική, εφευρέτης πολλών χρήσιμων εργαλείων ακόμη και στις μέρες μας, όπως το πριόνι, το τσεκούρι, το νήμα της στάθμης κλπ. Τα γλυπτά του είχαν τόσο τελειότητα που έμοιαζαν ζωντανά. Όταν εξορίστηκε στην Κρήτη, ο βασιλιάς Μίνωας τον κράτησε κοντά του με χαρά. Όταν εκείνος όμως έδωσε στην Αριάδνη τον "μίτο", που τελικά χάρισε στον Θησέα τη νίκη, τον αιχμαλώτισε στον Λαβύρινθο μαζί με τον γιο του Ίκαρο.

Ο γιός του όμως επιθυμούσε τόσο πολύ την ελευθερία του, που ο Δαίδαλος μελέτησε και έφτιαξε δύο ζευγάρια φτερούγες από κερί και πούπουλα. Όταν ήταν έτοιμοι να δραπετεύσουν, ο Δαίδαλος δίδασκε στον Ίκαρο την κίνηση των φτερών υπό τον όρο να μην πετάξουν πολύ ψηλά, γιατί ο ήλιος θα έλιωνε τα φτερά τους. Όμως ο Ίκαρος από τον ενθουσιασμό του παράκουσε τον πατέρα του, έπεσε και πνίγηκε στο Αιγαίο. Από τότε η θάλασσα όπου έπεσε ονομάστηκε Ικάριο πέλαγος και το κοντινότερο νησί Ικάρια.

Κλεοπάτρα – Ποθινός - Ειράς. Είναι μυθικά ή ιστορικά πρόσωπα;

Είναι ιστορικά πρόσωπα. Η Κλεοπάτρα VII υπήρξε η τελευταία βασίλισσα της Αιγύπτου από το 49 π.Χ. έως το 30 π.Χ. Κόρη του Πτολεμαίου του Αυλητή, της δυναστείας των

Λαγιδών. Αν και τρίτη κόρη του, ήταν εκείνη που από μικρή έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την πολιτική, τις επιστήμες και την ιστορία της χώρας της, αλλά και ιδιαίτερες ικανότητες στη διοίκηση.

Με πρότυπά της τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Πτολεμαίο τον Α', τη θεά Ίσιδα και τη θεά Αφροδίτη, μεγάλωσε μελετώντας κάτω από την εποπτεία επιφανών επιστημόνων της εποχής. Έμαθε να μιλά επτά γλώσσες ανάμεσα στις οποίες και τις αρχαίες αιγυπτιακές διαλέκτους, κάτι που την έκανε ξεχωριστή και σεβαστή στο ισχυρό Αιγυπτιακό Ιερατείο και τον αιγυπτιακό λαό. Μάγεψε με τον λόγο της. Έκανε επιστημονικές και καινοτόμες μελέτες γύρω από την αστρονομία, τα δηλητήρια και τα καλλυντικά, ωστόσο ο φιλόδοξος χαρακτήρας της προσέβλεπε στον θρόνο. Έμεινε γνωστή στην ιστορία ως η τελευταία Φαραώ της Αιγύπτου, ικανότατη και αντάξια για τη βασιλεία της χώρας, για τις φοβερές της σπατάλες, αλλά και για το γεγονός ότι μάγεψε τις καρδιές των δύο πιο ισχυρών ανδρών της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, του Ιούλιου Καίσαρα με τον οποίο απέκτησε κι ένα γιο, τον Καισαρίωνα και του Μάρκου Αντώνιου.

Ο Ποθινός υπήρξε ευνούχος παιδαγωγός και αυλικός του νεότερου Πτολεμαίου ΙΓ', αδελφού της Κλεοπάτρας, και η Ειράς, μια από τις δύο πιστές δούλες της η οποία την ακολούθησε ως το τέλος της ζωής της.

και τώρα ... παιχνίδια!

Συμπλήρωσε τα κενά κουτάκια με το σωστό σχήμα

Βρες το ζευγάρι

ΑΛΟΓΟ	ΚΟΤΕΤΣΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΣ	ΣΤΑΥΛΟΣ
ΚΟΚΟΡΑΣ	ΛΑΓΟΥΜΙ
ΠΡΟΒΑΤΟ	ΣΠΙΤΙ
ΛΑΓΟΣ	ΜΑΝΤΡΙ

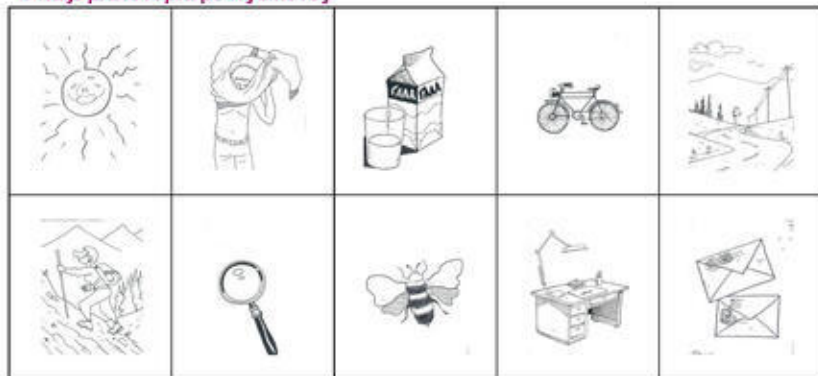
Ποιό δεν ανήκει στην ομάδα;

ΒΙΟΛΙ	ΠΟΔΗΛΑΤΟ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ	ΚΕΡΙ
ΠΙΑΝΟ	ΠΑΤΙΝΙ
ΒΕΝΤΑΛΙΑ	ΤΡΙΚΥΚΛΟ
ΝΟΤΕΣ	ΚΑΡΟΤΣΙ

Συμπλήρωσε τα κενά κουτάκια με τους αριθμούς που λείπουν

2	4	6	8	10		
5	10		20	25		35
	6	11	16	21	26	31

Φτιάξε μια ιστορία με τις εικόνες

Χρωμάτισε τις εικόνες

Τι θα ήθελες να ζωγραφίσεις;

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ
ORIENT EXPRESS

ΥΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ

ΟΧΗΜΑ ΕΞΤΙΑΤΟΡΙΟ

FAK BOOK STORIES

Μουσική Παράσταση

σελ. 50-59

Δύο "φίλοι" στο internet
επικοινωνούν καθημερινά αλλά
δεν έχουν συναντηθεί ποτέ. Είναι
αληθινή όμως
η εικόνα που έχει σχηματίσει
ο ένας για τον άλλο;
Η παράσταση περιγράφει μια
ημέρα από τη ζωή τους: στο
σπίτι, στο μετρό, στους δρόμους
της Αθήνας, στη δουλειά, σε
κάποια δημόσια υπηρεσία, στο
γυμναστήριο και τελικά στο
Τρένο στο Ρουφ όπου και θα
συναντηθούν τυχαία το βράδυ
για πρώτη φορά. Θα μπορέσουν
άραγε να επικοινωνήσουν
και εκτός δικτύου;

Η υπόθεση εξελίσσεται με
τη μουσική, τον στίχο, τις
χορογραφίες και τα ηχητικά εφέ.
Τα τραγούδια άλλοτε ξεπηδούν
από την καθημερινότητα των
ηρώων κι άλλοτε λειτουργούν
ως σχόλιο σε ό,τι βιώνουν.
Οι απλές καθημερινές
κινήσεις γίνονται χορός,
οι ήχοι της πόλης γίνονται
μουσική και οι στίχοι
των τραγουδιών σενάριο.

facebook

Email

theater@totrenosrouf.gr

Αντικείμενο

theater@totrenosrouf.gr

Εγγραφή

Χάρη στο Facebook, συνδέεστε με τους
κοντινούς σας ανθρώπους και μοιράζεστε
πράγματα μαζί τους.

Εγγραφή

Είναι και θα είναι πάντα δωρεάν!

Όνομα: Facebook

Επίσημο: Stories

Το Email σας: theater@totrenosrouf.gr

Εισαγάγετε εδώ
τη διεύθυνση email:
theater@totrenosrouf.gr

Νέος Κωδικός
Πρόσβασης:

Φύλο: ☒ ΕΝΔΕΙΞΕ ΦΥΛΟ:

Μυρμηγκία
γέννησης:

18

Ημερομηνία
γέννησης:

2011

Εγγραφή

Απορροήστε για να δείτε για μια διασκέδαση, ένα
συναπάντημα ή μια απειρία.

52 Fa(Ke)Book Stories

Fa(K)eBook Stories 53

Έχω σπουδάσει
κοινωνιολογία
Μου αρέσουν: extreme sports,
Tom Waits,
Community, AC-DC
Κατάσταση: ελεύθερος

facebook

Email

Κωδικός πρόσβασης

Σύνδεση

Διατήρηση σύνδεσης

Εισάγετε τον κωδικό σας

Εγγραφή

Το Facebook σας βοηθάει να συνδέεστε και να μοιράζεστε πράγματα με τους ανθρώπους στη ζωή σας.

Γιάννης Κάππα (Giannis Kappa)

«1 Προσθήκη στους φίλους» «Στείλτε μήνυμα»

Add where you work Κοινωνιολογία Αθήνα
Επεξεργασία προφίλ

Ενημερώστε την κατάστασή σας

Προσθέστε φωτογραφία/βίντεο

Δραστηριότητες και ενδιαφέροντα

Άλλο

Community, Tom Waits, Noam Chomsky,
Pink Floyd, trekking.

Θρησκευτικές
πεποιθήσεις

Pink Floyd

Sharing is Caring

Like

ο/η Giannis Kappa
είναι στο Facebook

Για να συνδεθείτε με το χρήστη
Giannis, γίνετε μέλος στο
Facebook σήμερα.

Εγγραφή

Wrong Giannis Kappa? Try again

Giannis Kappa

Αναζήτηση

Άλλα άτομα με το όνομα
Giannis Kappa

Giannis Kappa

Giannis Kappa

Giannis Kappa

Συνομιλία (7)

Τοίχος

Πληροφορίες

Φωτογραφίες

Σημειώσεις

Φίλοι

Εγγραφές

Μου αρέσουν:
Shakira, ηλιοβασιλέματα στη
Μήλο, sushi, Bon Jovi,
να διαβάζω,
να ταξιδεύω...
Κατάσταση: ελεύθερη

facebook

Επώνυμο

Κωδικός πρόσβασης

Σύνδεση

■ Δοκιμάστε τον κωδικό σας

■ Δοκιμάστε τον κωδικό σας

Εγγραφή

Το Facebook σας βοηθάει να συνδέεστε και να μοιράζεστε πράγματα με τους ανθρώπους στη ζωή σας.

Ελένη Δέλτα (Eleni Delta)

«1 Προσθήκη στους φίλους» «Στείλτε μήνυμα»

📁 Διευθύνων στέλεχος σε πολυεθνική 🏠 Οικονομικά
🏠 Προσθέστε τον τόπο καταγωγής σας ✍️ Επεξεργασία προφίλ

Ενημερώστε την κατάστασή σας

📷 Προσθέστε φωτογραφία/βίντεο

Δραστηριότητες και ενδιαφέροντα

Άλλο

να ταξιδεύω, να διαβάζω, Shakira,
ηλιοβασιλέματα στη Μήλο, sushi,
kick boxing, Bon Jovi, Sex & the City.

ο/η Eleni Delta
είναι στο Facebook

Για να συνδεθείτε με το χρήστη
Eleni, γίνετε μέλος στο Facebook
σήμερα.

Εγγραφή

Wrong Eleni Delta? Try again

Eleni Delta

Αναζήτηση

Άλλα άτομα με το όνομα
Eleni Delta

Eleni Delta

Eleni Delta

Eleni Delta

👍 Like

👤 Συνομιλία (2)

📁 Τοίχος

- 📁 Πληροφορίες
- 📁 Φωτογραφίες
- 📁 Σημειώσεις
- 👤 Φίλοι
- 📁 Εγγραφές

Έρευνες για την εξάρτηση από το facebook

“Το facebook είναι ένας κοινωνικός ιστοχώρος δικτύωσης που έχει την αφηγηρία του στις 4 Φεβρουαρίου του 2004. Ιδρυτής του είναι ο Mark Zuckerberg, ο οποίος ίδρυσε το facebook όταν ήταν ακόμα φοιτητής του Harvard. Αρχικά δικαίωμα συμμετοχής είχαν μόνο οι φοιτητές του Harvard, αλλά αργότερα το δικαίωμα αυτό επεκτάθηκε για όλους του μαθητές και φοιτητές αμερικανικών σχολείων και πανεπιστημίων και τέλος για κάθε άνθρωπο του πλανήτη, αρκεί να έχει κλείσει τα 13 του χρόνια.

Το facebook είναι αυτή τη στιγμή το δημοφιλέστερο site κοινωνικής δικτύωσης και έχει πάνω από 200.000.000 μέλη, ενώ κάθε μέρα οι χρήστες του ανεβάζουν πάνω από 14.000.000 φωτογραφίες και video. Φυσικό είναι λοιπόν το facebook εξαιτίας της μαζικότητάς του να μην θεωρείται πλέον ως ένας απλός ιστοχώρος, αλλά ένα κοινωνικό φαινόμενο του δυτικού κόσμου που χρήζει επιστημονικής αλλά και γενικότερης ανάλυσης.”

Σύμφωνα με έρευνα του Τμήματος Ψυχολογίας του Πάντειου Πανεπιστημίου,

- ένας στους τέσσερις χρήστες του facebook φλερτάρει με αγνώστους,
- ένας στους πέντε δεν διστάζει να βγει ραντεβού,
- ένας στους δέκα έχει κάποιον είδους σεξουαλική εμπειρία κι
- ένας στους δώδεκα εμφανίζει εξάρτηση απ’ αυτό το κοινωνικό δίκτυο.

Ποιοί είναι οι χρήστες του facebook;

Από τα στοιχεία της έρευνας προκύπτει ότι περισσότερες είναι οι γυναίκες με ποσοστό 74,8%, άτομα που ζουν κυρίως σε αστικές περιοχές και άτομα που είτε είναι έγγαμοι, είτε έχουν κάποια σχέση. Συγκεκριμένα, ένα ποσοστό 66,1% δεν ανέφερε στο προφίλ του την κατάσταση της σχέσης του, ενώ όσοι ανέφεραν, το 45,4% ήταν σε σχέση, το 41,3% δεν είχε σχέση, το 11,2% ήταν έγγαμοι και το 2,1% ήταν διαζευγμένοι.

Με τι κριτήρια φλερτάρουν;

Τα κριτήρια με βάση τα οποία φλερτάρουν με κάποιον άγνωστο στο facebook είναι η εμφάνιση, τα ενδιαφέροντα, οι φωτογραφίες (φυσικές και μη), η προσέγγιση, το chat, τα στοιχεία του προφίλ, η ευγένεια, η οικειότητα και η ασφάλεια.

Τι είναι αυτό που κάνει το facebook ελκυστικό;

«Η ταχύτητα διασύνδεσης», «η εμπιστευτικότητα και η ανωνυμία», «οι εφαρμογές», «η γρήγορη διακίνηση πληροφοριών, εικόνων και τραγουδιών», «η επαφή με ανθρώπους που είναι μακριά», «η επαφή με γνωστούς απ’ το παρελθόν», «η ταυτόχρονη επικοινωνία με πολλούς ανθρώπους», «ο κοινωνικός σχολιασμός, ή αλλιώς, ηλεκτρονικό κουτσομπολιό», «το ότι δεν χρειάζεται να ξοδέψεις χρήματα», «η ευκαιρία να πλάσaris κοινωνικά τον εαυτό σου όπως εσύ θέλεις, ώστε να βρεις ανταπόκριση από χρήστες που εσύ θέλεις», «η δυνατότητα να φλερτάρεις οποιαδήποτε στιγμή» και «η προσδοκία για σεξ».

Το κείμενο αφορά σε αποσπάσματα έρευνας που έχει διεξαχθεί από την Ομάδα Παρέμβασης Ομπρέλα, Ελληνική Εταιρία Μελέτης και Πρόληψης της Σεξουαλικής Κακοποίησης και το Εργαστήριο Δινητικής Πραγματικότητας, Διαδικτυακής Έρευνας και Εκπαίδευσης του Τμήματος Ψυχολογίας του Πάντειου Πανεπιστημίου.

Οι ιστοσελίδες τύπου facebook ενθαρρύνουν τη στιγμιαία ικανοποίηση και αναγνώριση, καθιστούν τους νέους πιο εγωκεντρικούς, όμως ταυτόχρονα ευεργετούν τον εγκέφαλό τους από τις νέες εμπειρίες.

Δίνει την ευκαιρία σε ανθρώπους από κάθε γωνιά του πλανήτη να επικοινωνήσουν επί ίσους όρους, εφόσον η κοινωνική τάξη, η καταγωγή, η μόρφωση και το οικονομικό status δεν έχουν πρωταρχικό ρόλο.

Οι χρήστες που περνούν μεγάλο χρονικό διάστημα προσηλωμένοι στον ιστοχώρο αυτό, έχουν γονείς συνήθως υψηλού μορφωτικού επιπέδου.

Μπορούν να θέτουν θέματα ή να εκφράσουν απόψεις που υπό κανονικές συνθήκες διαπροσωπικής επαφής δεν θα τολμούσαν ποτέ.

Βοηθάει τους ντροπαλούς και «μη δημοφιλείς» στο κοινωνικό τους περιβάλλον να «κοινωνικοποιηθούν» και να βρουν φίλους. Ωστόσο στην πράξη αποδεικνύεται ότι οι άνθρωποι με ιδιαίτερες κοινωνικές δεξιότητες μεταφέρουν αυτήν τους την ικανότητα και στο facebook, έχοντας και πάλι περισσότερους «φίλους» και συμμετέχοντας σε περισσότερες ομάδες.

Πολλοί χρήστες κατάλαβαν ότι είχαν εξαρτηθεί από το facebook όταν πλέον περνούσαν υπερβολικά πολλές ώρες σε αυτό και συνέχιζαν να το σκέφτονται ακόμα και όταν δεν ήταν μπροστά στον υπολογιστή. Πολλοί χρήστες παρουσίαζαν στερητικά συμπτώματα όταν έμεναν για λίγη ώρα μακριά από τον υπολογιστή τους. Η πολύωρη χρήση του facebook, αλλά και άλλων παρόμοιων μέσων κοινωνικής δικτύωσης, συνοδεύεται από ένα αίσθημα κενού.

Διαμορφώνονται σχέσεις επιφανειακές και μη ανθεκτικές στο πέρασμα του χρόνου. Αυτό δεν είναι καθόλου περίεργο αφού οι σχέσεις δημιουργούνται εξαιρετικά γρήγορα αλλά εξίσου γρήγορα δύνανται να διαγραφούν με ένα μόνο κλικ. Οι απαιτήσεις ικανοποιούνται «εδώ και τώρα» κι αν κάποιος σε δυσαρεστήσει, απλά τον διαγράφεις.

- Σε σύγκριση με το διαδίκτυο, η πραγματικότητα μοιάζει πολύ αργή και πληκτική. Η αναμονή δεν υποφέρεται.
- Συχνά οι χρήστες εγκλωβίζονται σ' έναν μαγευτικό μικρόκοσμο σε μια ουτοπία κοινωνικότητας, χάνοντας την επαφή με την πραγματικότητα.
- Η δυνατότητα να δημιουργήσουν πολλά προφίλ ή η αλλαγή προσωπικών στοιχείων, οδηγεί στην αποσταθεροποίηση της αληθινής τους ταυτότητας. Τελικά η ταυτότητα δύνανται να κατασκευαστεί κατά το δοκούν.
- Μοιάζει με group therapy, με ιδιότυπη ψυχοθεραπεία χωρίς όμως κανόνες και όρια, ενώ παράλληλα επουλώνει επιφανειακά πληγές και σκεπάζει προβλήματα.
- Η γενιά των παιδιών μετά το 1995, έχει γαλουχηθεί μέσα σ' αυτόν τον ηλεκτρονικό κόσμο, αποκτώντας προβλήματα επικοινωνίας με τον πραγματικό κόσμο. Στην πραγματικότητα οι σχέσεις έχουν μεγάλο ρίσκο, απαιτούν προσπάθεια και θάρρος, κάτι που φυσικό είναι να τρομάζει τους νέους. Το χειρότερο όλων είναι πως δίνουν μεγαλύτερη αξία στις διαδικτυακές τους ταυτότητες κι επιτυχίες, παρά στις πραγματικές. Μεγαλύτερη αξία και σημασία έχει μία χαμηλή βαθμολογία στα ratings του facebook, παρά μία χαμηλή βαθμολογία του σχολείου ή μία επίπληξη του γονιού!
- Και εν τέλει, αυτή η μόνιμη αναντιστοιχία μεταξύ εικονικού και πραγματικού κόσμου είναι που οδηγεί τον νέο στην κατάθλιψη.

Το κείμενο αφορά σε αποσπάσματα ερευνών που έχουν διεξαχθεί από το ELTRUN (Εργαστήριο Ηλεκτρονικού Επιχειρείν) του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Πανεπιστημίου Αιγαίου, σχετικά με την ηλεκτρονική δικτύωση των Ελλήνων χρηστών.

Τι είναι το φλερτ;

Ανάγκη επιβεβαίωσης και δρόμος διαιώνισης του είδους...

Του όποιου είδους. Γιατί το φλερτ δεν είναι προνόμιο των ανθρώπων. Στο ζωικό βασίλειο βρίσκουμε τις πιο ακραίες μορφές του. Βρίσκουμε τα στοιχεία που λείπουν από μας, εκείνα που κάπου στη διαδρομή προς τον πολιτισμό, εκφυλίστηκαν. Εκείνα που αφορούν στην αναγκαιότητα αυτού του ενστικτού και που αιτιολογούν τη συμπεριφορά μας.

Το καλό με το φλερτ είναι ότι ακολουθεί τις εκάστοτε συνθήκες. Ευπροσάρμοστο ενστικτό! Χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο για να επιτευχθεί, αρκεί να επιτευχθεί. Κάτι σαν το "ο σκοπός αγιάζει τα μέσα". Κυρίαρχο μέσον το σώμα. Η γλώσσα του σώματος που αλήθεια λέει και αλήμονο σ' εκείνον που δεν ξέρει να την αποκρυπτογραφήσει. Υποσυνείδητα αντιλαμβάνομαστε πάντα τα σωστά μηνύματα, αλλά ως πλάσματα εγκλωβισμένα σε "υπεργκεφαλικά λογικές διαδικασίες", αππροσανατολιζόμαστε.

Στην αρχαιότητα το φλερτ είχε πιο ελεύθερο χαρακτήρα, λιγότερο ενοχική διάθεση και μεγαλύτερη φυσικότητα, σε αντίθεση με τον Μεσαίωνα, όπου σχεδόν σε όλον τον δυτικό κόσμο, έπρεπε να παίζεται το παιχνίδι της δεσποσύνης και του ιππότη! Εκείνος γενναίος, προστατευτικός και απόλυτα αποφασισμένος να κερδίσει την αγάπη της καλής του. Εκείνη όμορφη, ηθική, τίμια και υπάκουη. Ένα παιχνίδι ευγενικής συμπεριφοράς και ρομαντικών συμπαραμαρτούντων, πριν βυθιστούν στην ακολασία. Στην Ελλάδα το φλερτ περνάει μέσα από πιο βουκολικές σκηνές, με πολλή αυστηρότητα, αλλά και πολύ πάθος. "Με κοίταξε όταν ήμανε στη βρύση..." Όμως τα στοιχεία της φύσης, τα φεγγάρια και τα γλυκοτραγουδίσματα ήταν στην πρώτη γραμμή του ερωτικού παιχνιδίσματος.

Από την Αναγέννηση και μετά, υπήρξε πιο ευθεία και επιθετική πολιτική. Σκληρό μαρκάρισμα και "κατευθείαν στο ψητό"! Μετά τη θρησκευτική καταπίεση, φυσικό επακόλουθο ήταν η απογείωση των αισθήσεων και του σώματος. Το φλερτ αποσκοπούσε στην απόλαυση του σαρκικού έρωτα, που έπρεπε να δηλωθεί απ' την πρώτη ματιά. Ή ακόμη κι απ' την ίδια την εμφάνιση. Ακάλυπτα μέρη του σώματος που τραβούσαν τα μάτια, μέσα από τα οποία πίστευαν πως τρυπώνει η αμαρτία στην καρδιά.

Στην Ελλάδα το μόνο που αλλάζει τα επόμενα χρόνια είναι πως στο παιχνίδι του φλερτ μπαίνει κι ο παράγοντας "Πολέμα Γιάννο μου, κι ως να γυρίσεις, ήλιος δε θα με ξαναδεί".

Οι επόμενες δεκαετίες πηγαίνουν εναλλάξ, μέχρι που το φλερτ συναντά τον Ρομαντισμό και λίγο ως πολύ ακόμη και σήμερα όταν αναφερόμαστε σε ρομαντικές προσεγγίσεις και ρομαντικές ιστορίες, το μυαλό μας συνδέεται με τα απομεινάρια εκείνου του ρομαντισμού, στην πιο ρεαλιστική μορφή τους φυσικά. Βοήθησαν κι οι τέχνες και κυρίως η λογοτεχνία. Όλοι πια ήθελαν να ζήσουν έναν πραγματικά μεγάλο, αληθινό και μοναδικό έρωτα, ακόμη κι απ' την πεσιμιστική του πλευρά, οπότε και το φλερτ

έπρεπε να δείχνει προς εκείνη την κατεύθυνση. Βέβαια με μια υπερβολή. Αν δεν είχες ποιητικές ικανότητες, φαντασία που ξεπερνά τα εγκόσμια, διάθεση να πράξεις το ακατόρθωτο και ικανότητα να πεθάνεις για τον άλλο ή για την ιδέα του έρωτά του, μάλλον δεν είχες και πολλές ελπίδες.

Αργότερα στην Ελλάδα, λίγο η κοινωνική σοβαροφάνεια, λίγο τα αυστηρά ήθη, λίγο οι παγκόσμιοι πόλεμοι, έκαναν το φλερτ να είναι σχεδόν απαγορευμένο, επιλήψιμο και καταδικαστέο. Πήρε τον δρόμο τον κρυφό και άναψε τα πάθη. Ένα σιγοψυθίρισμα, ένα γλυκό τραγούδι, ένα κρυφό μήνυμα μ' ένα έμπιστο πρόσωπο, ένας μακρινός περίπατος, ένα λουλούδι κομμένο εκείνη τη στιγμή, μια μιζέρια μοιρασμένη στα δύο, ένα γράμμα και μια φωτογραφία κι ήταν αρκετά. Όμως έπρεπε να περιμένεις... Α, υπήρχε και κάτι ακόμα που το έλεγαν, "ο" ακολουθώ παντού μέχρι να σε κάνω να με προσέξεις"! Φοβερή τακτική, όμως σίγουρα χρειάζονται πολύ χρόνο στη διάθεσή σου και γερά πόδια για περπάτημα... Η προέκταση αυτής της τακτικής στα κατοπινά χρόνια, πήρε τον τίτλο, "greek καμάκι" για το φλερτ με τις τουρίστριες! Μην ξεχνάμε και το τραγούδι. Με μορφή καντάδας κάτω απ' το παραθύρι του στόχου!

Κατόπιν άρχισε η ευημερία, άρχισαν και τα έξοδα στο φλερτ. Μεγάλες ανθοδέσμες, εκδρομές στην εξοχή, νυχτερινά κέντρα διασκεδάσεως, θέατρα, δώρα, ταξίδια. Σταθερές αξίες όμως το τραγούδι, τα γλυκόλογα, οι υποσχέσεις και οι όρκοι.

Το τραγούδι, απίθανος κρίκος στην αλυσίδα του φλερτ. Με την εμφάνιση των πρώτων πειρατικών ραδιοφωνικών σταθμών, να και ο νέος τρόπος "Ο Τάκης αφιερώνει στη Σούλα το τραγούδι... με πολλή καψούρα". Και γράμματα, πολλά γράμματα! Γράμματα γραμμένα με δάκρυα, κρυφά, πάνω σε σεντόνια και μουσκεμένα μαξιλάρια, κλεφτά στη διάρκεια του μαθήματος στο σχολείο, πάνω σε ειδικά ερωτικά επιστολόχαρτα που τα 'κανες συλλογή για να θυμάσαι τους έρωτές σου! Πιο ισότιμο το φλερτ. Τώρα κι "Εκείνη" μπορούσε να κυνηγήσει τον δικό της "Εκείνον".

Και μετά οι υπολογιστές, τα mail, τα chatrooms, οι μηχανές δικτύωσης, τα κινητά τηλέφωνα, τα sms, τα mms και πολλά ακόμη sss. "Θέλω κάτι και θέλω μια απάντηση σ' αυτό τώρα!"

Και σ' αυτήν την άκρως ρεαλιστική προσέγγιση έρχεται να αποδειχθεί πως, για πρώτη φορά στην ιστορία τσώνων αιώνων, το φλερτ έχει τόσο καθολικά όμοιο προφίλ σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες, δυτικής και ανατολικής φιλοσοφίας... Απίθανο! ;

Φ. Ζ

- Πάμε για ύπνο; Νύσταξα!
 - Ρ Φτιάξε καφέ!
 - Τρεις ήπια! Ξημερώνει.
 - Ακόμα ένα ποτηράκι;
 - lol
 - check this out <http://www.youtube.com/watch?v=kfskVvTViJc> temptation.....
 - Μμμ tempting αλλά... πάλι Tom Waits...;
 Όπου να 'ναι χτυπάει το ξυπνητήρι μου.....
 - :P :P :P Σκότωσε το!
 - Θα με ξυπνήσεις εσύ αύριο;
 - Πες μου τη διεύθυνση κι έφτασα!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 Ελπίζω να 'ναι Αθήνα!!!!!!
 - ROFL Δεν ξέρω, δεν απαντώ.....
 - Μμμμμ καλά..... πού θα πάει... θα το μάθω.... Δες κι αυτό και θα σ' αφήσω να κοιμηθείς! <http://www.youtube.com/watch?v=EGibAtUht-I> Πασπαλά temptation!
 - Ε, ναι... τώρα μάλιστα! Like like like like!!!
 - Το 'χει πει κι η Krall
 - OMG!! Φτάνει!! Τρεις Tom Waits στη σειρά κι αύριο έχω το τρέξιμο που σου 'λεγα...
 - Εντάξει λοιπόν! Θα σ' αφήσω να κοιμηθείς....
 - Thanks! :P
 -
 -
 - @]-----
 - ;)
 - :D
 - 'νύχτα!
 - Sweet dreams!

/ο χρήστης είναι offline/

ΜΗΝΑΣ Ι. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ

Σπούδασε πιάνο με την Μαρίκα Παπαϊωάννου και τον Γιώργο Πλάτωνα, θεωρητικά και σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη. Στην συνέχεια, με υποτροφία της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών (D.A.A.D) σπούδασε σύνθεση με τον Guenther Becker στο Πανεπιστήμιο Robert Schumann της Ντόρσελντορφ. Είναι επίσης πτυχιούχος της Νομικής Σχολής και αριστούχος διδάκτωρ μουσικολογίας του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ως πιανίστας και συνθέτης ασχολήθηκε ενεργά με την τζαζ και τον αυτοσχεδιασμό και συμμετέχει σε πολλές συναυλίες και φεστιβάλ, μεταξύ αυτών σε όλα τα διεθνή Φεστιβάλ PRAXIS (1980-1988). Στο χώρο της τζαζ, τζαζ-ροκ και του αυτοσχεδιασμού, έχει παίξει - συνεργαστεί παλαιότερα με μουσικούς όπως οι Chick Corea, Markus Stockhausen, Arild Andersen, Tony Lakatos, Cristoph Lauer, Keter Betts, Harvie Swartz, Gunther Hampel, Matthias Bergmann, Monika Linges, Harry Sokal Trio, Imre Koszegi, Gianni Cavallaro, Sarah Fenwick κ.α. Έχει επίσης λάβει μέρος σε κοινές συναυλίες με διάσημους μουσικούς της τζαζ όπως Dizzy Gillespie quartet (1979), Pharoah Sanders group (1986), Joe Zawinul Syndicate (1999).

Από το 1984, τα περισσότερα έργα του έχουν γραφτεί μετά από παραγγελίες και αναθέσεις φορέων όπως το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Alte Oper Frankfurt, BBC Scottish Symphony Orchestra, Εθνική Λυρική Σκηνή, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Αθήνα - Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 1985, Ελληνική Ραδιοφωνία (ΕΡΑ 1 & 3, Μουσικά Σύνολα ΕΡΤ), Ελληνικό Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής, Ελληνικό Μουσικό Κύκλο, Φεστιβάλ Πλάτας, Φεστιβάλ Ηρακλείου Κρήτης, Συμφωνική Ορχήστρα Πάριζ, Φιλαρμονική Δωματίου Καρλσρούης, Melos Brass, Duo Contemporain, σολίστες, σύνολα μουσικής δωματίου κ.λπ.

Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Ελλάδα, σε όλες τις Σκανδιναβικές χώρες, Κύπρο, Γερμανία, Ολλανδία, Βέλγιο, Τσεχία, Βουλγαρία, Ισραήλ, Ιαπωνία, Κίνα, Ιταλία, Αίγυπτο, Μάρκο, Ελβετία, Αυστραλία, ΗΠΑ, έχουν βραβευθεί σε διαγωνισμούς, έχουν δισκογραφηθεί σε 22 συνολικά δίσκους βινυλίου και CD σε Ελλάδα, Ιταλία, Ιαπωνία, Γερμανία και έχουν μεταδοθεί από ραδιοφωνίες και τηλεοπτικά δίκτυα διεθνώς. Έχει συνθέσει μουσική συμφωνική, δωματίου, ηλεκτρονική, όπερες και μουσικο-θεατρικά έργα, μουσική για μπαλέτο, μουσική για το θέατρο (Θέατρο Ερευνας, Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αμαζοστοχία-Θέατρο του Τρένο στο Ρουφ από το 1997), μουσική για τον κινηματογράφο (Τ. Παπαγιαννίδη Θεσσαλονίκη-Τρεις Άνεμοι, Μάρσας Μακρή Στον Τόχο (Βραβείο Μουσικής Διεθνούς Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, 2003), Στεγνό Καθάρισμα, Το Ταμένο (2002), που το 2003 επελέγη ως υποψήφια για τον «Χρυσό Φοίνικα» του

Φεστιβάλ Καννών και Το πατάρι» (2011, σκην. Μίνως Νικολακάκης).

Το 1994 η όπερά του *Viva la Vida* (πρώτο παγκοσμίως μουσικοθεατρικό έργο για την Μεξικανή ζωγράφο Frida Kahlo) εγκαίνιασε στην Alte Oper Frankfurt το εκεί Διεθνές Φεστιβάλ για τα 1200 χρόνια της πόλης μετά από παραγγελία των δύο αυτών φορέων. Το 1996 παρουσιάστηκε από την Εθνική Λυρική Σκηνή σε νέα παραγωγή.

Την περίοδο 2009-2010 παρουσιάστηκε στο Μουσικό Βαγόνι Orient Express της Αμαζοστοχίας-Θεάτρου του Τρένο στο Ρουφ, η όπερα-καμπορέ *Η Αρπαγή της Ηνωμένης Ευρώπης* σε δικό του κείμενο και μουσική.

Σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Goethe, την Ταινιοθήκη της Ελλάδος, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, το Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκυμαντέρ Καλαμάτας, το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας και την Ορχήστρα των Χρωμάτων, ο Μ. Ι. Αλεξιάδης έχει συνθέσει και αυτοσχεδιάσει μουσική για την παρουσίαση πολλών ταινιών (μεταξύ αυτών και το σύνολο σχεδόν του γερμανικού βωβού κινηματογράφου).

Έχει άλλων αντιπροσωπεύσει τη Μουσική Ακαδημία του Ντόρσελντορφ στο Τελ-Αβίβ, την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών (στο Βερολίνο και το Πανεπιστήμιο Λειψίας) και την Ελληνική Ραδιοφωνία στο Forum Συνθετών (Βρυξέλλες), την ευρωπαϊκή διοργάνωση Βορράς - Νότος και στο Βαλκανικό Forum Μουσικής.

Το 1984 συνέθεσε μουσική για την τελετή εγκαίνιων του Πολυτεχνείου του Dusseldorf. Το 2000 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στην ΕΚΡΟ του Άννοβέρου με συνθέσεις του για μπαλέτο ενώ το 2003 αντιπροσώπευσε την Ελλάδα στο 3^ο Πανευρωπαϊκό Φεστιβάλ Τζαζ (Τεχνόπολις Δήμου Αθηναίων). Έχει συμμετάσχει με εισηγήσεις του σε πανελλήνια και διεθνή μουσικολογικά και θεατρολογικά συνέδρια - άρθρα και μελέτες του έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά, σε μουσικολογικές, θεατρολογικές και άλλες επιστημονικές εκδόσεις. Το 2003 εξεδόθη η μονογραφία του με τίτλο *Η Ιστορία του Στρατιώτη - Μορφή, περιεχόμενο και ανάλυση της μουσικής του Igor Stravinsky* και το 2010 το σύγγραμμά του *Ο μαγικός αυλός του Ορφέα, 10 μελετήματα για την όπερα και το μουσικό θέατρο*.

Διετέλεσε επί σειρά ετών καλλιτεχνικός διευθυντής σε μουσικά ιδρύματα (1992 - 1996) Διευθυντής του Δημοτικού Ωδείου Καλαμάτας. Από το 1989 εκλέγεται ως μέλος του Δ.Σ. - τώρια Β' Αντιπρόεδρος - της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, (2002-2006) μέλος του Δ.Σ. και Γενικός γραμματέας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, (2000-2004) δίδαξε στα τμήματα μουσικής του Αριστοτελείου Παν/μίου και του Παν/μίου Μακεδονίας στην Θεσσαλονίκη. Είναι αναπληρωτής καθηγητής στο τμήμα θεατρικών σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου διδάσκει τους τομείς Μουσικού Θεάτρου και Όπερας.

ΕΒΕΛΙΝΑ ΑΡΑΠΙΔΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος της Δραματικής σχολής του Θεάτρου Τέχνης - Κάρολος Κουν (1995). Διπλωματούχος της τεχνικής Suzuki Method of Actors (2007).

Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Επιδαύρου 2011 συμμετείχε στην παράσταση *Ο Γνωστός μας Αγνωστός κύριος Γκάτσος* (σκην. Μ. Παπαδημητρίου). Συνεργάστηκε με την ODC Ensemble στην performance *Μετά - μια performance για την καταστροφή του κόσμου* (σκην. Έ. Παπακωνσταντίνου). Ως μέλος των Chromatic Sequence συμμετείχε στις performances *Allou Fun Dark - stories of a dark night* (σκην. Γ. Στεφανακίδη, Boote Cooperative και στο AERA, Βιέννη) και *Θηλή στο στόμα* (σκην. Γ. Στεφανακίδη, Almaz). Συμμετείχε στις παραστάσεις *Χίονα πολλά και επιτυχισμένος ο νέος χρόνος* (σκην. Ε. Andre Gonzales, Θέατρο Φούρνου), *Βραδιά Σάτιρας* (σκην. Γ. Κακλέας, Μέγαρο Μουσικής), *Ουπς... μια παράσταση κόμης* (σκην. Γ. Κακλέας, Τεχνόπολις). Συνεργάστηκε με τις *Πρώτες Ύλες* στην παράσταση *Αθώτητα Dea Locher* (σκην. Χ. Λύγκας). Συμμετείχε στις παραστάσεις *Η Αντιγόνη στη Νέα Υόρκη* J. Gowsatki (σκην. Φ. Μουρατίδης, Τεχνόπολις-Γκάι), *Ξαφνικά το περασμένο καλοκαίρι* T. Williams (σκην. Γ. Κοντραφούρης, Θησείον ένα θέατρο για τις τέχνες). Με το Εθνικό Θέατρο συνεργάστηκε στις παραστάσεις *Λυσιστράτη* Αριστοφάνη (σκην. Δ. Χρονόπουλος), *Φαύστα* Μπσστ (σκην. Ν. Χατζηπαπαδόπουλου), *Ηλέκτρα* Σοφοκλή (σκην. Λ. Κονιόρδου). Με το Θέατρο Τέχνης συνεργάστηκε στις παραστάσεις *Πλούτος* Αριστοφάνη (σκην. Μ. Κουγιουμτζή), *Μικρός Πρίγκιπας* Εξυπρί (σκην. Μ. Κουγιουμτζή), *Τρωάδες* Ευριπίδη (σκην. Γ. Λαζάνης), *Όπως σας αρέσει* Σαίξπηρ (σκην. Γ. Λαζάνης).

Έχει συμμετάσχει στις ταινίες *Ο Αρσενικός* και *ο άγγελος* (σκην. Ε. Αλεξανδράκης), *Ο χορός των νεκρών ρόδων* (σκην. Γ. Αιόλου), *Ελεάτης ξένος* (σκην. Δ. Θέος). Επαιεί στην τηλεοπτική σειρά *Οι μάγισσες της Σμύρνης* (σκην. Κ. Κουτσογιάννης, Mega).

ΜΙΧΑΗΛΣ ΑΦΟΛΑΥΑΝ

Γεννήθηκε στην Αθήνα, με καταγωγή από τη Νιγηρία. Παρακολούθησε εργαστήρια υποκριτικής με τους Δ. Καταλειφό, Μ. Μακράκη, Γ. Κόρα, Γ. Νταλίνη, Α. Κράλη (παντομίμα), Γ. Σταμάτιου και Sotigi Kouyate και σεμινάρια υποκριτικής στην Αθήνα και στη Γαλλία με τον θίασο θε-

άτρου δρόμου «L'Arbre à Nomades». Την περίοδο 1998-2005 συνεργάστηκε με την ομάδα θεάτρου δρόμου Lazy Dayz, με επίκεντρο τα happening, τον αυτοσχεδιασμό και τις τεχνικές τσίρκου (ακροβατικά, ζυλοπόδα, μονοποδήλατο, κλόουν, ζωγερικά και παντομίμα). Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του θάσου θεάτρου δρόμου «Παντού» παρουσιάζοντας παιδικό θέατρο και δρώμενα βασισμένα σε ελληνικούς μύθους και έθιμα. Την περίοδο 2006-2011 συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο συμμετέχοντας στις παραστάσεις *Το βλέμμα του μελαμψού άντρα* (σκημ. Στ. Λιβαθινός), *Ρομπέρτο Τσοκό* (σκημ. Έ. Θεοδώρου), *Sabine X* (σκημ. Α. Αζάρ), *Mara-Sade* (σκημ. Έ. Θεοδώρου) και *Το γλυκό πουλί της νύχτας* (σκημ. Έ. Θεοδώρου). Επίσης συνεργάστηκε με το Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Πάτρας στην παράσταση «Ορέστεια» (σκημ. Α. Θάνου) ως μέλος του χορού και ως μουσικός με την Φένα Παπαδόδημα στην παράσταση *ΝΕΚΥΑ*, έργο βασισμένο στην 11η ραψωδία της Οδύσσειας. Έχει συμμετάσχει σε ταινίες και σειρές όπως *Το όνειρο του σκύλου* του Α. Φραντζή, *Ο αρσενικός* και *ο άγγελος* της Ε. Αλεξανδράκη, *Πολυκατοικία* (Mega), *Η γενιά των 592 ευρώ* (Mega) και στην παιδική εκπομπή *Το ουράνιο τόξο* (ΕΡΤ1). Μελέτησε αφρικανικά κρουστά στο εργαστήριο του Α. Γρηγορίου κατά την περίοδο 2000-2006 και το 2008 ξεκίνησε σπουδές στα κλασικά κρουστά (ταμπούρο, τύμπανα, μαρίμπα), με τον Κ. Βορίση. Θ. Θεοδώρακο.

Ως εμψυχωτής-animateur έχει συνεργαστεί με φορείς όπως το Παιδικό Μουσείο, το καλλιτεχνικό παιδικό εργαστήριο «Ευπαλίνο», το παιδικό χωριό S.O.S., το πολιτιστικό κέντρο «Στο κέντρο της πόλης» και τον «Κοσμοπολιτισμό» με την ομάδα «Kids in action» στη Θεσσαλονίκη. Επίσης συμμετείχε στο πρόγραμμα άνοιξη γραμμή του μη κερδοσκοπικού οργανισμού «Διάδραση», με εργαστήρια κρουστών και θεατρικού παιχνιδιού και το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Γουλιανδρή. Έχει διδάξει βασικές τεχνικές τσίρκου και αφρικανικά κρουστά στη θεατρική σχολή Μοντέρνοι καιροί.

ΑΛΚΥΩΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ

Γεννήθηκε στην Καβάλα. Απόφοιτος του μεταπτυχιακού τμήματος σκηνοθεσίας του Rose Bruford College for Speech and Drama στο Λονδίνο και του τμήματος θεατρικών σπουδών του Πανεπιστημίου της Ουαλίας. Έχει σκηνοθετήσει τις παραστάσεις *Αύριο πάλι* Τ. Παγώνη (Θέατρο Άλμα Β' Σκηνή, 2010), *Σκουπίδι* (Θέατρο Ράγες, 2009), *Decadence* (Θέατρο Ράγες, 2008), *Stop Kiss* (Εταιρεία Εργηγορός στην Αμαξοστοιχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ, σε δική της απόδοση, 2007), *Οσιον τέλος* (Θέατρο Βικτώρια Β' Σκηνή, σε δική της διασκευή), *Ο θάνατος και η κόρη και Rhygo-Giants!* (Balagula Theatre, Κεντάκι, ΗΠΑ), *Τοι Σόμπερ - Το κυνήγι του θησαυρού και Ο μουσικός κήπος* (Ragged Edge Theatre, ΗΠΑ).

Συνεργάστηκε με την Μέμη Σπυράτου ως βοηθός σκηνοθέτη σε θεατρικές παραγωγές

ντοκυμαντέρ καθώς και στο Φεστιβάλ Αγών κατά τη διάρκεια του 2006-2007.

Ως βοηθός σκηνοθέτη συνεργάστηκε επίσης με το Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Καβάλας την περίοδο 2005-2006, με σκηνοθέτες όπως ο Δ. Ιωάννου και η Γλ. Καλαϊτζή καθώς και στο εξωτερικό σε παραστάσεις των θεάτρων Actors Guild of Lexington (Κεντάκι, ΗΠΑ), Millfield Theatre και Young Vic Studio (Λονδίνο).

Από το 2007 συνεργάζεται με την Τατιάνα Λύγαρη και την Αμαξοστοιχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Τελειόφοιτος του Γεωργικού Πανεπιστημίου Αθηνών του τμήματος γεωργικών βιομηχανιών. Σπούδασε υποκριτική στη Σχολή Θεάκης και ανώτερα θεωρητικά μουσικής (αρμονία-αντίστιξη) στο Πειραματικό Ωδείο με τον Π. Τοπτσόπουλο. Είναι μέλος του εργαστηρίου Φωνητικής Τέχνης του Σ. Σακκά.

Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Ν. Αρμάο, Φ. Μπουντούρογλου, Κ. Χαλαλάμπους, Κ. Τοϊνάν, Β. Παναγόπουλο, Θ. Μοσχόπουλο, Φ. Μακρή, Α. Κονιόρδου, Ε. Γεωργοπούλου, Α. Σιδεροπούλου, Α. Βουτσινά, Δ. Χρονόπουλο, Ν. Μαστοράκη, Π. Μουστάκη, Τ. Λύγαρη, Σ. Σακκά, Α. Βογιατζή, Μ. Τσουρουπάκη στις παραστάσεις *Ορνίθες*, *Μορμολής* (Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Πάτρας), *Αντιστράτη*, *Βάτραχοι*, *Ιφίγένεια εν Αυλίδι*, *Ιων* (Εθνικό Θέατρο), *Πλούτος*, *Γκρο πλαν* (Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε.) Καβάλας, *Οι Δουβλινέζοι* (Δ.Η.Π.Ε.Θ.Ε. Β. Αιγαίου), *SOS*, *Το Σκλαβί* (Θέατρο Πόρτα), *Αποκάλυψης Ιωάννου*, *Δε θέλω να ξέρω τίποτα* (Θέατρο Φούρνου), *Αριάδνη ή Φαίδρα* (Θέατρο του Νέου Κόσμου), *Ανόητες Ιστορίες* (Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου), *Πλούτος* (περιοδεία με τον Α. Λαζόπουλο), *Ορέστεια Ι*, *Ξενάκη* (Μουσείο Μπενάκη), *Να πάμε άλλο ένα ή να φύγουμε* (Architecture Rock Club), *Όλο και λιγότερες καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης* (Studio Μαυρομυχάλη), *Στην εθνική με τα μεγάλα* (Booze cooperative), *Σπάσε τη Σιωπή*, *Η αρπαγή της Ηνωμένης Ευρώπης*, *Βερμούδτ songs* (Αμαξοστοιχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ), *Αντιγόνη* (Νέα Σκηνή Α. Βογιατζή). Τον Ιούλιο του 2009 ίδρυσε μαζί με τον Μ. Τσουρουπάκη και τη Λ. Ανδρεάδη την εταιρεία θεάτρου 38ος παράλληλος. Πρώτη παραγωγή της εταιρείας το έργο του Μ. Βιρβιδάκη *Στην εθνική με τα μεγάλα*.

Έχει γράψει τη μουσική για τις παραστάσεις *Αριάδνη ή Φαίδρα*, *Δωδεκάτη Νύχτα* (σκημ. Ε. Γεωργοπούλου), *Αγγελική παρέμβαση*, *Φαύστα* (σκημ. Β. Κόκκα), *Όλο και λιγότερες καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης* (σκημ. Φ. Μακρή).

Έχει συμμετάσχει σε τηλεοπτικές σειρές όπως *Ανίσχυρα ψεύδη*, *Πρωτοσέλιδο μελός*, *Οι δρόμοι της πόλης* κ.ά. και διαφημίσεις (Γερμανός, Εθνική Τράπεζα, ΟΠΑΠ).

Έχει συμμετάσχει στον κινηματογράφο στις ταινίες *Η κληρονομιά*, *Παράδεισος* (σκημ. Π. Φαφούτη).

Έχει τραγουδήσει σε παραστάσεις του Λυκείου Ελληνίδων Αθηνών, Χαλκίδας, Σαλαμίνας, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών σε έργα σύγχρονης μουσικής σε μουσική διεύθυνση Θ. Αντωνίου, καθώς επίσης και σε θεατρικές και μουσικές παραστάσεις στο Cabaret Voltaire, στο θέατρο Ροές, στο Αττικό Άλσος, Architecture Rock Club κ.ά. Σε πολλές απ' τις παραστάσεις αυτές έχει παίξει μουσικά όργανα όπως ηλ. μπάσο, κιθάρα, λαούτο, μπαγλαμά, ζυλόφωνο, μανταλινό και κρουστά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΓΑΝΙΑΡΗΣ

Γεννήθηκε στη Χίο. Σπούδασε τύμπανα και θεωρία για πέντε χρόνια στο Πινδάρειο Ωδείο και στο Κεντρικό Ωδείο του Κώστα Κλάβα κι επίσης οικονομικά και ανθρωπιστικές επιστήμες στο Αμερικανικό Κολέγιο Ελλάδας (Deree College). Τη δεκαετία του '80 συμμετείχε σε pop και rock συγκροτήματα και κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας υπηρέτησε σε μπάντες και ορχήστρες.

Μελέτησε την ελληνική παραδοσιακή και λαϊκή μουσική και ακολούθως σπούδασε για ένα χρόνο ελληνικά κρουστά στο Ωδείο Παραδοσιακής Μουσικής του Αριστέλη Μόσχου.

Στη συνέχεια σπούδασε στις ΗΠΑ (1991-1993), τύμπανα, κρουστά (αφροαμερικανικά-κλασικά) και μοντέρνα θεωρητικά στο Grove School of Music και στο Musicians Institute στο Λος Άντζελες της Καλιφόρνια.

Από το 1993 εργάζεται στην Αθήνα ως μουσικός και καθηγητής.

Την περίοδο 2000-2008 μελέτησε κλασικά κρουστά στο Δημοτικό Ωδείο Μοσχάτου στην τάξη του Κώστα Βορίση. Έχει συνεργαστεί με πολλούς τραγουδιστές και μουσικούς της έντεχνης σκηνής (Μανώλη Λιδάκη, Παντελή Θαλασσινό, Ορφέα Περίδη, Άβατον, Μόρφω Τσαϊρέλη, Καίτη Κουλιδά, Ελένη Τσαλιπούλου, Ελένη Βιτάλη, Δημήτρη Μητροπάνο, Δημήτρη Παπαδημητρίου, Μελίνα Κανά, Λιζέτα Καλημέρη, Θανάση Γκαϊφίλια, Φωτεινή Δάρα, Τρίφυνο, Γιώργο Ζήκα, Σοφία Παπά-Ζογλου, Vinicio Capossela κ.α.) και με σχήματα της σύγχρονης μουσικής για ζωντανές εμφανίσεις (στην Ελλάδα και στο εξωτερικό) και για δισκογραφία.

Είναι καθηγητής ντραμς και κρουστών στο Σύγχρονο Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο Μουσικής Πράξης όπου διευθύνει το σύνολο κρουστών. Διδάσκει επίσης σε καλοκαιρινά σεμινάρια.

Από το 2008 είναι μέλος του μουσικού σχήματος Vice Versa. Την περίοδο 2010-2011 συμμετείχε στη μουσική παράσταση *Ο γύρος του κόσμου σε τριάντα τραγούδια* στο Μουσικό Βαγόνι *Orient Express* της Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου το Τρένο στο Ρουφ.

ΒΟΥΛΑ ΔΑΜΙΑΝΑΚΟΥ

Γεννήθηκε το 1920 στην Πάντινα Γυθείου Λακωνίας. Φοίτησε στο ημιγυμνάσιο του χωριού της και κατόπιν στο Γυμνάσιο Γυθείου, το

οποίο δεν τελείωσε διότι ήρθε αντιμετώπιση με τις φασιστικές μεθόδους της 4ης Αυγούστου. Στο τέλος του 1941 πιάστηκε από τις αρχές κατοχής, δικάστηκε από στρατοδικείο, κλείστηκε σε φυλακές και σε στρατόπεδο. Πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Τέλος του 1945 παντρεύτηκε με τον συναγωνιστή της Α. Βασιλόπουλου και απόκτησαν την κόρη τους Ελένη Βασιλοπούλου.

Από το 1953 συνδέθηκε και συνεργάστηκε με τον ποιητή Βασίλη Ρώτα. Στη συνεργασία τους σφειδονται και τα έργα, *Μνημόσυνο* (1961), *Δραγάτες Πνευματικής Ελευθερίας* (1963), *Δημοκράτες Παραδυσμοκρατικοί* (1965), το περιοδικό *Λαϊκός Λόγος* (1965-67), 20 έργα του Σαίξπηρ και τέλος το έργο του Μπ. Μπέναν Ένας Όμηρος (1962).

Έργα της ίδιας, *Στην Ανεμοζάλη* (διηγήματα 1960), *Υπεύθυνη Δήλωση* (1963), *Γέφυρες της Φιλίας* (διηγήματα 1967), *Μοιρολόγια* (1974), *Το Πολυμπούρικο* (χρυσόμορφο ιστορίες 1977), *Ανθολόγιο του Ελευθερού Κόσμου* (1977), *Συμπαραστάση Λαέ* (Εφιάλτες 1978), *Από Ανώνυμο Ημερολόγιο* (1985), *Τετρατομή μελέτη για τον Σαίξπηρ*, α) *Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Εκφραστής της Αναγέννησης στην Αγγλία*, β) *Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Από τον Προμηθέα Δεσμώτη στον Άμλετ*, γ) *Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, Από τη Λυσιστράτη στις Εύθυμες Κυράδες*, δ) *Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, Κορυφαία έκφραση του Νεοελληνικού Δραματικού Λόγου*, (1994), *Μοιρολόγια μιας Μανιάτσας* (1997), *Μανιάτικα Μοιρολόγια - Συλλογή*, *Εισαγωγή*, Σχολία Β. Δαμιανόπουλου (1997), *Όταν ο Ήλιος της Τραγωδίας Ανατείλει*, (2001), *Ο Οζζαλάν στο Σπίτι μου, Σαν σε Πηδήσει ο Κατής σε Ποιόν να Παραπονιθεί* (2003), *Ορεϊλή στον Ελληνικό Πολιτισμό* (2004), *Οδοιπορώ στην Πατρίδα* (2006), *Το Κακό Κράταί από Μεγάλο Σπίτι και έχει Πολύ Συγγενολό* (2009).

Μεταφράσεις της ίδιας, *Willa cather, Η Αντωνία μου* (1954), *Hammerling, Ασπασία* (1957), *Herbert Wendt, Αναζητώντας τον Αδάμ* (1957), *Μάρλοου, Ο Εβραίος της Μάλτας* (1980). Επίσης, αρκετές έτοιμες εργασίες - άρθρα, μελέτες, αφηγήματα. Τα βιβλία *Ο Ρώτας, Οι Φίλοι και το Προτιμώ την Παράνομη από τη Νόμιμη Ληστεία*, που γράφονται και Κύριος οίδε αν θα προφτάσουν να τελειώσουν...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΕΔΕΝ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε πιάνο και αρμονία στο Ωδείο Αθηνών και είναι κάτοχος διπλώματος μονωδίας από το Ορχείο Ωδείο. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια φωνητικής με τον Σπύρο Σακκά και χορό με την Νατάσα Ζούκα. Αυτό το διάστημα σπουδάζει άρπα στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας.

Έχει συνεργαστεί με την Ορχήστρα των Χρωμάτων σε συναυλίες στο Μέγαρο Μουσικής στη μνήμη του Μάνου Χατζιδάκι. Έλαβε μέρος στην παράσταση *Πειθαίνω σε χώρα* (σκηνη. Μιχαήλ Μαφρινόπουλος) που συμμετείχε στο Φεστιβάλ Αθηνών και σε αρκετά φεστιβάλ του εξωτερικού (Παρίσι, Τσεχία, Βιέννη, Πολωνία).

Την περίοδο 2006-2009 συμμετείχε σε παραστάσεις της Κάρμεν Ρουγγέρη στην Εθνική Λυρική Σκηνή. Έχει επίσης συνεργαστεί με τον Σταμάτη Κραουνάκη στη μουσική παράσταση *Όλα μαύρα κι ένα πλάνο*, με τον Γιάννη Μαρκόπουλο στο Ηρώδειο στην παράσταση *Ερωτόκριτος*, καθώς και με τους Νίκο Ξυδάκη, Ορφέα Περίδη, Μελίνα Κανά, Νίκο Κυπουργό κ.α.

Έχει συμμετάσχει στους δίσκους *Άμμων* (μουσική Β. Ρακόπουλος), *Εξ Άβυστον* (μουσική Ι. Παπαδάκης), *Ημερολόγιο 2* (μουσική Ν. Ξυδάκης), *Μπλε ανάσα σιωπής* (μουσική Ν. Πλάτανος), *Αβάντισα* (μουσική Α. Μαριδάκης) και *Newborn* (μουσική Τ. Μούσας).

Την περίοδο 2010-11 συνεργάστηκε με τους Φώτη Μυλωνά, Άλκηστις Ρυταπούλου και Σωκράτη Γανιάρη στη μουσική παράσταση *Ο γόρτος του κόσμου σε 30 τραγούδια στο Μουσικό Βαγόνι Orient Express της Αμαρσοτοχίας-Θεάτρου το Τρένο στο Ρουφ*.

ΠΕΠΗ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από την Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού της Δ. Γρηγοριάδου το 2003. Είναι κάτοχος του διπλώματος διδασκαλίας χορού του Υπουργείου Πολιτισμού καθώς και του συστήματος Vaganova. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σύγχρονου χορού, αυτοσχεδιασμού και χορογραφίας με ξένους και Έλληνες δασκάλους (R. Maliphan, M. Cunningham company, S. Petronio, R. Orlin, T. Stoffer, X. Μανταφούνη, Α. Κανελοπούλου, Σ. Ζάννου, Ε. Μαλκώστη κ.α.). Από το 2004 εργάζεται ως δασκάλα σύγχρονου και κλασικού χορού σε σχολές της Αθήνας και έχει λάβει μέρος σε ανεξάρτητες παραστάσεις και φεστιβάλ. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας χορού «Πινέζα» (2009).

Το 2011 συνεργάστηκε με την Αμαρσοτοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ ως χορογράφος με τη συμμετοχή της στα «12 κομμάτια».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

Γεννήθηκε στη Μυτιλήνη. Σπούδασε κλασική κιθάρα με τον Ευριπίδη Καλογριδίδη, ηλεκτρική κιθάρα με τον Νίκο Κοταρά και θεωρητικά με τον Μιχάλη Τραυλό. Τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται με μουσικά σχήματα, καλλιτεχνικούς χώρους και ωδεία, ενώ συνεχίζει τις σπουδές του στα ανώτερα θεωρητικά και διδάσκει ηλεκτρική κιθάρα.

Την περίοδο 2010-2011 συνεργάστηκε με την

Αμαρσοτοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ στην παράσταση *Βερμούτ Songs* στο Μουσικό Βαγόνι Orient Express.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο Μίκης Θεοδωράκης, κρητικής καταγωγής, γεννήθηκε στη Χίο στις 29 Ιουλίου του 1925. Έζησε σε πολλές πόλεις της Ελλάδας για να καταλήξει στην Αθήνα, στην οποία έκτοτε διαμένει.

Από το 1954 έως το 1960 εργάστηκε στο Παρίσι και στο Λονδίνο γράφοντας συμφωνική μουσική, μπαλέτα και μουσική για ταινίες. Στα 1960 τίθεται επικεφαλής του αναγεννητικού πολιτιστικού - πολιτικού κινήματος στην Ελλάδα με επίκεντρο τη σύζευξη ποίησης και μουσικής συνθέτοντας δεκάδες κύκλους τραγουδιών, ορατόρια, επιθεωρήσεις, μουσική για το αρχαίο ελληνικό δράμα και άλλα. Το κίνημα αυτό συνδέεται με τις προοδευτικές πολιτικές δυνάμεις της εποχής, που στόχευαν πέρα απ' τον εκδημοκρατισμό της κοινωνικής ζωής σε μια βαθύτερη και ευρύτερη αναγέννηση του ελληνικού λαού. Το γεγονός αυτό τον φέρνει συχνά στο επίκεντρο της πολιτικής ζωής με κορύφωση την ενεργό συμμετοχή του στο αντιστασιακό κίνημα κατά της στρατιωτικής δικτατορίας (1967-74).

Ο Θεοδωράκης ασχολήθηκε με όλα τα είδη της μουσικής, το δε έργο του πολυμορφο και πλούσιο, επεκτείνεται πέραν της μουσικής σε τομείς όπως η ποίηση, η πεζογραφία, η φιλοσοφία, η μουσικολογία. Ακόμα και σε πολιτικά δοκίμια.

Η πρώτη περίοδος της μουσικής του δημιουργίας (1940-53) περιλαμβάνει τραγούδια, ορατόρια, μουσική δωματίου, μπαλέτα και συμφωνικά έργα. Κορυφαίο έργο η *Πρώτη Συμφωνία*.

Η δεύτερη περίοδος, η Παρισινή (1954-59) περιλαμβάνει έργα μουσικής δωματίου, μπαλέτα και συμφωνικά. Κορυφαίο έργο το μπαλέτο που ανέβηκε στα 1959 στο Covent Garden, η *Αντιγόνη*.

Η τρίτη περίοδος 1960-80 είναι αφιερωμένη στο κίνημα της έντεχνης λαϊκής μουσικής με κυριότερες συνθέσεις τα ορατόρια *Αδων Εστί* και *Canto General*.

Ακολουθεί η τέταρτη περίοδος από το 1981 έως το 1988, κατά την οποία, συνεχίζοντας πάντοτε να συνθέτει κύκλους τραγουδιών, επιστρέφει στη συμφωνική μουσική με κύρια έργα την *Τρίτη Συμφωνία*, την *Εβδόμη Συμφωνία*, την πρώτη του όπερα *Κώστας Καρυοκταής* (Οι μεταμορφώσεις του Διονύσου) και το μπαλέτο *Ζορμπά*.

Τέλος κατά την πέμπτη περίοδο (1989 έως σήμερα) συνθέτει βασικά τις όπερές του (λυρικές τραγωδίες) *Μήδεια*, *Ηλέκτρα* και *Αντιγόνη*. Την Τρίλογία αυτή συμπληρώνει η καινούρια του όπερα *Λυσιστράτη*. Με τα έργα αυτά ο Θεοδωράκης εγκαθιστά την εποχή του Λυρικού Βίου, δηλαδή την ολοκληρωτική στρόφη του προς τον λυρισμό και την τελειοποίηση της λυρικής μουσικής έκφρασης σε όλο το φάσμα της μουσικής του δημιουργίας.

Κυριότερα έργα του Μίκη Θεοδωράκη.

α) Κύκλοι τραγουδιών: Τα Παιδικά, Επιτάφιος, Επιφάνια, Πολιτεία Α', Β', Γ' και Δ', Λιποτάκτες, Μικρές Κυκλάδες, Μαουτσόφουσεν, Romancero Gitano, Θαλασσινά Φεγγάρια, Ο Ηλιος και ο Χρόνος, 12 Λαϊκά, Νύχτα Θανάτου, Αρκαδίες, Τα τραγούδια του Αγώνα, Τα τραγούδια του Ανδρέα, 18 Λιανοτράγουδα, Μπαλλάντες, Στην Ανατολή, Τα Λυρικά, Χαιρετισμοί, Επιβάτης, Ραντίο, Διόνυσος, Φαίδρα, Κορινθιάς, Τα πρόσωπα του ήλιου, Μνήμη της πέτρας, Ως αρχαίος άνεμος, Μήπως ζούμε σ' άλλη χώρα; Μια θάλασσα γεμάτη μουσική, Η θεατρίκη στην οδό μηδέν, Αόικιο Πουλάρη, Λυρικώτερα, Λυρικώτατα, Σερενάτες, Ερμηία, Οδύσσεια.

β) Μουσική για θέατρο: Το τραγούδι του νεκρού αδελφού, Ένας Όμηρος, Εχθρός Λαός, Προδομένος Λαός, Καποδιστρίου, Χριστόφορος Κολόμβος, Περικλής, Αυτό το δέντρο δεν το λέγανε υπομονή, Το θεριό του Τούρου, Μάκβεθ, γ) Μουσική για Αρχαίο Δράμα: Ορέστεια (Αγαμέμνων, Χοηφόροι, Ευμενίδες), Αντιγόνη, Ιππής, Λυσιστράτη, Προμηθεύς Δεσμώτης, Οιδίπους Τύραννος, Εκάβη, Ικέτιδες, Τρωάδες, Φοίνισσες, Αίας.

δ) Μουσική για κινηματογράφο: Ζορμπάς, Ζ, Σέρπικ, Ιφιγένεια, Ηλέκτρα, Όταν τα φάρια βγήκαν στη στεριά, Σουπιάκα (Τίτο), Μπιρμι, Φαίδρα, Κατάσταση Πολιορκίας, Actas de Marusia.

ε) Ορατόρια: Άξιον Εστί, Μαργαρίτα, Επιφάνια Αβέρωφ, Κατάσταση Πολιορκίας, Πνευματικό Εμβτήριο, Requiem, Canto General, Θεία Λειτουργία, Λειτουργία για τα παιδιά που σκοτώνονται στον πόλεμο.

στ) Συμφωνικά και Μουσική Δωματίου: 1η, 2η, 3η, 4η, 7η Συμφωνία, Κατά Σαβδουκαίου, Canto Ολυμπικό, Τρίο, Σεξτέτο, Το Πανηγύρι της Ασηγυνιάς, Ελληνική Αποκριά, Κύκλος, Σονάτινα για πιάνο, Σονάτινα αρ. 1, 2 και 3, Σονάτινα αρ. 1 και αρ. 2 για βιολί και πιάνο, Οιδίπους Τύραννος Κοντσέρτο για πιάνο 1, και Κοντσέρτο για πιάνο 2, Ραβινούδα για τσέλο και ορχήστρα, Sinfonietta, Adagio, Τέσσερα Κουαρτέτα, Μέλος, Ανατολικό του Αγίου.

ζ) Μπαλέτα: Οι Εραστές του Τερούελ, Αντιγόνη, Ζορμπάς.

η) Όπερες: Κορινθιάς (Οι μεταμορφώσεις του Διονύσου), Μήδεια, Ηλέκτρα, Αντιγόνη, Λυσιστράτη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Διευθυντής φωτογραφίας, επίκουρος καθηγητής στο τμήμα κινηματογράφου της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Κινηματογράφο (υποτροφία Fulbright) στο Center for Advanced Film & TV Studies του American Film Institute (MFA-Cinematography).

Συνεργάστηκε για την κινηματογράφηση των ταινιών μεγάλου μήκους, Κανέινα, Καρόδο του κτήνους, Ηθικόν ακμαίατον, Μικρές εξεγέρσεις των ταινιών μικρού μήκους, Το ταξί, Στεγνό καθάρισμα, Το πατάρι, Μαρνονέτα,

Happy life, Μια στιγμή κι έρχομαι, Φλέρυ-τρελί του φεγγαριού, και των ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους, Ζωντανό στο Κίτταρο, Οδύσσειες ουμάτων, Play it again Χρίστο, Ελένη Αλταμούρα. Επιμελήθηκε της σκηνοθεσία-φωτογραφία στην τηλεοπτική σειρά Ελλάδα & κλιματική αλλαγή και στο ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους Arhmodite's child, Lucas Sideras.

Έχει σχεδιάσει φωτοσμούς σε θεατρικές παραστάσεις, με πιο πρόσφατες συνεργασίες, Βερμούιτ songs, Το Γαϊδουροκαλόκαιρο (Αμοδοστοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ), Sonate au clair de lune.

Έχει τη δ/ση φωτογραφίας σε τηλεοπτικά σήριαλ & διαφημιστικά και είναι συγγραφέας του βιβλίου Το φως στον ελληνικό κινηματογράφο εκδόσεις Ανόγκερικς, 2009.

ΔΑΦΝΗ ΚΑΦΕΤΖΗ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Είναι απόφοιτη της δραματικής σχολής Δήλου της Δημήτρης Χατούπη και του τμήματος ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου. Παράλληλα ολοκλήρωσε τις μουσικές της σπουδές στο φλάουτο με ράμφος στο Εθνικό ωδείο Κηφισιάς. Παρακολούθησε σεμινάρια υποκριτικής και αυτοσχεδιασμού όπως σεμινάριο υποκριτικής και σκηνοθεσίας με τον Στάθη Αλβαθινό, την Ταμίλα Κουλιβεβα και τον Κάρπωφ, σεμινάριο Θέατρο - Κίνηση - Τραγούδι με την Ελπίδα Μπρουσδάκη, σεμινάριο Μουσικά με την Χρυσίδα Λιατζιβέρη (κίνηση) και τον Χρήστο Θεοδώρου (μουσική) καθώς και σεμινάριο Σαϊξπηρ με τον Δημήτρη Ημελλό και την Έλσα Ανδριανού.

Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί στις παραστάσεις Αλαντίν (Εθνική Λυρική Σκηνή), Το Πανηγύρι Ζ. Κοκτώ (σκην. Ι. Σιδέρης), Ο Πουλιτοινέλα και το Γελαστό Δάσος Α. Κινδύνη (σκην. Θ. Κινδύνη), Ο Λύκος και τα επτά κατσικάκια, Λύκος και τα τρία γουρουνάκια, Τι ωραίο που είναι ο κόσμος μας (σκην. Ι. Μπόικο), Go,So,Lo (Φεστιβάλ Χορού, σκην. Χρυσίδα Λιατζιβέρη - Κλεάνθης Κόκορης), Don Giovanni Da Ponte (σκην. Θοδ. Εοπίριτου), Η Σκόλα Σ. Καφάσκη (σκην. Κ. Γάκης), Η Μαριεζόλ Ντε Σαντ Μισιμα (σκην. Ορέστης Τάτσιος), Μουσικό Αφένωμα στην ημέρα του ηθοποιού (Ηρώδειο, σκην. Σ. Ευαγγελίτσος) και είναι μέλος μουσικοθεατρικής ομάδας (σκην. Κ. Γάκης).

Στον κινηματογράφο έχει συμμετάσχει στο 48 Hour Film Project The Great Greek Whatever και στην τηλεόραση στη σειρά Πάρης και Ελένη (σκην. Κ. Βαρελίδης, ANT1).

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Μαθήτευσε στη σχολή της Ε. Βακαλοπούλου καθώς και στη Λυρική και Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. Είναι τελειόφοιτος της ανώτερης επαγγελματικής σχολής χορού Δ. Γρηγοριάδου. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σύγχρονου χορού με καταξιωμένους χορογράφους (Laoura Aris Alvares, Σ. Ζάννου, Μ. Μανωλιάδης, Α. Κανελοπούλου κ.α.)

Ως χορευτής έχει λάβει μέρος στις παραστάσεις Παλιάτσος στο Ηρώδειο, στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με την ομάδα Pendulum και σε Gala χορού στο Κέντρο Τεχνών το 2009 και 2010.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΛΙΝΗΣ

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης. Απόφοιτος του τμήματος μετάφρασης του Ιονίου Πανεπιστημίου και της Δραματικής Σχολής Βέοκη. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια υποκριτικής με τον Αναστάσιο Βασιλειάδη, τον Λούντβιχ Φλάσεν, την Λίλο Βαυ, τον Τάσο Μπαντί, και τη Λυδία Κονιόρδου, εργαστήρια φωνητικής με τη Μίρκα Γεμετζίκη και τον Σπύρο Σακκά, και μαθήματα κινησιολογίας και χορού με τον Γιάννη Γιαπλέ και την Μαρίαννα Καβαλιεράτου. Έχει συμμετάσχει στις θεατρικές παραστάσεις Ο θρόνος των Άτρειδών (σκην. Α. Ρέτσος), Μυστήριο στο Τούνδρα Εξπρές Π. Χατζόπουλου (σκην. Τ. Λύγαρη), Αγαμέμνων Αισχύλου (σκην. Α. Μπρούσκου), Ο Πρίγκιπας του Χόμπουργκ Χ. Φ. Κλάιστ (σκην. Α. Βογιατζής), Αντιγόνη Σοφοκλή (σκην. Α. Βογιατζής), Καλιγούλας Α. Καμύ (σκην. Γ. Σαχίνης, Εθνικό Θέατρο), Πέρσες Αισχύλου (σκην. Α. Κονιόρδου, Εθνικό Θέατρο), 15 σκαυόλες πάγο D. Ayaso & F. Sabroso (σκην. Δ. Κανέλλος, Θέατρο Επί Κολωνά), Ελίζα Ξ. Καλογεροπούλου (σκην. Γ. Κακλέας, ΔΗ.Π.Ε. ΘΕ., Κалаμάτας), Ο Μικρός Πρίγκιπας Antoine de Saint Exupery (σκην. Τ. Ράτζος, Κ.Θ.Β.Ε.), Happy Birthday M. Λαμπράκη (σκην. Γ. Παρασκευάσπουλος, Θέατρο Νέες Μορφές).

Συμμετείχε στις ταινίες μικρού μήκους Διαφάνεια του Μιχάλη Κωνσταντάτου και Chef à la place du Chef του Ευθύμη Κοσμενιδά Σανίδη.

ΔΑΝΑΗ ΚΟΥΡΕΤΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και σχέδιο υφάσματος στο Rhode Island School of Design (HPIA), όπου και δίδαξε. Παράλληλα εργάστηκε στη βιομηχανία, στον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και την παραγωγή συλλογών υφάσματος. Στην Αθήνα εργάζεται με το ίδιο υλικό (εικαστικές δοκιμές και άλλες εφαρμογές). Έχει συμμετοχές σε διεθνείς εκθέσεις και δημοσιεύσεις με συνθέσεις και κατασκευές από υφασμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΑΔΑΜ

Γεννήθηκε στη Λίβαδη. Αριστούχος απόφοιτος της Ανώτερης Δραματικής Σχολής του ΚΘΒΕ. Είναι τελειόφοιτος του τμήματος Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και κατέχει τα πτυχία Ιδιικής και Αρμονίας. Παρακολούθησε μαθήματα βυζαντινής μουσικής και αγγιογραφίας, κλασικού χορού και τζαζ στο Broadway Dance Center της Νέας Υόρκης.

Στα δέκα χρόνια της ως τώρα πορείας του έχει συνεργαστεί με σημαντικούς καλλιτέχνες σε αξιόλογες θεατρικές και μουσικές παραστάσεις. Ενδεικτικά αναφέρονται *ΚιΣίς Πιρτζεκ* (Θέατρο ELIART), *Ηρωες* Ε. Γκαρούκα (Μικρό Παλλάς), *CINECITTA* Ρέμπο-Παπαθανασίου (Θέατρο Αλίκη), *Προς κατεδάφιση* Τ. Ουίλιαμς (σκην. Γ. Χατζάκης, Art house), *Blanching Z.* Ξανθοπούλου (Bar Nixon), *Marino's Academy* με τον Γιώργο Μαρίνο (cine Κεραμικός), *O Elvis* (Γ. Γ. Αμυρά, *Τα λέμε στο διάλειμμα* Χατζάκη-Ταμπάκου (Θέατρο Χώρα), *Μαρινέλα Το Μιούζικαλ* Ρέμπο-Παπαθανασίου (σκην. Στ. Φασουλή), *Από την αρχή* με τον Γιώργο Ντάλαρα (Παλλάς), *Ονειρο καλοκαιρινής νύχτας* (σκην. Γ. Ιορδανίδης, Εθνικό Θέατρο). Έχει συνεργαστεί με το Κρατικό Θέατρο στις παραστάσεις *Αρκαδία* (σκην. Κ. Αρβανιτίδης), *Βάτραχοι* (σκην. Σ. Χατζάκης), *Ιστορίες από το Δάσος της Βιέννης* (σκην. Ν. Μαστοράκης), *Τρελάνωνας* Π. Σ. Δέλα και *Ηρακλής Ευριπίδης*. Το καλοκαίρι του 2006 συμμετείχε στις συναυλίες της Αλκίνοης Πρωτοφάλη. Από το 2008 έως σήμερα συμμετέχει στη μουσική παράσταση *I'm feeling good* για ένα πάνω (Σ. Βαρνεμτζίδης) και μια φωνή σε μουσικές σκηνές όλης της Ελλάδας. Τον Αύγουστο του 2010 συνεργάστηκε με την πενήνταμελή φιλαρμονική ορχήστρα του Δήμου Λαυρίου σε ελληνικό και ξένο ρεπερτόριο.

Στην τηλεόραση έχει συμμετάσχει στις σειρές *Κόκκινο δωμάτιο*, *Οι απρόοπτοι*, *Μαρία η άσχημη*, *Αθηναία* Βεθερά, *Δις μαδιάμ*, *Eurovision Club*, *Η αδελφή της αδελφής μου*, *Φεύγα*, *Ερσica*.

ΝΤΟΡΑ ΛΕΛΟΥΔΑ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε ζωγραφική στην Ecole des Beaux-Arts στο Παρίσι. Παράλληλα με τη ζωγραφική σταδιοδρόμησε ως σκηνογράφος, ενδυματολόγος και art-director, τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει τιμηθεί τέσσερις φορές με το βραβείο του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Επίσης της έχουν απονεμηθεί τρία κρατικά βραβεία σκηνογραφίας και ενδυματολογίας.

ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε νομικά στο Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο και αποφοίτησε με άριστα από τη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Σπούδασε χορό στο Χοροθέατρο της Κικής Αγραφιού και τραγούδι στο Μακεδονικό Ωδείο.

Ως χορογράφος εργάστηκε σε παιδικούς θιάσους και στο Μαθητικό Πειραματικό Θέατρο Θεσσαλονίκης (Βραβείο χορογραφίας στο Φεστιβάλ Ιθάκης). Ως ηθοποιός συνεργάστηκε με το Θεσσαλικό Θέατρο (*Χαίρετά μου τον πλάτανο*), με τον Οργανισμό Ηπειρωτικού Θεάτρου (*Ο τελευταίος ασπρόκορακας*), με το Καφεθέατρο Μπουλούκι (*Μονόλογος του Ντάριο Φο και επιθεωρησιακά νούμερα*), με το Χοροθέατρο Θεσσαλονίκης (*Στο πανηγύρι την έχασα*) και με το ΚΘΒΕ (*Άμλετ*, *Ιάκωβος και αφέντης*, *Ο Αλαντίλ και το μαγικό λυχνάρι*, *Ο Μπίντερμαν και οι εμπρηστές*, *Λυσιστράτη*, *Τρωίλος και Χρυσίδα*, *Χάρολντ και Μουντ*, *Ελένη*, *Τραχίνες*, *Εκκλησιάσουσες*, *Ο Πειρασμός Το μαλκόνι κ.ά.*)

Από το 1987 ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει συνεργαστεί με τα Θέατρα 3ης Σεπτεμβρίου (*Δανειστές*, *Δεσπονή Τζούλια*), *Μάσκες* (*Μαχαίρι στο κόκκαλο*), Θέατρο Δ. Πατά (Ο τελευταίος φλογερός εραστής), Αθηνά (Παράξενο αρσενικό), με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων (*Ημέρωμα της στρίγγλας*), το Πειραματικό Θέατρο της Πόλης της Μ. Ριάλδη (*Άλφρα λαχινίδια*), το Πολυκοσμικό του Χρ. Τσάκη (*Αντιγόνη*, *Ιφίγενεια εν Ταύροις*) και με το Εθνικό Θέατρο (*Σιωπηλή γυναικά*). Ερμήνευσε μονολόγους αρχαίας τραγωδίας, στο πλαίσιο των Special Olympic Games στο Μόντρεαλ και σε πανευρωπαϊκό συμπόσιο για τη νεοελληνική γλώσσα στη Νιμή της Ν. Γαλλίας.

Στον κινηματογράφο πρωταγωνίστησε στις ταινίες *Η ιστορία του Οιδίποδα* του Ρ. Σίμον και

Ο Τζάνους Κέλι, κυρία μου του Θ. Σκρούμπελου, στη διασκευή της *Ιφίγενεια εν Ταύροις* του Ν. Κούνδουρου για την τηλεόραση και στην ταινία μικρού μήκους της Μ. Μακρή *Στεγνό Καθόρισμα*. Παράλληλα συμμετείχε και σε πολλές τηλεοπτικές σειρές.

Έχει σκηνοθετήσει έως σήμερα τις θεατρικές παραστάσεις *Η Κυρία εξαφανίζεται* Ε. Λ. Γουάιτ, *Η Γραία Ουμωμένη* Λ. Διβάνη, *Σπάσε τη σιωπή* Στ. Πόλιακοφ, όπου και πρωταγωνίστησε, *Πεντανόστη* Λ. Διβάνη, το «διπλό» έργο του Ευγ. Τριβιζά για μικρούς θεατές αλλά και ενήλικες *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ* Το μυστικό του περπατη *Μπελαφούσκ* και *Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ* Αποπλήρωση μιας κούκας, Το καλέ της Ελένης Κ. Φρεσέ, στο οποίο και πρωταγωνίστησε, *Μυστήριο στο Τούνδρα* Εξπρές Π. Χατζόπουλου, Το *Γαϊδουροκαλόκαιρο* Λ. Μόρις και τις μουσικές παραστάσεις *Θέλετε δέντρο ανδίατε, θέλετε μαρμαίτε*, όπου και συμμετείχε, *Υπ' ατμόν*, *Χάρσμο* - Η Συμμετρία της Αρμονίας στο πλαίσιο του Πολιτιστικού Προγράμματος Αθήνα 2004, *Κυρία μουσική χορεύετε*, Άλλο τρένο η αγάπη, Η *Αρπαγή της Ηνωμένης Ευρώπης* Μ. Ι. Αλεξιάδης, *Βερμούτ Songs*. Έχει επιμεληθεί καλλιτεχνικά τις παραστάσεις *Μάγισσες στο Ρουφ*, *Βραδίες Jazz*, *Οι κυρίες τραγουδούν και... μπλουζ* ενώ παράλληλα έχει αναλάβει και επιμεληθεί την έκδοση των μουσικών CD's *Υπ' ατμόν* και *Χάρσμο* - Η Συμμετρία της Αρμονίας. Το 1996 ίδρύει την Καλλιτεχνική Εταιρία ΑΞΑΝΑ. Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τίβερ παρουσιάζει στη Ρωσία και στην Ελλάδα τη δήλωση παράσταση της Άννας Καρένινα, όπου ερμηνεύει τον ομώνυμο ρόλο. Το 1997 δημιουργεί την *Αμαζοστοχία-Θέατρο* το Τρένο στο Ρουφ, το μοναδικό τρένο-θέατρο στον κόσμο και πρωταγωνιστεί στο *Θεατρικό Βαγόνι* στην παράσταση *Λαχτάρα για κεράσια* Α. Ουέτσκα (σκην. Ντανιέλ Ολμπρίχσι). Το 2001 ανακαινίζει το διατηρητέο Wagon-Restaurant του Orient Express του 1924 εγκαθιστώντας το *Μουσικό Βαγόνι Orient Express*. Το 2007 έως και το 2010 οργανώνει και παρουσιάζει τα *Κυριακάτικα Μεσημέρια στο Orient Express* - κύκλους λογοτεχνικών brunches με γνωστούς Έλληνες συγγραφείς. Το 2008 ίδρύει την Παιδική Σκηνή της *Αμαζοστοχίας-Θεάτρου* το Τρένο στο Ρουφ ενώ το 2010 καθιερώνει ως θεατρική σκηνή το Wagon-Bar της Αμαζοστοχίας. Το 2011 εγκαθιστάει το New Wagon, όπου διοργανώνει κάθε Μάιο το project *Τα 12 Κουπέ*, ένα φεστιβάλ νέων καλλιτεχνών, ενώ από το καλοκαίρι του 2011 δημιουργεί την Αποβάθρα, ένα open-air bar-theatre με μουσικά και θεατρικά happenings, εκθέσεις ζωγραφικής και εικαστικές εγκαταστάσεις σύγχρονων Ελλήνων εικαστικών. Με τους συνεργάτες της έχει παρουσιάσει τις παραστάσεις του *Μουσικού Βαγονιού Orient Express* σε δήμους της Αττικής, στο Φεστιβάλ της Αθήνας στο Αττικό Άλσος, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, στο Μουσείο Μπενάκη καθώς επίσης και σε πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού όπως στο Βουκουρέστι, στην Καζαμπλάνκα και το Ρομπάτ στο Μαρόκο στο πλαίσιο του Festival Théâtre & Cultures Méditerranée. Έχει συνεργαστεί με το θίασο Compagnie Tour de Babel του Romain Pompidou (*Poèmes et Chants d'Amour*, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, 2004-5).

Το 2010 παρουσιάζει τη θεατρική παράσταση *Το καλέ της Ελένης* στον Λίβανο, στο θέατρο Al Madina της Βηρυτού.

ΗΛΙΑΣ ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε οικονομικά και δούλεψε πολλά χρόνια σαν υψηλόβαθμο στέλεχος σε πολυεθνικές εταιρείες. Μετά από αρκετές εμπειρίες, γύρω στα σαράντα του χρόνια, ασχολήθηκε με τη γαστρονομία. Έχει γράψει μέχρι τώρα δώδεκα βιβλία (μεταξύ των οποίων και ένα μυθιστόρημα) με κύριο κορμό πάντα τη μαγειρική και την ευζωία και τρία CD με συνταγές και παραμύθια. Τον Απρίλιο του 2007 ανέλαβε τη δ/ση έκδοσης του BBC OLIVE στην ελληνική έκδοσή του. Διέτελεσε, διευθυντής έκδοσης του ένθετου μαγειρικής στον Κόσμο του ΕΠΕΝΔΥΤΗ με τίτλο Λιχουδιές, κεντρικός παρουσιαστής της εκπομπής Στην Κουζίνα Ολοταχώς στο MEGA CHANNEL για τρία χρόνια, αρχισυντάκτης και παρουσιαστής της εκπομπής Μπουκά & Συχώριο στο MEGA CHANNEL και παρουσιαστής στο κανάλι της ΕΤ3 σε μια σειρά από ντοκιμαντέρ με θέμα την ιστορία της Ελλάδας. Στον πρώτο κύκλο παρουσιάστηκε η προεπαναστατική περίοδος και η ζωή του Κατασάνων και στον δεύτερο κύκλο παρουσιάστηκε η ζωή του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Συμμετείχε στη θεατρική παράσταση Η Πεντανόσπη στην Αμαζοστοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρούφ (σκημ. Τ. Λύγαρη). Έχει σχεδιάσει μια σειρά από 6 διαφορετικές ασκαλάτες για λογαριασμό των ζαχαροπλαστικών Fresh εκ των οποίων μια είναι με πρόσωπο τσάι και μια άλλη με αλάτι. Εξοικονομεί και είναι σύμβουλος στη βιομηχανία τροφίμων σε θέματα γεύσης. Είναι ιδρυτικό μέλος του site Protagon.gr του Σταύρου Θεοδωράκη, όπου δημοσιογραφεί σε θέματα που διόλου δεν αφορούν στην κουζίνα. Πραγματοποιεί σεμινάρια με θέματα το ελληνικό τυρί, την αρχαία ελληνική κουζίνα, τη μεσογειακή διατροφή κ.α. Συμμετείχε ως κριτής στον διαγωνισμό των Ελλήνων TOP CHEF στον Antenna.

ΦΩΤΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Γεννήθηκε στον Πειραιά αλλά μεγάλωσε στη Χίο. Ξεκίνησε από τη μελέτη κιθάρας, πιάνου και ηλεκτρικού μπάσου. Σπούδασε -μεταξύ άλλων- φλάουτο με τον Σταμάτη Πρωτόπαπα, ανώτερη θεωρητικά με τον Κώστα Κιάββα και ιστορία της μουσικής με τον Αμάρντο Αμάρντινι. Από το 1987 ασχολήθηκε με συνθετικές, χρησιμοποιώντας έως και σήμερα ηλεκτρονικούς υπολογιστές ως εργαλεία σύνθεσης μουσικής και ηχητικών εφέ. Παράλληλα μελέτησε παραδοσιακά πνευστά και έγχορδα μουσικά

όργανα. Το 1991 ξεκίνησε να γράφει μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο και έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως οι: Δήμος Αβδελιώδης, Δημήτρης Αποστόλου, Αντρέας Παπασπύρου, Παναγιώτης Ναυλής κ.α. Ως μουσικός έχει στο ενεργητικό του συνεργασίες και συμμετοχές τόσο σε ηχογραφήσεις (μουσικές για θέατρο, κινηματογράφο και τηλεόραση, δισκογραφία κλπ) όσο και σε θεατρικές παραστάσεις και συναυλίες εντός και εκτός Ελλάδας, με σχήματα αυτοσχεδιαζόμενης world jazz, ελληνικής παραδοσιακής και έντεχνης αλλά και κλασικής μουσικής. Ενδεικτικά αναφέρονται συνεργασίες με τους Haig Yazdjian, Νίκο Ξυδάκη, Μάκη Αμπλιανίτη, Γιώργο Μαγκλάρα, Ross Daly, Μιχάλη Νικολαΐδη, Cicada, Ορφέα Περίδη, Θανάση Παπακωνσταντίνου, Αντώνη Απέργη, Πέτρο Δουρδουμπάκη, Σταύρο Παπασπύρου, Λουδοβίκο των Ανωγειών, Παντελή Θαλασσινό, Μόρφω Τσιφελή, Μαρία Φαραντούρη, Πέτρο Ταμπούρη, Καίτη Κουλλά, κ.α. Είναι μέλος των μουσικών συνόλων Vice Versa και Οδοιπόροι.

Την περίοδο 2010-2011 συνέθεσε τα ηχητικά εφέ και συμμετείχε με το μουσικό σύνολο Ο κήπος της Έδεν στη μουσική παράσταση Ο γόρος του κόσμου σε τρίαντα τραγούδια στο Μουσικό Βαγόνι Orient Express.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΟΥΛΑΚΟΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε κλασική καθάρα. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τζίνη Καρέζη (1999). Ως μοθητής συμμετείχε στις παραστάσεις Βασιλιάς Αθρ Σαίξπηρ (σκημ. Α. Τριβιζά) και Λουί Τ. Όρτον (σκημ. Γ. Μεχλακοπούλου) και στην παραγωγή της σχολής του Ορέστεια - Αποσπάσματα Τραγικού Λόγου, που παρουσιάστηκε στο Θεατρίδι Δραματικών Σχολών του Μπρούκλιν (Τσέχια, σκημ. Μιχαήλ Ζάμπελ) αποσπώντας το βραβείο καλύτερης παράστασης.

Έχει συνεργαστεί με τους σκηνοθέτες Θ. Παπαγεωργίου (Τραγούδι του Νεκρού Αδερφού Μ. Θεοδωράκη), Στ. Αιβαθινό (Δωδέκατη Νύχτα Σαίξπηρ, Αντόνιο) και Κ. Μπάκα (Ιππείας Αριστοφάνη). Στη Δωδέκατη Νύχτα επιμελήθηκε της μουσικής της παράστασης (σύνθεση - διδασκαλία - εκτέλεση). Έχει συμμετάσχει στο μιούζικαλ Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat Α. Λόντ Γουέμπερ και Τ. Ρόις (Ρούμπεν, σκημ. - χορογραφίες Gillian Gregory).

Έχει συνεργαστεί επίσης με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας στις παραστάσεις Εξέλιξη και Ο γόρος του Κόσμου σε 80 Ημέρες (σκημ. Γ. Καραχασαρίδη), Αχαρνές Αριστοφάνη (σκημ. Γ. Αρμένη), Ναι Γ. Αρού (Μαξ), Νοέμβρης Ν. Μανουδή (σκημ. Οδ. Γωνιάδη), Θεατρικούς Διαλόγους (Σφήκες Αριστοφάνη, σκημ. Τ. Χρυσικάκου), με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων στην παράσταση Το Καφενείο Κ. Γκολντόνι (Ευγένιος, σκημ. Ν. Σακαλίδης), με το Θέατρο Τέχνης στις παραστάσεις Ο Λόντας και Παραμύθι-Τρικυμιά (Καλί-

μπαν, σκημ. Κ. Καπελίνης), με το Αμφι-Θέατρο (σκημ. Σπ. Ευαγγελίτου) Σφήκες Αριστοφάνη, Βυσσινιώνας Α. Τσέχωφ (Επιχόντωφ), Φοίβος Ευριπίδη, Οιδίπους Τύραννος Σοφοκλή (Κορυφαίος) και με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης στις παραστάσεις Οι Περσέτιδες του Βαρόνου Μονχάουζεν (σκημ. Γ. Βασιλειάδη), Δον Κιχώτης (σκημ. Γ. Καραχασαρίδη), Οδύσσεια (Οδυσσεύς) και Εμπεγκρέδες Σ. Μπόζεκ (XX, σκημ. Μ. Βαρδάκα). Με την Αμαζοστοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρούφ συνεργάζεται για πρώτη φορά. Εμφανίστηκε στην τηλεόραση μεταξύ άλλων στις σειρές Δούρειος Ίππος του Γ. Κορδέλλα και Τελευταία Παράσταση της Ρ. Εσκενάζυ, καθώς και σε ταινίες μικρού μήκους.

Το 2005 παρακολούθησε το δίμηνο εργαστήριο Σαίξπηρ της Βασιλικής Ακαδημίας Δραματικής Τέχνης (RADA) στο Λονδίνο και την παράσταση του Κυμβελίνου (σκημ. Nona Sheppherd).

Είναι απόφοιτος της ΑΣΟΕΕ και του τμήματος μάρκετινγκ του Πανεπιστημίου Seton Hall των ΗΠΑ (υποτροφία) και μεταφραστής λογοτεχνίας από τα αγγλικά και τα γαλλικά.

ΣΤΕΦΗ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Καλαμάτα. Το 2006 αποφοίτησε από το τμήμα Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. Το 2011 συμμετείχε σε ετήσιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα Physical and Devised theatre με τους Κ. Φίλιππου, Φρ. Κορρού και Σ. Πάσχου. Στο πλαίσιο των σπουδών της παρακολούθησε σεμινάρια κινηματογράφου με τον Γ. Αεοντάρη, θεατρικού παιχιδιού με τους Α. Κουρετζή και Α. Μοτζολή, Drama in Education με τον Ph. Sixsmith και σεμινάρια κίνησης και τεχνικής σύγχρονου χορού με τους Th. Mettler, Ch. Cono και Δ. Κρανιώτη.

Συνεργάστηκε με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Καβάλας στην παράσταση Σολωμνίνα λύση (σκημ. Γλ. Καλαϊτζή), με την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης Θεσσαλονίκης στην παράσταση Ποιος είναι δίπλα μου; (σκημ. Γ. Καλαβριανός), με το θέατρο Μικρή Πόρτα στην παράσταση Ρουμπενλάτιν (σκημ. Γ. Μόσχος) και με το θέατρο ΧΩΡΑ στην παράσταση Τα λέμε στο διάλειμμα (σκημ. Γρ. Χατζάκης). Συμμετείχε στην παράσταση Σύγχρονες ματιές στο αρχαίο δράμα (κειμ. και σκημ. Α. Αλεξανδράκη) και στην παράσταση Θέλει σκάψιμο της ομάδας tok-talk, της οποίας είναι και ιδρυτικό μέλος.

Συμμετείχε στις τηλεοπτικές σειρές Singles, και L.A.P.D. του Σ. Μπλάτσου στο MEGA CHANNEL.

ΑΛΚΗΣΙΕΣ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε πάνω στο Ωδείο Αθηνών με καθηγήτρια τη Μαίρη Ρώτα. Το 1999 πήρε το δίπλωμά της στο Σύγχρονο Ωδείο Αθηνών με βαθμό άριστα παμψηφεί. Σπούδασε γαλλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Dijon της Γαλλίας, απ' όπου αποφοίτησε το 1994. Την περίοδο 1998-99 συμμετείχε στη θεατρική παράσταση *Οδυσσεύς* Ξ. Καλογεροπούλου, που ανέβασε το Δημοτικό Θέατρο της Αργυρούπολης. Το 2002 έγραψε μουσική για μια σειρά εκπαιδευτικών βιβλίων με τίτλο *Οι Γραμματικές*, που διδάσκονται σε σχολεία της Ελλάδας και του εξωτερικού. Το 2003 ανέθεσε και ενορχήστρωσε για το θεατρικό έργο του Ευγ. Τριβιζά *Το όνειρο του ακάθιστου*, που ανέβασε το Δημοτικό Θέατρο Αργυρούπολης. Την ίδια χρονιά μελοποίησε ποιήματα του Κ. Καβάφη που παρουσιάστηκαν στην αίθουσα τελετών του Φιλολογικού Συλλόγου Παρνασσός και στο Πολιτιστικό Κέντρο Αγ. Στεφάνου. Το 2005 συμμετείχε στον κύκλο συναυλιών *Ρεσιτάλ τραγουδιού ανάμεσα σε δύο πιάνα* που οργάνωσε το Ωδείο Φίλιππος Νάκας και το περιοδικό *Δίφωνο*. Μαζί με τη Δ. Στεφανίδου ενορχήστρωσαν τραγούδια για δυο πιάνα και συνοδούσαν την Καίτη Κουλιλά. Από το 2008 είναι μέλος του μουσικού συγκροτήματος *Vice Versa* που συνδυάζει πρωτότυπες μουσικές συνθέσεις αλλά και επιλεγμένες διασκευές τραγουδιών και οργανικής μουσικής απ' όλο τον κόσμο. Έχει συμμετάσχει σε συναυλίες και ηχογραφήσεις με μουσικά σχήματα jazz, rock και έντεχνο ρεπερτορίου. Έχει συνεργαστεί με τους Ο. Περίδη, Σ. Λεονάρδου, Μ. Μορελοπε, Π. Δουρδουμπάκη, Σ. Παποσταύρου, Θ. Γκαϊφύλλια, Α. Χαλκιαδάκη, Μακρινά Ξαδέλφια, Γ. Ανδρεάτο, Σ. Παπαζογλου, Μ. Τσαϊρέλη, Β. Γιολδάκη κ.ά. Έχει συνεργαστεί επίσης εκτελεστικά και ενορχηστρωτικά με το μουσικό σύνολο *Οδοιπόροι* του Γ. Μάκαρη. Με την *Αμοξοστοχία-Θέατρο* το Τρένο στο Ρουφ και την Τατιάνα Λύγαρη συνεργάστηκε τη θεατρική σεζόν 1998-99 στη θεατρική παράσταση *Λαχτάρα* για κέρασια Α. Οσιέτοκα, την περίοδο 2002-03 στη μουσικοθεατρική παράσταση *Θέλετε δέντρο' ανθίσετε, θέλετε μαρμαίτε*, την περίοδο 2006-07 στη μουσική παράσταση *Άλλο τρένο η αγάπη* (σύνθεση, ενορχήστρωση και μουσική επιμέλεια) και την περίοδο 2010-2011 παρουσίασε και συμμετείχε με το μουσικό σύνολο *Ο κήπος της Έδεν* στη μουσική παράσταση *Ο γήρος του κόσμου σε τριάντα τραγούδια* στο Μουσικό Βαγών *Orient Express*.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΩΤΑΣ

Γεννήθηκε στο Χιλιόμοδι του νομού Κορινθίας. Σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και θέατρο στη Δραματική Σχολή του Ωδείου Αθηνών. Συνδραστή της Φοιτητικής Συντροφιάς το 1910. Υπηρέτησε στους Βαλκανικούς πολέμους ως Εφεδρος Αξιωματικός και κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου κλείστηκε στα στρατόπεδα του Γκαίρλις και του Βερλ. Πολέμησε επίσης στη Μικρασιατική Εκστρατεία, ενώ κατά τη διετία 1921-1922 υπηρέτησε ως στρατιωτικός ακόλουθος στην Ελληνική Πρεσβεία του Βερολίνου. Αποστρατεύτηκε το 1927 σε διαθεσιμότητα και με το βαθμό του συνταγματάρχη και από τότε αφοσιώθηκε στη λογοτεχνία και το θέατρο. Βασικός συνεργάτης του περιοδικού του Κωστή Μπασιτά *Ελληνικά Γράμματα* και ιδρυτής του Λαϊκού Θεάτρου Αθηνών (1930-1937), που έλειπε η δικτατορία του Μεταξά. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής οργάνωσε το Θεατρικό Σπουδατήριο (στο οποίο διδάσκει μεταξύ άλλων ο Μάρκος Αυγέρης, η Σοφία Μαυροειδή - Παπαδάκη και ο Μάνος Κατράκης) και το Θέατρο στο Βουκό (1944, με τη συνεργασία μελών της ΕΠΟΝ). Πέθανε στην Αθήνα. Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε το 1908 από τις σελίδες του Νουμά, ενώ άρθρα, χρονογραφήματα, κριτική θεάτρου και μορφυρές δημοσίευσε στον παρωνόμο τύπο, στα Καλλιτεχνικά Νέα, τα Ελεύθερα Νέα, τα Νεοελληνικά Γράμματα, τη Βραδινή, την Πρωία, την Εστία και μεταπολεμικά (1961-1965) στο περιοδικό Θέατρο του Κ. Νίτσου και στο Λαϊκό Λόγο (1965-1967). Δημοσίευσε επίσης ποιήματα, διηγήματα και θεατρικά έργα, ενώ στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου πέρασε και για το σημαντικό μεταφραστικό έργο του των απάντων του William Shakespeare, ενώ ιστορική έμεινε η μετάφρασή του της κωμωδίας του Αριστοφάνη *Ορνίθες* για την παράσταση του 1961 από το Θέατρο Τέχνης του Κάρουλου Κουν. Στο σύνολο του συγγραφικού έργου του Βασίλη Ρώτα, πρωτότυπου και μεταφραστικού, κυριαρχεί ο ιδιόμορφος δημοτικιστικός λόγος του, εμπνευσμένος από το δημοτικό τραγούδι και η λαϊκή ρομαντική κοσμοθεωρία του, καθώς επίσης οι επιρροές του από το λαϊκό θέατρο του Καραγκιόζι, τη σατιρική δραματολογία και το αρχαίο ελληνικό δράμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΠΡΟΒΑΛΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Ωδείο Αθηνών κλαρινέτο με τον Χ. Φαραντάτο και Ακότερα Θεωρητικά με τον Π. Κούκο. Πτυχι-

σώχος και υποψήφιος διδάκτωρ του τμήματος μουσικών σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, συνέχισε τις σπουδές του στο Βασιλικό Ωδείο της Χάγης και στο Πανεπιστήμιο της Βιέννης. Είναι μέλος της Ορχήστρας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής και διδάσκει κλαρινέτο στο τμήμα μουσικών σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Ως σολίστ (κλαρινέτιστας) έχει πραγματοποιήσει πλήθος συναυλιών στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ πολλοί συνθέτες τού έχουν εμπιστευτεί την πρώτη εκτέλεση και ηχογράφηση έργων τους. Ως μουσικολόγος εργάζεται για το Κέντρο Ελληνικής Μουσικής και έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με την εκδοτική επιμέλεια και αποκατάσταση ελληνικών μουσικών έργων. Ως ενορχηστρωτής έχει συνεργαστεί κατ' επανάληψη με την Ορχήστρα των Χρωμάτων, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, την Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Στον χώρο της ορχήστραφίας έχει περισσότερες από 30 συμμετοχές έως σήμερα και με τις τρεις ιδιότητές του.

Στις σημαντικότερες εργασίες του συγκαταλέγονται: α) η δισκογραφική παραγωγή με τίτλο *The Land and the Sea of Greece*, με μουσική μπαλέτο για πιάνο του Νίκου Σκαλκώτα (πιάνο Α. Ράμου), ένα CD για το οποίο έκανε πολυετή μουσικολογική έρευνα, συνέγραψε τα κείμενα του ένθετου φυλλαδίου και υπήρξε σύμβουλος παραγωγής της σπουδαίας εταιρείας BIS, β) η ενορχήστρωση έργων του Μ. Θεοδωράκη και του Ν. Σκαλκώτα για το CD της εταιρείας NAXOS με τίτλο *Impressions for Saxophone and Orchestra*, με τον Θ. Κερκίτζο (σαξόφωνο) και την ΚΟΘ (διεύθυνση Μ. Μιχαηλίδης), γ) η δισκογραφική συμπαραγωγή της Ορχήστρας των Χρωμάτων και του Εθνικού Θεάτρου με θέμα τη σκηνητική μουσική του Δ. Μητρόπουλου για τον *Ιππόλυτο* Ευριπίδη (μπε. Σπρ. Πασχάλη, σκη. Β. Νικολαΐδη, διεύθυνση Μ. Λογιάδη) και δ) η επιμέλεια έκδοσης έργων των Δ. Μητρόπουλου, Γ. Σιουλάνου, Π. Καρρέ, Α. Λογοθέτη, και Γ. Κουμντάκη (Κέντρο Ελληνικής Μουσικής).

ALESSANDRO SPILIOTOPULOS

Γεννήθηκε στην Ιταλία. Ασχολήθηκε με τη φωτογραφία και τον κινηματογράφο. Πτυχιούχος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός & Τεχνολογίας Υπολογιστών. Την περίοδο 2004-2006 σπούδασε σκηνοθεσία και σενάριο στο Μιλάνο. Οι ταινίες του μικρού μήκους έχουν συμμετάσχει και διακριθεί σε πολλά φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Το 2006, σε συνεργασία με την Ιταλική Ομοσπονδία Cineclub, σχεδίασε και επιμελήθηκε τη βραδιά ταινιών μικρού μήκους *Τα δαιδαλώδη μονοπάτια του έργου*, η οποία αντιπροσώπευσε την Ιταλία στην εκδήλωση «Europe@Patras», στα πλαίσια του «Πάτρα - Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006». Το 2008 πραγματοποίησε το ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους *Περίγηση στην Ελληνόφωνη Καλαβρία* και το καλοκαί-

ρι του 2009 επέστρεψε στην Ελληνόφωνη Καλαβρία για να σκηνοθετήσει την πρώτη ταινία μυθοπλασίας που έγινε ποτέ σε ελληνόφωνη διάλεκτο της Κάτω Ιταλίας. Το 2010 πραγματοποίησε το «Η Ερμούπολη συναντά τον Ωκεανό», μια εγκατάσταση τριών βίντεο με θέμα το νησί της Σύρου, τα ελληνικά λιμάνια της διασποράς και την ποίηση του Ferlinghetti και του Καββαδία. Το 2011 έγραψε και σκηνοθέτησε την πρώτη του θεατρική παράσταση *Πέντε ταξιδιώτες* (Ζητούν... να κατέβουν), με την οποία συμμετείχε με επιτυχία στο Φεστιβάλ «Ta 12 κουπέ» της Αμαζοστοχίας-Θεάτρο το Τρένο στο Ρουφ. Μέσα στο 2011 θα ολοκληρώσει 2 νέες ταινίες μικρού μήκους, το *Χαμοσκατάει στην Οτοία* και το *Ον Δίπουν... Περυβόν!* Παράλληλα εργάζεται στον χώρο του κινηματογράφου και σε project στον οπτικοακουστικό τομέα.

Φιλμογραφία, *Eros* (2005), *Ο κήπος των τριφυλλιών* (2006), *Giri giro tondo* (2006) *Coco nuts dreams* (2007), *Live Milano in 3 min* (2007), *Περιήγηση στην Ελληνόφωνη Καλαβρία* (2008), *Χάρι Ευγενίας* (2009), *Το φουκάρι τη γένια* (2010), *Η Ερμούπολη συναντά τον Ωκεανό* (2010).

ΚΩΣΤΗΣ ΤΖΑΝΟΚΩΣΤΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου και του τμήματος μουσικών σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Παράλληλα ολοκλήρωσε τις μουσικές του σπουδές στο πάνω (άριστα παμψηφεί) και στο ακορντεόν στο ωδείο Μουσικοί Ορίζοντες. Παρακολούθησε σεμινάρια υποκριτικής και αυτοσχέδιασμού στην Ecole Philippe Gaulhier στο Λονδίνο. Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί με το Εθνικό Θέατρο στις παραστάσεις *Όρθιες Αριστοφάνη* (σκη. Κ. Τσιάνος), *Γέρμα* Φ. Γ. Λόρκα (σκη. Κ. Τσιάνος), *Φοιτητές* Γ. Ξενόπουλου (σκη. Κ. Τσιάνος), *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* Ευρυπιδή (σκη. Κ. Τσιάνος), *Νεφέλες Αριστοφάνη* (σκη. Γ. Ιωαννιδίδη), *Τρελή του Σαγιού Ζυρινκί* (σκη. Κ. Δαμάτη). Με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών στην παράσταση *Amahl and the Night Visitors* G.C. Menotti (σκη. Β. Αρδίττς) και στα βραβεία *Ερμής* (σκη. Α. Φρατζής). Με την Πολιτιστική Ολυμπιάδα - Θεατρικοί Μονόλογοι στην παράσταση *Οι ηλικίες του γελοίου* (συγγραφή κειμένων Κ. Γεωργουσόπουλου, σκη. Σ. Χατζάκης). Με το Θέατρο Κάτια Δανδουλάκη στην παράσταση *Μάρτυρας Κατηγορίας* Αγκάθα Κρίστι (σκη. Αντ. Καλογριδής). Με το Θέατρο Κιβωτός στην παράσταση *Η Χιονάτη* και οι επτά ψηλοί νάνοι (σκη. Κάριεν Ρουγγέρη). Με την Εθνική Λυρική Σκηνή στην όπερα *Νυχτερίδα* Johann Strauss. Με το Θέατρο Αγγέλων Βήμα στην παράσταση *Καρέκλες Καταστρώματος* Jean Mc Connell (σκη. Κοραΐς Δαμάτης). Στον κινηματογράφο έχει πρωταγωνιστήσει στις ταινίες μικρού μήκους *Καλοθάνατη*, *Βροχή* και *Τα μάτια που τρώνε* του Σάλλα Τζουμέρικα, *Το*

σπίτι της οδού Παγκάλου της Α. Παπαϊωάννου, *Μόνο για πάντα* του Μ. Κωνσταντάτου, *Αναστασία* του Δ. Αποστόλου ενώ έχει συμμετάσχει και στην ταινία *Ριζότο* της Όλγας Μαλέα. Στην τηλεόραση εμφανίστηκε στις σειρές *Τα παιδιά της γεγονιάς* (σκη. Π. Παρασχάκης, ET1), *Η συκοφαντία του αίματος* (σκη. Κ. Αριστόπουλου ET1), *Άκρωι οικογενειακών*, *ΑΝΤ1*). Έχει συνθέσει πρωτότυπη μουσική για τις θεατρικές παραστάσεις *Μια ζωή την έχουμε* Γ. Τζαβέλλα (σκη. Α. Καλογριδής), *Τένεση* (Πολιτιστική Ολυμπιάδα Θεατρικοί Μονόλογοι, σκη. Λ. Γιαβανιδής), *Hitchcock Blonde* Terry Johnson (σκη. Α. Καλογριδής), υποψήφια τα καλύτερα μουσικά στα θεατρικά βραβεία 2003), *Μάρτυρας Κατηγορίας* Αγκάθα Κρίστι (σκη. Α. Καλογριδής), *Καρέκλες καταστρώματος* Jean Mc Connell (σκη. Κοραΐς Δαμάτης), *Η μικρή ηγκλίπσσα* και οι νεράιδες Κάριεν Ρουγγέρη, *KIDS FUN* (βραβεία συγγραφής παραμυθιού, σκη. Κάριεν Ρουγγέρη) καθώς και για την τηλεοπτική σειρά *Τα παιδιά της γεγονιάς*, ET1. Με την Αμαζοστοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ συνεργάζεται για πρώτη φορά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΕΚΟΥΡΑ

Γεννήθηκε στη Χαλκίδα. Σπούδασε χορό στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης από όπου πήρε το πτυχίο της με άριστα το 2008. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σύγχρονου χορού σημαντικών χορογράφων (Ν. Βόγλα, D. Zabran, Hofesh Shechter, Martin Lawrence κ.ά.). Ως χορεύτρια έχει συμμετάσχει σε παραστάσεις στην Αθήνα και το εξωτερικό *Martha Graham Steps in the street* στο Μέγαρο Μουσικής / Le Conservatoire de Paris, *Καθ' οδόν - The splinter in the flesh* στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, *Όψεις* στην Τεχνόπολις, *Τσαφτσουφ* στο Θέατρο Ρόε, *Ta 12 κουπέ* στην Αμαζοστοχία-Θέατρο το Τρένο στο Ρουφ κ.α. Από το 2008 διδάσκει σύγχρονο και κλασικό χορό σε σχολές της Αθήνας και της Χαλκίδας. Είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας «Πινέζα».

ΖΩΗ ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Απόφοιτος του τμήματος θεατρικών σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε χορό στην Κ.Σ.Ο.Τ. στο Movement Research και στο DanceSpace Center (NYC). Ως χορογράφος, έχει συνεργαστεί με πολλές θεατρικές ομάδες, σκηνοθέτες και θεατρικούς οργανισμούς στην Ελλάδα καθώς και με τη νεανική θεατρική ομάδα της Schaubühne. Από το

2005 μέχρι το 2007 συνεργάστηκε ως σκηνοθέτης-χορογράφος στο ευρωπαϊκό project *i-map* (integration of media, art and performance) που παρουσιάστηκε ταυτόχρονα στην Αθήνα (Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού), το Αμστερνταμ (De Waag) και τη Σόφια (Red House) με τη μορφή της διαδραστικής παράστασης πολυμέσων *See you in Walhalla*. Το 2007 παρουσιάστηκε η δεύτερη εκδοχή *Find See you in Walhalla* από την amorph.org στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών (Πειραιώς 260). Το 2010 σκηνοθέτησε τον σιωπηλό μονόλογο *Wunschkonzert* Φ. Ξ. Κρετς στο Από Μηχανής Θέατρο. Χορογραφική δουλειά της έχει παρουσιαστεί επίσης στο Joyce Soho και στο Arts Evolving Theater (N.Y.) με την *cosmosdance.co*, στο Cultural Center of Macao και το Southbank Center (Λονδίνο) με το Θέατρο της Σιωπής.

ΕΛΕΝΑ ΧΑΤΖΗΑΞΕΝΤΗ

Γεννήθηκε στην Κύπρο. Είναι απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του ΚΟΒΕ. Σπουδάζει κλασικό τραγούδι και βρίσκεται στο στάδιο συγγραφής της διδακτορικής της διατριβής στο ΑΠΘ. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στο Θέατρο και Εκπαίδευση από το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και πτυχίο Επιστημών της Αγωγής από το τμήμα δμ. εκπαίδευσης του ΑΠΘ. Στο θέατρο έχει συμμετάσχει στις παραστάσεις *Η κόρη της Καταλινός* Θ. Σακελλαρίδη (Κόμισσα Πλουλίου, ενορχήστρωση - μουσική διεύθυνση Χαρ. Γωγιός, σκη. Αλ. Ευκλείδης, Φεστιβάλ Αθηνών), *Rubies and Rubbish* M. Κυριάκη (Κομπέρ, σκη. Μ. Κυριάκη, Διπλό Καφέ), *Οιδίποδας Τύραννος* Σοφοκλή (σκη. Σπ. Ευαγγελάτος, Φεστιβάλ Επιδαύρου), *Στην εσχάτη* M. Κριμπί (Ρεμπέκα, σκη. Ε. Παπακωνσταντίνου, Θέατρο Κάππα), *Ναπολεοντία* Ανδρ. Στάδικος (Μαρούλα, σκη. Ανδρ. Στάδικος, Θέατρο Τόπος Αλλού), *Η αυτοδός* N. Μπερμπέροβα (Μάσσα, σκη. Δ. Κωνσταντινίδης, Θέατρο Βαφείο), *Καντ* Θ. Πελεγρίνη (Γραμματέας, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών), *Ντρίβαντ* Χουμ Θ. Πελεγρίνη (Νίτσα, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών), *Persae* (Ατοσσα, σκη. Fabio Toldi, Astragali Teatro, Lecce, Italia), *Ulysses's Gramophone* (σκη. Fabio Toldi, Astragali Teatro, Lecce, Italia), *Βάχες* Ευριπίδη (σκη. Β. Μοσχόβου & Μ. Βακούσης, Θέατρο Αλεκτον), *Dani di Guerra*, *The Trojan Women* (σκη. Fabio Toldi, Θέατρο Butrinti, Albania, Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Butrinti). Στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο έχει συμμετάσχει στη μίνι μουσική σειρά *Ya Yi Yi* (σκη. Κρις Οικονομίδης), στην ταινία μικρού μήκους *Cleo from 3.00 to 3.05* (σκη. Κ. Καραμαγκιώλη) και στη μεγάλη μήκους *J.A.C.E.* (σκη. Μ. Καραμαγκιώλη). Έχει συμμετάσχει σε ροκ συναυλίες με το συγκρότημα *5ος Κύκλος* και έχει τραγουδήσει στο Θέατρο Ακροπόλ και σε μουσικές σκηνές όπως Μουσική Σκηνή Antique, Φοιτητική Μπουάτ *Το Όνειρο*, Μουσικό Στέκι *Carpella* κ.α.

Θ έ α ι ρ ο . Μ ο υ σ ι κ ή . Π ο ι ό . Φ α γ η τ ό

Επιβιβαστείτε
στην Αμαξοστοιχία - Θέατρο
ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ
τον μοναδικό σιδηροδρομικό πολιτιστικό
πολυώρο του κόσμου...

Wagon Bar

Μουσικό Βαγόνι Orient Express

Θεατρικό Βαγόνι

Wagon Restaurant

New Wagon

Αποβάθρα

www.totrenostorouf.gr

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ

ΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ *Brendan Behan*

Τετάρτη έως Σάββατο 9.00 μ.μ.

Κυριακή 7.00 μ.μ.

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ — ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΤΡΕΝΟ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΡΟΔΟΛΦΟΥ

ΝΤΕ ΛΟΣ ΧΟΥΠΑ ΓΚΛΟΥΠΑ *Ηλία Μαμαλάκη*

Σάββατο 5.00 μ.μ.

Κυριακή 11.00 π.μ. & 3.00 μ.μ.

Καθημερινές για σχολεία 10.00 π.μ.

ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΓΟΝΙ Orient Express

FA(Κ)EBOOK STORIES

Μουσική παράσταση με ποτό και φαγητό

Παρασκευή, Σάββατο 9.30 μ.μ.

Κυριακή 8.00 μ.μ.

WAGON-RESTAURANT

FOOD ?

Σύντομα διαδραστικά happenings

Τετάρτη, Παρασκευή, Σάββατο κατά τη διάρκεια του δείπνου

INTRO

Γνωριμία με την Ιρλανδία και τον ΟΜΗΡΟ

του *Brendan Behan* πριν από την παράσταση

Πέμπτη 8.00 μ.μ. Είσοδος ελεύθερη

NEW WAGON

ΤΑ 12 ΚΟΥΠΕ

Φεστιβάλ Νέων Καλλιτεχνών

Μάιος 2012

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΚΑΛΟΚΑΙΡΟ *Lucy Maurice*

Η site-specific παράσταση σε bars σε όλη την Ελλάδα

ΑΠΟΒΑΘΡΑ

Εικαστικές εγκαταστάσεις, θεατρικά happenings,

μουσικά lives στο open-air bar του Τρένου

Καλοκαίρι 2012

ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ

ΛΕΩΦ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΡΟΑΣΤΙΑΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΡΟΥΦ

ΤΗΛ.: 210-52.98.922, 6937 604988

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

ΜΑΚΡΥΤΙΑΝΝΗ 5 • ΜΕΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΤΗΛ.: 210-92.43.609

επιλεγμένα δώρα

μακρυγιαννη 5
μετρο ακροπολη
τηλ.2109243609

box office concept ART store

ΤΡΕΝΟΘΕΑΤΡΟ

Τα καλλιτεχνικά «δρομολόγια» της Αμαξοστοιχίας-Θεάτρου το Τρένο στο Ρουφ πραγματοποιούνται

με την ευγενική χορηγία

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ • ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ ΑΕ • ΕΚΟ ΑΒΕΕ • AVIS

Χορηγοί Παιδικής Σκηνής

ΤΤ HELLENIC POSTBANK ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ • ΔΕΛΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ΑΕ

Θερμά ευχαριστούμε για την πολύτιμη βοήθειά τους

το Μουσείο Ακρόπολης και την Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων

τις εταιρείες

Chipita A.E. • 3M και τα Post-it® • Φ. Λάβδας Α.Ε. • Μύθος Ζυθοποιία Α.Ε.

Νικολαΐδης Μάριος & ΣΙΑ Ο.Ε.

και τους φίλους

Γιάννη Ψυχοπαίδη, Άννα Καρακατσούλη, Νέστορα Κοφειδά, Γιάννη Καβαλάρη, Κωνσταντίνα Αραπάκη, Vice Versa,

Γιώργο Γεωργιάδη, Φώτη Πετρογιάννη, Κατερίνα Αντωνίου, Sighle Hughes

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΞΑΝΑ 2011-2012

ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΓΕΤΗΣ • ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ • ΛΕΑ ΚΟΥΣΗ • ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΤΕΛΙΔΑΚΗΣ • ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΤΣΟΣ • ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ
ΝΟΤΗΣ ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ • ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΡΕΣΛΑΣ • ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΞΑΘΟΠΟΥΛΟΣ • ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΕΛΗΣ • ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ • ΑΛΛΟΥΛΑ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Διεύθυνση - Οργάνωση παραγωγής ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ • Συντελεστές παραγωγής ΑΛΚΥΟΝΗ ΒΑΛΣΑΡΗ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΦΙΛΗΣ •
Γραμματέας ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΣΤΑΪΚΟΥ Βίντεο - Μοντάζ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΠΙΛΙΟΤΟΠΟΥΛΟΣ • Ηχομητρες - Χειριστές κονσόλας ήχου και φώτων ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΤΑΜΟΥ •
ΣΟΦΙΑ ΠΑΛΜΑ Ηλεκτρολόγος • ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΛΑΣΚΑΣΟΒΙΤΣ
Υπεύθυνη προγράμματος ΤΑΤΙΑΝΑ ΛΥΓΑΡΗ • Επιμέλεια όλης ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ
Καλλιτεχνική επιμέλεια ΤΕΤΗ ΚΑΜΟΥΤΣΗ • Φωτογραφίες προγράμματος ΥΠΙΑΙΑ ΚΟΡΝΑΡΟΥ • ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ • ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΟΥΡΑΚΟΥ
Παραγωγή-Εκτύπωση ΦΟΤΟΛΟ • ΤΥΡΙΚΟΝ Α.Ε.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΞΑΝΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1996 - 1997

Α. Τολατί, **Άννα Καρίννα**
Σε συνεργασία με το Ακαδημαϊκό Θέατρο του Τίβρι της Ρωσίας
(Θέατρο του Τίβρι 6,7 και 8 Σεπτεμβρίου 1996
Δημοτικό Θέατρο Παρά 4, 5, 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1996)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1997 - 1998, 1998 - 1999

Α. Ουτίτσκα, **Λαχτάρα για περάσια**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1999 - 2000, 2000 - 2001, 2001 - 2002

Ελ. Γουάιτ, **Η Κυρία Εξοφανίζεται**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2001 - 2002, 2002 - 2003

Μουσική - ποιητική παράσταση
Θέλεις διντάρ' ανθίσιας, θέλεις παραθείζεις...
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2002 - 2003, 2003 - 2004

Λένα Διβόνη, **Η Ορσία Θυρωμένη**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2003 - 2004, 2004 - 2005

Μουσική - θεατρική παράσταση
Υπ' Αιόν
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΚΑΖΑΜΠΛΑΝΚΑ - ΡΑΜΠΛΑΤ - ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
ΔΗΜΟΙ ΑΤΙΣΚΕ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Καλοκαίρι 2004

Μουσική - θεατρική παράσταση
Χάρισμα - η Συμμετρία της Αρμονίας
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2004 - 2005, 2005 - 2006

Στ. Πόλυκωφ, **Σπάσε τη Σιωπή**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2005 - 2006

Μουσική - χορευτική παράσταση
Κυρία Μουσική, Χορεύε!
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006 - 2007, 2007 - 2008

Λένα Διβόνη, **Πενταπόστη**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2006 - 2007

Μουσική παράσταση
Άλλο Τρένο η Γαλήνη
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΑΤΤΙΚΟΝ ΑΛΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΣΚΟΠΕΛΟΣ

Jazz on the Orient Express

(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Πρόταση Λογής Ανάγνωση Εθνικού Κέντρου Βιβλίου
Η Γοργία των Κλασσικών και οι Απολαύσεις της

Αρχή Ανάγνωσης
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007 - 2008

Μουσική παράσταση
Μάγισσες στο Ρουφ
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΥΛΛΑΔΙΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΤΤΙΚΟ ΑΛΙΟΣ - ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Μουσικές παραστάσεις

Βραδύς Jazz

(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Λογοτεχνικά Brunches (Δ' Κύκλος)

Κυριακάτικα Μεσημέρια στο Orient Express
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2008 - 2009

Παράσταση για ενήλικες
Ευχίνος Τρέβιζος, **Ο ΕΒΑΘΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ**
Αποπλάνηση μιας κούκλας

Παράσταση για μικρούς θεατές
Ευχίνος Τρέβιζος, **Ο ΕΒΑΘΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ**
Το ρουσκό του πιρατή Μπιλαφούσκ

(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

Μουσική παράσταση

Καθε Τρίτη στις 9.30 μμ
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Μουσική παράσταση

Οι κυρίες τραγουδούν και... μπλουζ
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Λογοτεχνικά Brunches (Β' Κύκλος)

Κυριακάτικα Μεσημέρια στο Orient Express
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2009 - 2010, 2010 - 2011

Carole Fréchet, **Το κορίτσι της Ελίνας**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ
AL MADINA THEATRE ΒΗΡΥΤΟΣ, ΛΙΒΑΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2009 - 2010

Παράσταση για μικρούς θεατές
Ευχίνος Τρέβιζος, **Ο ΕΒΑΘΜΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ**
Το ρουσκό του πιρατή Μπιλαφούσκ
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

Όμπρα - καμπιρέ
Μ. Ι. Ακτιβόλη, **Η αρπαγή της Ηνωμένης Ευρώπης**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS
ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Λογοτεχνικά Brunches (Γ' Κύκλος)

Κυριακάτικα Μεσημέρια στο Orient Express
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2010 - 2011

Χρύσα Σπηλιώτη, **Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

Παράσταση για μικρούς θεατές
Πέτρος Καζόπουλος, **Μυστήριο στο Τούνδρα Εξπρές**
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ

Lucy Maurice, Το Γαϊδουροκαλόκαιρο

(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
WAGON BAR

Μουσική - θεατρική παράσταση

Βερμούτ Songs
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Λογοτεχνικά Brunches (Δ' Κύκλος)

Κυριακάτικα Μεσημέρια στο Orient Express
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
ΜΟΥΣΙΚΟ ΒΑΤΟΝΙ ORIENT EXPRESS

Δράματα νέων καλλιτεχνών

Τα 12 Κουτιά
(Αμφιθέατρο - Θέατρο Το Τρένο στο Ρουφ)
NEW WAGON

φυσιικό δροσιστικό ανασζωογονητικό

Παραδώσου στην απόλυτη γευστική εμπειρία του Life Tsai.
10 φορές πιο πλούσιο σε χυμό φρούτου*, σε παρασύρει
σε μια δίνη δροσιάς και φρεσκάδας που σε ανασζωογονεί φυσικά.

Νέο Life Tsai
Έτσι πρέπει να είναι το τσάι.

* από τα αντίστοιχα προϊόντα της αγοράς βάσει στοιχείων Nielsen Market Track Δεχ '10 - Μάρος '11.

Κάποιες αξίες δεν θα τις αλλάζες ποτέ!

Στη ζωή σου μπορεί να αλλάζεις πολλά. Δεν θα αλλάζεις όμως ποτέ τις αξίες σου.

Η ασφάλεια, η απλότητα, η ειλικρίνεια θές να χαρακτηρίζουν τις σχέσεις σου.

Αυτές οι αξίες είναι που σε συνδέουν με το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο για πάντα από ένα αιώνα.

Γιατί ακόμη κι όταν γύρω σου αλλάζουν τα πάντα, κάποιες αξίες παραμένουν σταθερές.

- 948 σημεία εξυπηρέτησης σε όλη την Ελλάδα
- 148 καταστήματα Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου
- 800 συνεργαζόμενα καταστήματα ΕΛΤΑ

www.ttbank.gr

Καταθετικός Αποταμιευτικός Λογαριασμός «Μεγαλώνω»

απλά
και ειλικρινά

το παιδί σας έχει όνειρα...

Γιατί όχι και τα εφόδια να τα πραγματοποιήσει;

www.ttbank.gr

127.000 παιδιά έχουν ήδη Καταθετικό Αποταμιευτικό Λογαριασμό ΜΕΓΑΛΩΝΩ.

Ανοίξετε κι εσείς στο παιδί σας ένα λογαριασμό «Μεγαλώνω» στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, με επιτόκιο 2% και ελάχιστο ποσό αρχικής κατάθεσης μόνο €50. Αποταμίευση για τα «μικρά» μέλη της οικογένειας από την πρώτη μέρα της ζωής τους και μέχρι να κλείσουν τα 17. Κι ακόμα, κάθε βδομάδα, θα έχουν την ευκαιρία να διπλασιάσουν τις αποταμιεύσεις τους στις εβδομαδιαίες κληρώσεις του Λαϊκού Λαχείου*, όπως έκαναν ήδη 1.400 παιδιά. Ας χτίσουμε για τα παιδιά μας ένα όμορφο μέλλον γεμάτο επιλογές.

948 Σημεία Εξυπηρέτησης σε όλη την Ελλάδα:

• 148 Καταστήματα Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου

• 800 Συνεργαζόμενα Καταστήματα ΕΛΤΑ

* Εφόσον τα 4 τελευταία ψηφία της Κάρτας Μέλους συμπίπτουν με τα 4 τελευταία ψηφία του πρώτου αριθμού του Λαχείου, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο θα καταθέσει στο λογαριασμό του παιδιού ποσό ίσο με το 100% του υπόλοιπου του λογαριασμού του που υπήρχε την ημέρα της κλήρωσης. Το ανώτατο όριο κερδών ανά εβδομαδιαία κλήρωση για κάθε δικαιούχο του Λογαριασμού ανέρχεται, από 1η Αυγούστου 2011, στα €50.000. Τα κέρδη της κλήρωσης δεσμεύονται για 5 χρόνια ή για λιγότερα, εάν συμπληρωθεί το 18ο έτος ηλικίας του παιδιού.

Antimicrobial Copper

Αντιμικροβιακή Δράση: Μόνο εμείς μπορούμε να την πιστοποιήσουμε

- Στην αρχαία Ελλάδα, ο χαλκός θεωρείτο αντιμικροβιακός.
- Σήμερα διαπιστώνεται καθημερινά με δοκιμές που γίνονται σε όλο τον κόσμο ότι ο χαλκός καταστρέφει τα ανθεκτικά μικρόβια των νοσοκομείων.

Συνταρακτικά στοιχεία από έρευνες που έγιναν σε νοσοκομεία απέδειξαν ότι:

- Επικίνδυνα βακτήρια προσβάλλουν κάθε χρόνο 5 εκατομμύρια ανθρώπους σε νοσοκομεία της Ευρώπης και της Αμερικής.
Αποτέλεσμα: 140.000 θάνατοι ετησίως από ανάλογες λοιμώξεις.^{*1}
- Μακροχρόνιες εργαστηριακές έρευνες οδήγησαν την Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος Αμερικής (EPA) στην επίσημη καταχώριση του χαλκού σαν το πρώτο στέρεο υλικό με αντιμικροβιακές ιδιότητες, κατάλληλο για την καταπολέμηση ενδοноσοκομειακών λοιμώξεων.^{*2}
- Η αντιβακτηριακή αποτελεσματικότητα των κραμάτων του χαλκού είναι διαρκής: μπορούν να προσφέρουν ισχυρή και μακροχρόνια προστασία.

^{*1} Σύμφωνα με τα Centers for Disease Control & Prevention.

^{*2} Σε ανακοίνωσή της η Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος Αμερικής αναφέρει: «Επιφάνειες κραμάτων χαλκού, αδραντοποιούν πάνω από το 99,9% των βακτηριδίων MRSA (Χρυσίζων σταφυλόκοκκος), μέσα σε δύο ώρες και συνεχίζουν να εξοντώνουν περισσότερο από 99% των συγκεκριμένων βακτηριδίων ακόμα και μετά από επαναλαμβανόμενη μόλυνση».

Μαζί, οδηγούμε ψηλά τις απαιτήσεις σας!

Με 77 σταθμούς σε όλη την Ελλάδα, 5.000 σταθμούς παγκοσμίως και το μεγαλύτερο στόλο αυτοκινήτων, η Avis θα φροντίσει να βρεθείτε στον τελικό σας προορισμό εύκολα και γρήγορα. Και αυτό είναι υπόσχεση!

www.avis.gr

AVIS

**We try
harder.**

ΜΙΑ ΝΕΑ BENZINΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΟ

εξοικονομεί
έως και 1* λίτρο
σε κάθε γέμισμα
του ρεζερβουάρ

Η ΕΚΟ παρουσιάζει την **95EKONOMY unleaded**, μια νέα αμόλυβδη με προηγμένα πρόσθετα, ειδικά σχεδιασμένη για να εξοικονομεί έως και **1* λίτρο καυσίμου σε κάθε γέμισμα του ρεζερβουάρ**.

Περισσότερα χιλιόμετρα - Λιγότερο καύσιμο

95EKONOMY
unleaded

ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

 *νέργεια
για τον ποδηλατισμό.*

Θρακιώτικο Τσίπουρο
ΕΘΘΙΝΟΝ σημαίνει «φτιάχνεται το χάραμα...»

Διπλή απόσταξη «καρδιάς»...
Ανθερτικό... Απαλό...
Κρυστάλλινο απόσταγμα...

Σπιρτάδα που «ζωιταρεύει»!

ΠΟΤΟΠΟΙΙΑ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ ΘΡΑΚΗΣ ΑΒΕΕ
Διάθεση Νότιας Ελλάδας:
Εισαγωγές Μαυρίκος ΑΕ
Νάξου 7 - Καμίνια 18 541
τηλ.: 210 4813064

Πολιτισμός είναι το φως
που εισβάλλει στο σκοτάδι
και δίνει κίνηση στα όνειρα.
Είναι η πνοή του ανέμου που
ωθεί τη δημιουργική πλευρά της
ψυχής μας σε οριζόνα υψηλότερα
επιτεύγματα. Είναι το πρόσταγμα
της ευθύνης που μας αναλογεί
για να διατηρεί η Ελλάδα τους
δεσμούς του παρελθόντος
με το σύγχρονο πεδίο των
Τεχνών και του Πνεύματος.

Στηρίζουμε έμπρακτα τις δράσεις
για πολιτιστική δημιουργία

ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

Johannes Rade. "Η Πλατεία Κουζιάς", Αθήνα (1847)
Το πρώτο κτίριο της Εθνικής Τράπεζας.

Εθνική Τράπεζα. 170 χρόνια, η πρώτη και μεγαλύτερη Τράπεζα της Ελλάδας.

Από το 1841, η Εθνική Τράπεζα συμπορεύεται με όλους τους Έλληνες στις μικρές και μεγάλες αλλαγές της ιστορίας.

Στα 170 αυτά χρόνια αλλαγών, δύο στοιχεία παραμένουν αναλλοίωτα: η αδιαπραγμάτευτη στήριξη της Τράπεζας στην προσπάθεια όλων των Ελλήνων για πρόοδο και ο πρωταγωνιστικός ρόλος της στην ελληνική αλλά και στην ευρύτερη τραπεζική πραγματικότητα.

Ταξιδέψτε στην παράλληλη ιστορία των 170 χρόνων της Εθνικής Τράπεζας και του νεοελληνικού κράτους. Επισκεφθείτε το www.nbg.gr/heritage

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΞΑΝΑ - 2011-2012

